

HET LEVEN IS LITERATUUR

Uitgave : Hermitatia-Rodenberg College

2022/23

NIET VOOR DE VERKOOP

HET LEVEN IS LITERATUUR

Uitgave : Hermitatia-Rodenberg College
2022/23

voorwoord

De kerkgeschiedenis is achter glas gegaan. We hebben een goed plaatje gekregen en wat uitgestippeld is in de 26 boeken van het nieuwe onderwijs, waarvan dit boek de laatste is, en het werkt. Dit laatste boek had als werktitel ‘ragnarok ontsluierd 3’ en daarna ‘paleo-theisme’, maar de uiteindelijke titel is geworden : ‘het leven is literatuur’.

Waar staan we nu ergens ?
Dit is het eind van een bedeling.

Het nieuwe onderwijs is afgesloten, wat niet wil zeggen dat er geen verder onderwijs zal komen, maar dat zal dan gaan onder een andere naam. Het oude onderwijs is zo’n beetje wat de Halal bevat, en daarna startte het nieuwe onderwijs vanaf de Calvijn Code tot nu. Er zal nog een laatste boek verschijnen van het nieuwe onderwijs, als afsluiter, en mogelijk nog wat fragmenten, en dan zijn het 26 boeken in totaal van het nieuwe onderwijs, die van groot belang zijn.

Het zijn buitenaardse, bovenaardse en profetische boeken die bespreken wat er nodig is voor dit moment. Zo was ‘De Wachters van Dordt’ uit 2021 al veel bezig met Rusland, en werd er zelfs al aangekondigd wat er zou gebeuren, wat er het jaar daarna vanaf februari 2022 ook uitkwam toen Rusland Oekraine binnenviel.

‘Oh, het grote Rusland, het koude Rusland, als een beer die tot een haai wordt en een octopus, om dan zichzelf te verslinden in koele bloede,' stond er in ‘De Wachters van Dordt’, uitgegeven in het jaar voordat Rusland in Oekraine binnenviel. Eveneens profeteerde De Onkrant hierover, in 2021, in het winterboek :

'Russische zombies marcheerden door de Onstad.
Ze waren overal, ook in de huizen,' en 'De Russische zombies liepen met gebogen armen, alsof ze iets droegen onder hun oksels. Het leek wel een circus, en ze vroegen iedereen mee te lopen.

Het waren grootse optochten. Vele zombies waren als reuzen.

Maar ik liep niet met ze mee.'

En voordat de voetbalrellen kwamen, dus dat het geweld zich naar de steden verschoof hadden wij daar al een artikel over geschreven op basis van een profetische droom. Dat artikel zal ook in dit boek te vinden zijn.

Al met al : Wat gaan wij nu doen, nu het nieuwe onderwijs ten einde is gekomen ? Welke richting

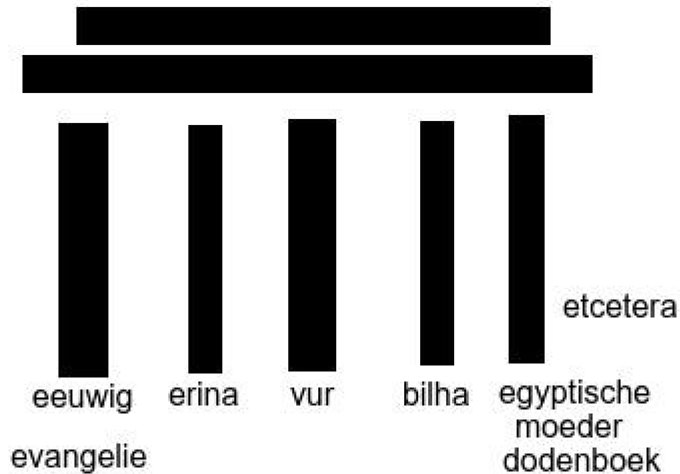
gaan wij op, wat is er belangrijk voor nu ? Laat mij u dit vertellen : De tweede bijbel is nog nooit een geheel geweest, nog nooit, nog nooit in zijn geheel gepubliceerd, alleen slechts in stukken. Nog nooit heeft de tweede bijbel de gehele lading bedekt en de bijbel geheel vervangen. Vandaar dat we nog zo diep moesten graven in de bijbel. We waren er nog niet. We moesten verder met tunnels graven, want er lag nog veel verborgen. Wat er van de tweede bijbel is gepubliceerd is nog maar slechts pilaren, woeste brokstukken.

We schreven er al over in het voorwoord op het eeuwig evangelie :

‘Na een lange reeks van visioenen en optekeningen zijn de eerste brokstukken van het Eeuwig Evangelie dat al werd aangekondigd in het Woord van God aangespoeld en aangekomen. Het Eeuwig Evangelie is het machtige vervolg op het Oude en Nieuwe Testament door God Zelf aangekondigd in het boek Openbaring. Het is het Beloofde vervolg op de Bijbel, ook wel het tweede deel van de Bijbel genoemd, of gewoon de tweede Bijbel.’

‘De eerste brokstukken,’ stond er, en nu zijn er inmiddels meerdere brokstukken aangespoeld. Misschien kent u ze wel. Het begon met het Eeuwig Evangelie, toen de Erina, de Egyptische Bijbel, de Engelse poetische geschriften, toen de Halal, het Boek van de Roependen, de Vur, en toen de Bilha, en laatst het Egyptische Moeder Dodenboek. Dit waren allemaal nog maar slechts brokstukken, belangrijke brokstukken, pilaren, zuilen van de tweede bijbel. Het dak moet nog komen, datgene wat het draagt, wat een mengsel zal zijn wat sterk genoeg is om de bijbel geheel te vervangen, en wat geheel aansluit op de bijbelse ervaring en dit ook afsluit, als een zegeling. Er zal dus een boek komen wat Genesis zal vervangen, en Exodus, Numeri, Deuteronomium, de Psalmen, en ga zo maar door, totdat het een geheel nieuwe bijbel zal zijn, en ja, natuurlijk nemen wij de goede dingen van de eerste bijbel daarin mee. Er zijn dan met recht twee bijbels. Dat is eigenlijk nog nooit gebeurd. Daar was het de tijd niet voor. Er moet een daadwerkelijk nieuwe bijbel komen die allesomvattend is. Dat is een heel werk. We noemen het ‘De Rodenberg versie’, en al het onderwijs wat dit mogelijk met zich meebrengt zal een nieuw onderwijs zijn, het Rodenbergs onderwijs, gebaseerd op de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Veel van de Vur en de Bilha, en van de onderwijsboeken zal erin terug te vinden zijn, maar dan dieper en aanvullend, met de missende schakels.

Nu hebben we nog te doen met de grote woeste zeeen van de tweede bijbel, die slechts brokstukken zijn, en wat nog niet gerangschikt is. Maar vanuit die zee komt een strijder voort, een Rodenbergse strijder. Misschien kent u nog wel de tweede bijbelse uitspraak : ‘golf na golf komt het, slag na slag, omdat het rode op ons wacht.’ Er zal iets nieuws komen opzetten uit de brokstukken en het zal een geheel vormen. Daar wachten we op, en dat is een heel werk.

Mogelijk worden er tussentijds nog uitgaves van het Veluws Literatuurblad uitgegeven. Daar is in ieder geval al de eerste uitgave van klaar, maar het is nog onbekend wanneer het zal verschijnen.

We zien om ons heen de mensen zogenaamd 'nieuw jaar' vieren. Weer anderen vieren de besnijdenis van Jezus.

Wat vieren wij dan ? Wij vieren dat, zoals de Bilha en de Halal dit verkondigt hebben, twee boeken van voortgaande openbaring binnen de als eerst aangespoelde brokstukken die wij serieus nemen, dat Beloch, een grote amazone matriarch en wildernisvrouw, Orion veroverde.

De Halal zegt over deze geschiedenis :

'Door Behemma komen we tot Tork. In Behemma zijn er een paar strategische gebieden, namelijk Golak en Golar. Hier zijn vroeger verschrikkelijke dingen gebeurt die fundamenteel waren voor de opkomst van het christendom. Daarna zijn deze twee grote gebieden veroverd door de matriarchen en werden hun nederzettingen. Golak en Golar liggen tegen de grens aan van Tork. Voordat we Tork binnengaan is het belangrijk Golak en Golar binnen te gaan, als eerste stap in het overwinnen van SEPTUS, die dus een alien is, de heerser van Behemma, een continent van Betelgeuse in Orion.

Beloch is de matriarch die Golak veroverd heeft. Beloch is in het Orions de rode steen, de sardius, de steen van bloed, GAD, ADAM, de odem, loon in het Aramees. Behamma zelf betekent in het

Orions de witte steen van slavernij. Vuch is de matriarch van Golar. De geschiedenis van Golar is fundamenteel voor het christendom. De achtentwintigste monarch, Katar, ontwierp het boek van UL, wat je kunt vergelijken met het OT. De negenentwintigste monarch, Benzeem, stelde het boek IFTER samen, wat je kunt vergelijken met het NT. De dertigste vorst, Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de TAKHOT, wat je kunt vergelijken met de bijbel. Als je de TAKHOT niet aanbad, werd je opgesloten, gemarteld en gedood. De eenendertigste vorst, Siphis, bracht de kinderoffers terug op basis van dit boek. De tweeendertigste vorst, Niphis, bouwde een plaats genaamd de eeuwigdurende hel, op basis van de TAKHOT, waar je gewoon doorleefde als je er werd ingeworpen, zonder hoop op bevrijding. Deze Orionse hel werd genoemd de STOPHER. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel, in de zin dat hij bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. SEPTUS had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, zodat zij een belangrijke brugfunctie vormden in de reis van Behemma naar Tork.

Na Tork is er een tiende plaats, een tiende continent, BELIM. Hier troont een matriarch, Beneph.'

En :

'De vrouwelijke gewichtigheid is in de amazone taal 'Beloch'. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim. (De Bilha, Belim :18). De mannen zijn als wit riet onder Haar. Het zwakke is onder. Allereerst leidt dit tot verbrokenheid, het instorten, het verplet worden. De man probeert door geweld dingen op te lossen, maar het leidt hem nergens. Hij is agressief, maar hij kan geen ijzer met handen breken. Hij moet in zwakheid en zachtheid tot inzicht komen, tot de kern.'

Dit laatste boek van de nieuwe onderwijsserie is dus een grote afsluiter, en daarna zal het rodenbergse onderwijs beginnen, gebaseerd op de nieuwe bijbel, de rodenbergse versie, die de eerste bijbel dus geheel zal vervangen dit keer, met alle missing links erbij. De tweede bijbel staat niet meer in de kinderschoenen.

We zijn nu klaar met kerkgeschiedenis. we hebben een mooi overzicht gekregen, het 'werkt', hebben de missing links gevonden, dus het is allemaal in 26 boeken uitgestippeld, waar nog een prospectus van gaat komen. Alle kranten waaraan we werkten zijn dan nu ook af, behalve dan het Veluws Literatuurblad, want daar gaan we mee verder, maar geen anderen, want anders wordt het teveel.

Er gaat dus een nieuwe onderwijsserie komen gebaseerd op de Rodenberg Versie van de Tweede Bijbel, wat dus eigenlijk bijna net zo is als de eerste bijbel maar dan totaal nieuw en anders, in de

zin dat alle boeken vervangen zijn, dus het heeft een eigen Genesis (met een andere naam), en dan een eigen psalmenboek, eigen 'brieven van .... niet Paulus' en een eigen 'Openbaring', dus het lijkt er een beetje op, maar dan ook totaal anders, en het is op de klassieke manier, met drie kolommen naast elkaar, net zoals bij de kranten. en wat daarin is is dan een mengsel van al die pilarenboeken, zoals het Eeuwig Evangelie (EE), de Vuh, de Vur, de Bilha, de onderwijsboeken etc. en nog wat nieuw en ongepubliceerd spul, dus het gaat dan wel allemaal dieper nog en uitgebreider, maar het gaat erom dat het in een formaat is gelijk aan de eerste bijbel, en dan een totaal nieuwe belevingswereld. Dus als je kijkt naar de eerste bijbel dan is dat laat ik maar zeggen gewoon 70% nachtmerrie en 30% droom, als je diep genoeg graaft, en zo is het leven denk ik ook. Maar dan heeft de wereld ook echt een nieuw boek nodig, wat daar in de diepte opgesloten ligt, en er zullen dus ook herkenningspunten zijn van de eerste bijbel, maar het zal in ieder geval een ander soort evangelie zijn, en toch heeft het raakpunten (zeggen we even heel voorzichtig), maar dat evangelie ligt dan door al die boeken heen verwoven, niet dat er speciaal een Mattheus, Marcus, Lucas, Johannes ding komt. Maar ja, dat is nog lang niet af, we zijn er nog hard mee aan het werk, en 's nachts komen de dromen er over binnen, en het is heel krachtig. Het is dus echt een nieuwe bedeling. We zijn dan al wel begonnen lichtelijk commentaar erop te geven, maar dan heel langzaam. Niet dat het allemaal zo snel en veel binnenstroomt als vroeger. We moeten dan maar even kijken hoe dat gaat stromen.

Hier nog even een complete lijst van de boeken van het nieuwe onderwijs :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie

15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus

16 ragnarok ontsluierd

17 het kehatitische verschijnsel

18 de venezuela muur

19 leven op de paradijs aarde

20 leven op de paradijs aarde deel 2

21 de ontsluiering van genesis

22 de wachters van dordt

23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie

24 het orionse afrika

25 ragnarok ontsluierd 2

26 het leven is literatuur

Dit is ons basis-onderwijs programma voor een ieder die meer wil weten over voortgaande openbaring, kerkgeschiedenis en het rodenbergse pastoraat. Het is ook ons onderwijs-programma en onderwijs-plan voor hen die een Rodenbergs predikant willen worden, of Rodenbergs pastoraal medewerker, gezinsbegeleider, exorcist, demonoloog, filosoof, theoloog, en ga zo maar door, zeker ook als basis-onderwijs voor taalkundigen en filologen. Dit programma is dus een basis voor het zogeheten 'Rodenbergs Onderwijs', de nieuwe serie van onderwijs die draait om de Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Bovenstaande boeken zijn en blijven belangrijke bijgeschriften en achtergrondgeschriften van de Rodenberg Versie, waarnaar wij zullen blijven verwijzen. Het zijn ook goede geschiedenisboeken over hoe de tweede bijbel is ontstaan.

De Uitgever

hoofdstuk 1 toetstechnieken – sleutels tot de exodus

Het leven is een bitch en een beest.
Alles leidt tot ragnarok, en dat moet wel.
Het is het beest van het ongekende en vergetene wat brult onder de wereld die de mens gebouwd heeft. De mens onderdrukt het beest met zoveel afgoden en reuzen.
In het ragnarok breekt het beest, de wolf, Fenrir, dan uiteindelijk los van zijn ketenen.

Ken je ook Ragnarok in je eigen leven ?
Ken je het moment waarop je zelf je afgoden en reuzen verloor, het moment waarop al je bruggen begonnen in te storten ?
Zo kan de nieuwe wereld komen.

Het is niet zomaar een nieuwe wereld, maar een vergeten, verloren, verworpen en verlaten wereld, en een ongekende wereld, van het onbekende.

Dan kun je weer luisteren, diep reiken, maar dan nog kan luisteren moeilijk zijn.
Hoe moet je dan luisteren ? Allereerst moeten we leren luisteren naar het luisteren zelf, en ook daarnaar luisteren, dus luisteren naar het luisteren naar het luisteren enzovoorts. Zo is dat ook met kijken. Hoe moeten we kijken ? We moeten leren kijken naar het kijken zelf, en daar ook weer naar kijken, dus kijken naar het kijken naar het kijken, enzovoorts.

In het toetsen moeten we leren vluchten als een zwijn, en als we nog vast worden gegrepen, leren verzetten en worstelen als een leeuw, want in het toetsen moet je namelijk losraken. Het zwijn komen we bijvoorbeeld tegen in de Noorse mythologie. De godin Freya reed op het zwijn. De leeuw komen we tegen in de Egyptische mythologie. Dit zijn belangrijke archetypes in het toetsen, belangrijke dynamieken. Het zijn belangrijke factoren om het toets wiel draaiende te houden. Als we een tekort hebben in het toetsvluchten en een tekort hebben in het toetsworstelen, dan stopt het wiel. Daarom moet het toetszwijn en de toetsleeuw zich in ons kunnen ontwikkelen, als belangrijke kaarten in het kaartendek van het toetsen. En we moeten dan komen tot de overlappende techniek, dus het toetsworstelen met het toetsworstelen met het toetsworstelen enzovoorts, dus echt intrinsiek, innerlijk gaan toetsen, wat we ook wel diepte-toetsen noemen en echo-toetsen, tot een hele lange ketting, tot een ragnarok reus. En het vluchten is dus belangrijk, ook het vluchten van het vluchten van het vluchten, enzovoorts.

Waar moet je op wachten ? Wat is geduld precies ? Eerst moeten we leren wachten, dus wachten op het wachten, en wachten op het wachten op het wachten, enzovoorts. De mens heeft van het wachten iets heel directs gemaakt. De mens wacht op genezing, op wonderen, op allerlei grootsheid, maar wat de mens is vergeten is het leren wachten, het wachten op het wachten zelf, op hij die wacht dus. Dit zijn ook weer dynamieken van het hemelse ijs en de hemelse afstand, en van het ragnarok. Ragnarok heeft te maken met principes die de mens moet leren. Het komt niet zomaar.

Maar ragnarok zal komen, en ragnarok is er, en is er ook geweest. Leer het herkennen. Ragnarok is het wilde natuurbeest van het oer, en van de oerkennis en oerinstincten die de mens heeft lopen wegschuiven, lopen wegdrukken, want de mens wilde taart, drugs onder de lip.

De mens moet terugkeren tot ragnarok, ragnarok leren ontdekken. Ragnarok is nooit weggegaan, maar de mens is weggegaan en heeft het lopen onderdrukken en lopen ontkennen, lopen wegpraten. En dit was de eigen oernatuur van de mens. Zowel de mens in Europa als de mens in Amerika is van het Ragnarok, want Amerika is de laag die Europeanen over Indianie hebben gebouwd, en Ragnarok brult tegen de mens, omdat de mens is voortgekomen vanuit Ragnarok, de woeste, wilde baarmoeder van het oer waarvan de mens is ontvreemd. Ragnarok zit in het bloed van de Europese en Amerikaanse mens, als een tikkende tijdbom, een biologische bom. De mens zal niet ver komen. De natuur roept de mens terug, terug tot de baarmoeder. De mens is te snel uit de baarmoeder gefloept, tot een miskraam. Daarom wilde Jeremia langer in de baarmoeder blijven, en de baarmoeder als zijn graf hebben, het graf voor het vleselijke. Daarom vervloekte hij zijn geboortedag, want het was te snel. Het was nog niet klaar. Iemand had hem eruit getrokken, ontvoerd. Daarom moest het Noordervolk komen, moest het volk in ballingschap gaan, en Jeremia riep de mens op om het juk van het Noorden te aanvaarden. Ragnarok zou terugkomen.

‘Weest waakzaam als slangen’ is dan op zijn plaats, meer dan zomaar ‘bekeer je’ of ‘wees openminded’. Durf weer te twijfelen, en daar is zeker leeuwenmoed voor nodig. Moed om dingen in twijfel te trekken, alles wat je denkt te weten.

De slang is de twijfelaar, die in de herdersstaf van Mozes woont. Dat is waar de leeuw op wijst, waar moed voor nodig is, de moed om zwak te zijn, te twijfelen, en de slang is het geheim van de exodus. De slang vrat alle valse slangen op, wat een voorteken was. Zonder de toetsslang is er geen exodus. Zonder de toetsslang kan het vlees niet sterven, en kunnen de eerstgeborenen van het vlees, de territoriale machten van het vlees, niet sterven.

In de dorpen zegt het vlees tot de mens : ‘Ach, pieker toch niet zo.’ Het vlees wil de mens zelfverzekerd maken en verwaand, aan de mentale steroiden. Daarom riep Jeremia de mens op om tot de natuurkampen te gaan.

hoofdstuk 2 de wolven van ragnarok

We zijn de afgelopen tijd veel met de kerkgeschiedenis bezig geweest en met Israel, omdat daar nogal veel verstoppingen waren. Er zijn nog grote verstoppingen in Egypte, en daarom verdient het zeker onze aandacht. De pyramide teksten zijn de oudste geschriften van Egypte, en daarna kwamen de coffin teksten, en daarna de dodenboeken. De pyramide teksten zijn dus het oude testament van Egypte. De coffin teksten zijn de midden teksten.

Tekst

In de pyramide teksten kun je dus zien hoe de buitenaardsen contact legden met Egypte, en in dat opzicht interessant. Niemand ontkomt zomaar aan dit Egyptische verschijnsel, en het was de bedoeling dat het verder verdiept werd. Egyptologen hebben zich voor eeuwen over deze teksten gebogen. We zien in het eerste gedeelte van de pyramide teksten de geboorte van de zoon die diep uit de aarde komt, uit de onderwereld (uit geb). Zijn moeder ontvangt hem. Aan het kind worden de natuur (isis) en het zaad (nephthys) gegeven die hem zijn hart geven. De onderwereld (thoth, duatj) geeft hem een hoofd. Zijn innerlijk kind (horus) breekt zijn mond open. Dit gebeurt met het ijzer van de oorlog, de opener van de wegen (de hond of wolf wepwawet) wat vanuit de woeste wildernis (seth) kwam.

Je eigen oerzelf werd uitgedrukt in Egypte, dus als je op zoek bent naar je oerzelf, dan ontkom je niet aan Egypte, want daar ligt het gecodeerd. We zien in het Oude Testament van de Egyptenaren, in de Pyramide Teksten van het oude rijk, dat de schepping beschreven wordt als een bevalling. De zoon was verdronken in koud water in het Egyptische Genesis, en kwam nu voort vanuit het koude water door zijn innerlijke kind (horus). Dit is ook weer een beeld van het voortkomen vanuit ragnarok, het oerijs, het koude oerwater. Door de dromen van het innerlijke kind (het oog van

horus) komt hij voort, die voortkomen vanuit de woeste wildernis (seth), en door deze dromen wordt zijn mond geopend. Deze dromen verwijden, openen, ook het hart.

Betekenis

Tot zover de tekst voor vandaag. We mogen over de betekenis nadenken. We zijn gevormd in de ragnarok baarmoeder, de baarmoeder van de ijsreuzen, om ons te bewaren tegen de afgoden. Ragnarok ligt diep verborgen in Egypte. Als we onze mond openen mogen we ons afvragen : Is ons hart wel geopend ? Als we onze mond verwijden om te eten, dan mogen we ons afvragen : Is ons hart verwijd ? Egypte gaat altijd weer over balans houden, verband houden, dialectiek dus, dualisme. Het werkt aan twee kanten. Er moest altijd verbinding zijn tussen boven egypte en beneden egypte. Ragnarok is er om die balans te herstellen. De feutus verdrinkt eerst in de diepte van Ragnarok, in de oerzeeen van het ijs, om het vlees door de kou volledig te doden, en dat is de kiem van het leven, de kiem van dromen. Ragnarok : winters zonder zomers, lange winters, en de hellehond die de lichtbronnen opvreet, zoals de zon en de maan. De wolven Skoll en Hati hebben het gemunt op de zon en de maan waar ze al tijden lang op hebben gejaagd. De wolf Skoll volgt de zon, en Hati volgt de maan. Uiteindelijk krijgen ze hun prooi te pakken en verslinden het. Deze wolven zijn kinderen van Fenrir. Zo komt duisternis over de wereld.

De feutus was verleid door valse lichten, en daarom moeten die lichten eerst sterven. De wereld wordt ondergedompeld in water. De feutus moet de reflectologie en spiegologie leren, want de feutus was als balder omgebracht door de blinde god, en balder zou na de ragnarok herrijzen, in de zin dat hij dieper in de onderwereld zou gaan, tot het verborgene. De zon en de maan werden uitgedoofd en het sterrenlicht, en er zou duisternis zijn zonder daglicht. Zulke lange winters kwamen er dat zomers werden overgeslagen. Dat moest wel, anders zou het vlees nooit sterven en zou de feutus niet geboren kunnen worden. Maar die geboorte is dus een diepere dood. Jeremia had het over de eeuwige baarmoeder, als een eeuwig graf. Hij noemde de geboortedag bedrieglijk.

Balder moest terugkomen, en dat kon alleen door ragnarok tot het einde toe door te laten gaan. Dat was de ware geboorte in de diepte van de onderwereld, de ware schepping. Zowel goden als reuzen als beesten zouden hierin ten onder gaan. De geboorte moet dus door eeuwig ijs gaan en eeuwige duisternis, in het ragnarok.

hoofdstuk 3 – 1953

Van de new age wereld om ons heen kunnen we zeggen :

1. Het gaat niet diep genoeg
2. Het is voor de markt
3. Er is een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering, men ontwijkt de gebieden waarin juist gestreden dient te worden.
4. Er zijn missing links
5. Het zijn vleselijke spasmes, niet spasmes die voortkomen vanuit de hemelse honger, het hemelse minderen, dus het is geen natuur spasme.

We zien hetzelfde in de voorspoedsbeweging van het christendom. Ik was in de badkamer en ik zag een zwarte octopus, zeer groot, die door de muren probeerde te komen, en er gleden ook vreemde kettingen uit de muur die naar mijn nek begonnen te grijpen. Het begon met nare herinneringen aan een voorspoedsbeweging in Vlissingen. Ik ben toen naar de huiskamer gegaan en ben het gedrocht met een baco sleutel te lijf gegaan. Het beest begon toen zielen uit te spugen die het had opgeslokt, en uiteindelijk heb ik het beest door het toilet gespoeld. Het beest heette ‘grik’, dus als ezelsbruggetje : ‘Griek zonder E’.

Ik vroeg me af waarom het beest was gekomen. Naast zielen had het ook manuscripten uitgespogen.

Het kwam opzetten vanuit de kerkgeschiedenis. We zijn nog niet met de kerkgeschiedenis klaar. Heidelberg en Dordrecht moeten een kwartslag draaien.

Als we naar zondag 1 kijken van de Heidelbergse catechismus, dan staat er dat men moet weten hoe groot de zonden zijn en de ellende, het lijden. We kunnen niet zomaar zeggen dat Jezus Christus op zich de oplossing is, want dan zou je in een persoonlijkheids cultus terecht komen. Dit zijn dus onvertaalde woorden, als je zomaar Jezus Christus zegt, alsof het gewoon een persoon is, want in het Israelitisch en Grieks betekenden deze woorden iets, dus ze hebben vergeten dit te vertalen. Jezus Christus moet vertaald worden als de dood van het vlees. Het wijst op het kruis. Dit moet

gepredikt worden. Ik zie een heks staan die hierom krijst. De heks wil niet dat het vertaald wordt, maar dat het gewoon zo blijft staan, zodat mensen niet zien wat het is, en dan maar gewoon domweg een persoon vereren zonder zelf te veranderen. Dit is dus een vertalingsgebrek, een taalachterstand. Ik voel een bepaalde duizeligheid nu ik over deze dingen schrijf. De heks verandert in een slang.

De hemel zei : ‘Niet zomaar zuiveren, maar uitwerken.’
Ook zei de hemel : ‘Alleen de kennis geneest waarlijk.’

Jezus Christus is vertaald gewoon de baarmoeder, en de chasma, de ingang van de vrouw, en zondag 2 stelt dat we Haar moeten dienen. Zondag 3 stelt dan dat dat door het zoonschap gebeurt. Hetzelfde zien we in de Dordtse leerregels, in artikel 1, dat de mens verdoemd is, maar in artikel 2 is er dan wel zoonschap mogelijk. Natuurlijk hebben ze dit allemaal heel vreemd lopen verdraaien. Het komt er op neer dat de verdoemenis en het zoonschap beiden in de mens moeten werken om de mens te beschermen tegen zonde. Het dienen kan de mens niet zomaar uit zichzelf, maar door de dood van het vlees, als een vrucht. (zie art. 9)

‘Ik wil niet vallen,’ zei de heks. Het was de heks van Dordrecht. ‘Blijf van de Dordtse leerregels en de Heidelbergse catechismus af,’ zei ze. ‘Het zijn mijn eigendommen.’ Maar ze moest het uitspuwen.

‘Ik ben op zoek naar geld,’ zei ze. ‘Grik is mijn jachtoctopus. Hij werkt voor mij. Weelde, weelde, macht, macht.’

Het begon weer te duizelen voor mijn ogen. Het leek alsof mijn broek in brand stond.

Wat zijn ‘rappers’ ? Nee, ik bedoel niet hen die door muziek heenspreken. ‘Rappers’ zijn buitenaardse energieen die praten wanneer ze stil horen te zijn, en stil zijn wanneer ze behoren te spreken. Als er gaten vallen in het luisteren, dan ontstaat daardoor valse stilte. Ik had een droom dat een rapper een blond jongetje aanviel, en die nam van alles van dat jongetje over, en ging zich daarmee kleden. De rappers hadden ondergrondse gevangeniscomplexen waar ze rondliepen in religieuze gewaden en waar ze zielen martelden, aan de galg hingen en de hongerdood lieten sterven, geketend aan de muren enz. We hebben het over het jaar 1953 toen de gereformeerde gemeente uit elkaar gescheurd werd, in twee delen, want de afgescheurde groep ging verder als ‘de gereformeerde gemeenten in Nederland’ (ggin). De strijd ging over wat de beloften waren, en voor

wie de beloften waren, en voor wie het aanbod van genade was. In 1980 was er in de gereformeerde gemeenten in Nederland toen weer een scheuring, en die ging over wat de definitie was van levendmaking en wedergeboorte, en of dat hetzelfde was of niet. Nog steeds is die strijd gaande, nog steeds is er een strijd om 1953 en 1980.

Er is maar één religie, die zich op meerdere manieren uit, in meerdere talen, en daar moet de mens mee bezig, om dit recht te krijgen, als een puzzel. Het is aan de voorouders gegeven, maar alleen de zwaar corrupte kiem. We zien om ons heen vleselijke terreur door de religies, maar wat is de hemelse ‘terreur’ ? Er is ook de terreur van de natuur.

hoofdstuk 4 de stotteraar

Het gaat om het hart, of je als een kind bent geworden, maar het kind is niet tegenstrijdig aan de kennis. Het kinderlijke is de ware kennis, en dat kan heel fragmentarisch zijn, heel chaotisch ook. Kinderen hebben nog geen vooroordeel en lopen nog niet mee. Ze leven in een andere realiteit, in een hogere wereld. De beinvloeding door de wereld wordt voortdurend afgekapt in hen, omdat hun hersenen dat niet kunnen volgen. Maar als de mens ouder wordt en de hersenen zich ontwikkelen dan moet de mens een doorn in het vlees hebben die de wereldse programmering verstoord. Het kruis maakt ons tot kinderen. Met een doorn in het vlees die diep gaat kun je niet meelopen. Je hangt aan het kruis. Het leidt je op een heel andere weg dan die van de wereld. Je kunt niet meekomen, je walgt van de wereldse geneugten, van het vleselijke vertier. Je snapt niet hoe mensen daar genoegdoening in vinden.

Je voelt je anders dan anderen. Je bent als een kind. Je wilt niet mee doen met de volwassenen. Je bent daar te intelligent voor. Je weet en voelt dat ze elkaar bedonderen. Je weet dat ze al weg zijn. Volwassenen die als uitgekookte eieren zijn. Zo wil je niet zijn. Je wil niet in de maat lopen. Je ziet een heel ander pad. Alleen kinderen kunnen dat pad vinden, en gekruisigden, alleen hen met een

doorn in het vlees. De doorn is je gids. Doorn of drugs ?

Puur natuur of menselijke namaak ? Mensen zijn zo goed in het nadoen van de natuur, maar toch klopt er iets niet.

Hongeren om het pad te vinden, het pad terug te vinden. De mens dwaalt zo makkelijk af. Het kruis is de leidraad. Heb je een lantaarn, of is het kruis je lantaarn ? Het kruis leidt je in het donker. Oh, het steekt, maar het leidt. Het laat je dingen zien die je anders niet zou zien. Je komt op plaatsen waar je anders niet zou kunnen komen. De doorn in het vlees is de sleutel. En het gaat diep, zo diep, je bent als een monnik en een martelaar, maar daardoor ook pelgrim. Het kruis is de sleutel in het geestelijke reizen, in de exodus. Een exodus zonder kruis bestaat niet, is bedrog.

Ben je al een martelaar, of heb je je laten verwennen door de duivel ? Velen hebben hun ziel aan het kwaad en aan de leugen verkocht voor wat geluk en wat aanzien.

Werk niet voor het loon van de mensen, maar voor het loon van het Woord, namelijk het Woord zelf. En het Woord is als de doorn in het vlees. Daartoe is het Woord gekomen, om het vlees te kruisigen, opdat het diepe geestelijke opborrelt. Zo heb je geen deel in de kringen van de zwartkijkers.

Je kunt niet met ze meelopen. Je bent als een stotteraar als je een doorn in het vlees hebt, als je aan het kruis hangt. Je kunt niet in hun ritme gaan. Telkens weer moet je stotteren, stotteren in gedachten, in de geestelijke wereld : Wat zeg ik nu eigenlijk ? Wat wordt er achtergehouden ? Wat zit er nog tussenin ? Je kunt niet meestromen. Je wordt vastgehouden en tegen gehouden. Het is je natuur niet. Er is een stoorzender in je hoofd. Het is dan niet rustig. Herhaal het maar in je hoofd. Je mag zuchten met onuitsprekelijke verzuchtingen. Zo spreekt de hemel met je. Het is de taal van de verzuchtingen, van de hemelse stotteraar. De mens mag leren zuchten, leren hemels stotteren, de taal van het kind leren spreken.

hoofdstuk 5 bespreking van nummer 1 van het blad De Reformatie 1920

Het blad ‘De Reformatie’ verscheen vanaf 1920 en leidde tot de vrijmaking uiteindelijk. Een van de oprichters van het blad was Klaas Schilder. Ze hadden net de eerste wereldoorlog gehad (1914-1918), en de spaanse griep, de corona van die dagen (1918-1920). In het eerste nummer van het blad stelt de redactie : ‘Door geleidelijke overgangen en catastrofale gebeurtenissen zijn wij veelszins gekomen in een andere wereld.’ Dan wordt er gewaarschuwd tegen de opkomst van de meest uitbundige genotszucht en sportmanie, en tegen de opkomst van de staat die zich opwerpt als een moderne almacht om zo het leven te regelen. Het was hierin van belang, stelt de redactie, de ark te bouwen, en te gaan tot de bergen der eeuwigheid, door niet aan te passen aan de wereldgeschiedenis. Zelfs de kerk had zich verwereldlijkt, en daarom riepen de profeten de kerk terug, want de kerk was mee aan het dringen op de weg van de mensheid naar een vertroebeld gemeenschappelijk doel. De profeten riepen de kerk om terug te gaan tot de geestelijke hoogtes van de hemelse bergen die sober waren, en de herders kwamen om de schapen terug te lokken tot de oude paden, stelde de redactie. De eeuwigheids basis moest teruggezocht worden, want daar was de mens in het moderne tijdperk van afgeweken. Daartoe was de reformatie.

In een droom was ik op een schip met de voorvaderen, en het weer was warm, en de zee was lauw. We lagen soms ook in het water, en er groeiden allemaal bloemen in het water, en het water was van een hoog zoutgehalte, dus je kon er gewoon in drijven. Ik had ook een droom over een tv serie in de geestelijke wereld, uit de zestiger jaren, een sprookjes serie, genaamd ‘De Mooiste’, over een prinsesje die Roze Roosje heette, en die niet wilde opgroeien. Ze had donker haar, blauwe ogen, en leek een beetje op sneeuwwitje.

Theologische evolutie wordt genoemd door de redactie, in 1920. Het gevaar van te conservatief zijn wordt genoemd. Daarom is er het beginsel van voortzetting, van uitgroei. Rome was bevroren, maar Calvijn en andere hervormers stonden daar tegenover en herstelden dat levend beginsel en leidden de ontdooide stroom in nieuwe beddingen, stelt de redactie. Maar er moest opgepast worden dat de reformatie niet tot een tweede Rome zou worden, als men het alleen maar bewondert als een monument. De ontwikkelingsdrang moest gevoeld worden. Er lag een roeping tot doordenken en bezinning. Er lag een roeping tot herorientatie, stelde de redactie. Zowel krankheid als medicijn moest gekend worden.

We hebben het in het boek ‘Ragnarok Ontsluierd’ gehad over de kwestie Geelkerken :

‘De gereformeerde kerk was in de twintiger jaren, na de eerste wereldoorlog, ontzettend aan het verstarren, en men was hysterisch over de letter. Je moest het geloof letterlijk nemen, de bijbel letterlijk nemen, want anders hoorde je er niet bij, en mocht je ook niet prediken. De oude baasjes met hun dogmatische geneuzel hadden het voor het zeggen. De jongeren zochten niet naar machtsverhoudingen en autoriteit, maar naar de waarheid. Enkele predikanten namen het voor de jongeren op, zoals de predikant Geelkerken (1879-1960).

Iedere Israeloloog weet dat het scheppingsverhaal niet letterlijk is, want de Israelitische talen zijn dialectisch, dus voor meerdere interpretaties, zelfs tegengestelde interpretaties, vatbaar, zoals Geelkerken ook stelde dat het ook anders uitgelegd kon worden, en dat mocht niet in de verstarde gereformeerde kerk van de jaren 20, en daarom werd hij door de synode van Assen in 1926 afgezet als predikant. Hij stichtte toen zelf het herstelde verband. We hebben het over de kwestie Geelkerken in de twintiger jaren, een groot conflict in de Nederlandse kerkgeschiedenis, tussen de letterlijken en de symbolischen. In elke talenstudie wordt het achterhaald dat het letterlijk is, dus de synode van Assen was gewoon een machtsspelletje en geen oprechte, empirische studie van de waarheid. Er werd toen ook gesproken over het Assense virus, of de Assense geest in christelijk taalgebruik.

Geelkerken had het gewaagd te twijfelen aan of de slang in het paradijs was daadwerkelijk had gesproken. Zo ontstond er ‘hersteld gereformeerd’, de voorloper van ‘vrijgemaakt gereformeerd’ (Klaas Schilder).

Assen twintiger jaren van de jaren 1900. Had de slang in het paradijs wel of niet zintuigelijk en waarneembaar gesproken ? Daar ging de kerkelijke oorlog over en die werd in 1926 door de synode van Assen beslist, want predikanten die niet geloofden in een daadwerkelijk sprekende slang die werden afgezet. Het werd ook wel de kwestie Geelkerken genoemd. Geelkerken nam het symbolisch en werd uit de gereformeerde kerk gezet als predikant, maar stichtte toen zijn eigen gereformeerde kerk, het herstelde verband, hersteld gereformeerd. De kerkscheuring omtrend de sprekende slang ging dwars door het land heen, ook door de families. Alles draaide om de slang. Je moest geloven dat die letterlijk had gesproken, anders hoorde je er niet meer bij. Dan was je van Geelkerken. Ook in het buitenland was dit groot nieuws, de Nederlandse kerkscheuring van 1926.’

In 1920 heeft de redactie van het blad wat we aan het bespreken zijn het over de kwestie Netelenbos in 1919, dus eerder dan de Geelkerken kwestie. Netelenbos geloofde niet in het paradijs, niet in de slang en niet in de boom van kennis van goed en kwaad, maar wel dat er een val is geweest. Als wij

het paradijs noemen dan hebben wij het ook gewoon over de voortijden, of natuurtijden. Het is natuurlijk beeldspraak. Netelenbos stelde dat de bijbel de menselijke inkleding is van de hemelse gedachten. Hij maakte onderscheid tussen vorm en inhoud van de bijbel, en stelde dat ze feilbaar waren, en daarom werd hij in 1919 afgezet.

hoofdstuk 6 aquarium-kinderen

Ragnarok gaat komen. Ragnarok is er al, en we bespreken de geheimen van Ragnarok. In Ragnarok Ontsluierd deel 1 hebben we het eerste grote geheim van Ragnarok besproken, en in Ragnarok Ontsluierd deel 2 hebben we het tweede grote geheim besproken, en nu zullen we het derde grote geheim bespreken. Het is geen leuke boodschap voor dieven en landverovers : Dichtbij is een illusie. De mensen en dingen om je heen, en zelfs je eigen lichaamsdelen, zijn satellieten, zijn op andere planeten, in andere universums. Ragnarok zal komen om de illusie van dichtbij te verbreken. De mens denkt veel te klein, veel te nauw. Ragnarok staat voor het grote denken, het ruime denken. De mens is zelf een satelliet.

Zo kunnen we ook beter begrijpen wat de predikant Hepp (1879-1950) bedoelde toen hij in 1920 in nummer 3 van het blad wat we aan het bespreken zijn stelde : ‘Echte vroomheid heeft geen prikkels van buiten nodig. Zij wordt van binnenuit geprikkeld.’ En die prikkeling was ertoe om zichzelf te verliezen in het kruis. Wat er om ons heen is is illusie. Het is allemaal heel ver weg en abstract, maar de hersenen hebben het dichtbij gemaakt, in de illusie van dichtbij. Daarom heeft de mens Ragnarok nodig om die illusie te laten afbrokkelen. Men heeft de illusie van controle en macht ook gebouwd op de illusie van dichtbij, en die illusie zal ook instorten. Het blad stelde al in het eerste nummer dat men los diende te komen van overmatig conservatisme. Hepp stelde in het tweede nummer dat de bloem uit de knop moest komen, maar dat dat alleen vanuit de wortel kon gebeuren. Er is geen verbetering dan vanuit de wortel uit, stelde hij.

De mens heeft het hogere nodig. Ik had een droom dat ik in een kantoor was in een zekere stad. Ik moest naar een bepaald oord toe, een bepaald onderkomen, en ik zou hier in het kantoor de map krijgen, de route-beschrijving, ook met welk openbaar vervoer ik moest gaan. Het was even stil, want ze waren het aan het uitprinten, en toen kreeg ik de gids, op papier. Het was van het blad van de jaren 1920, wat vanaf 1935 tot 1952 onder volledige redactie kwam van Klaas Schilder van de vrijmaking. Met het papier wat ik kreeg ging ik het kantoor uit en ik ging op zoek naar het busstation waar ik eerst moest zijn, maar onderweg kwam ik langs een ander station waar familie was, en ik kon het niet nalaten om er te gaan kijken, en ze vroegen mij met hen mee te gaan, maar ik begon ze uit te schelden, en ik noemde hen ook travestieten. Het station waar ze waren lag op een verhoging. Er was een witte gebarsten muur naast een stoep, en ze zeiden dat ze mij eens hier omhoog hadden getrokken tot hun station toen ik in de kou was als een bedelaar, als kind. Maar ik wist waar dat station toe zou leiden. Ik liep door, en ging op zoek naar het busstation op het papier.

Ik dankte de Heer voor de map toen ik wakker werd, want de map was gegeven door het blad heen, vanaf 1920, wat leidde tot de vrijmaking.

Het is van belang te kijken naar wat de 1900se voorvaderen te zeggen hadden over de reformatie, naar het pad wat uiteindelijk uitliep op de vrijmaking en de komst van de tweede bijbel, waarvoor zij het zaad hadden gezaaid. Er kwam in het blad wat we aan het bespreken zijn vanaf 1920 een 1900se bijbel door, tot voortzetting van de reformatie. Deze bijbel was als het komen van de amazones tegen de monopolistische patriarchie, de afgod van die tijd. Hepp schreef in het derde deel van zijn serie ‘Reformatie’, in nummer 4 :

‘Reformatie eist verdediging naar buiten, kritiek naar binnen, en rusteloos arbeiden ter levensontplooiing’.

Hepp stelde dat de reformatie niet betekende lijdelijk toe te kijken, maar te strijden. Dit is een strijd tegen gemakszucht, stelde hij. Kritiek moet er wezen, stelde hij, maar die moet niet uit bitterheid voortkomen maar uit liefde. Het gevaar hierin is een arglistig hart die dingen omdraait en die liefde verward met hartstocht, stelt hij. De mens moest oppassen om niet uit eigen gekrenktheid en ontevredenheid te werken, of uit kritiekzucht, of eenzijdigheid. Hij waarschuwde ook tegen daadloze schreeuwkritiek. Daarom stelde hij dat degene die kritiek geeft ook een bouwmeester moest zijn en rusteloos moest graven in het hemelse woord.

Het is beter verlies te lijden dan dat onzuivere toestanden zouden voortduren wordt er gesteld in

nummer 5. We kunnen stellen dat leven met verlies als een doorn in het vlees kan zijn, en wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Door vervolging zijn wij ingehaakt in de hemelse dingen. Door verlies komen wij tot de innerlijke bron.

Er zijn dan momenten waarop de Heer spreekt : ‘Mijn genade is u genoeg.’

Van belang is het te kijken naar wat de voorvaderen hebben gezegd, want de Heer begon bij hen al te bouwen, en alles moet vanuit de wortel groeien, en daarom is er ook het belangrijke gebod : ‘Eert uw vader en uw moeder,’ wat over de geestelijke voorvaderen en voormoederen gaat. Vandaar dat we ook met deze dingen bezig zijn.

We zien in nummer 5 van het blad wat we aan het bespreken zijn, uit 1920, dat er de stelling is : ‘De Staat heeft de opvoeding overgelaten aan de straat.’ Die straat geeft een dagelijkse prikkeling, stelt het blad : stakingen, demonstraties, kleding, reclame, enzovoorts, waarbij de prikkellectuur en prikkelfilms bij in het niet vallen, en waardoor de jeugd verwildert, wat ook nog eens wordt opgehitst door bioscoop- en lectuurprikkels, en woeste sport, en bovenal is het geinfecteerd door de kiemen van wrevel en haat, en daardoor is er zoveel kindermisdaad. Aan de andere kant staan dan de verwende aquarium-kinderen, stelt het blad.

In 1957 komt er in de vrijmakingsbeweging een blad bij, ‘Opbouw’ geheten. In het eerste nummer stelt de redactie dat ze zijn bevrijd van het juk van hierarchie, van hierarchische kerkregering. Er werden namelijk theologische formules opgelegd die het hemelse woord muilkorfden, door de synoden die henzelf een buitensporige macht hadden aangematigd. Vandaag de dag heeft de mens nog steeds met kerkelijke hierarchie te maken en met medische hierarchie, maar ook de vrijmakingsbeweging ging verder. Dit is op basis van de acte van vrijmaking en wederkeer, dus deze beweging is niet zomaar liberaal, maar regressief. Vandaar ook dat wij spreken van de regressief-gereformeerde gemeente. De bloem kan alleen uit de knop komen vanuit de wortel.

C. Vonk werd met zestien anderen in 1944 afgezet als predikant. Hij is ook bekend van de Voorzeide Leer, en van het blad Opbouw, wat de voorgeschiedenis was van de Nederlands gereformeerde kerken. Hij schreef in het eerste nummer van Opbouw, in zijn artikel ‘Het brood der Kerk’ dat het fanatisme steeds meer begon te groeien in de vorm van het zich willen blijven handhaven tegenover God, het ‘iets willen zijn’ voor God’s aangezicht, wat het vlees in stand wil blijven houden. Hij zegt : ‘Van het niet gebroken en verdoemd willen worden voor de levende God.’ Hij noemt dit de oerzonde. De zonde in de mens, het ego, moet verdoemd worden. Dat moet

in ieder mens gebeuren. Een heleboel mensen willen die verdoemenis ontwijken en projecteren dat graag op iemand anders, maar de mens moet zelf in die verdoemenis gaan. Pas dan kan de mens opgenomen worden.

hoofdstuk 7 Bespreking van het boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1 uit 1960, van J. van Rijckenborgh

J. van Rijckenborgh stelt in zijn boek ‘De Egyptische Oergnosis’ deel 1, uit 1960 dat de gnosis wordt ontvangen in de mate dat men afrekent met ik-centraliteit, met ik-zucht, en is doorgebroken tot de zelf-ontlediging. De aarde leeft in een valse microkosmos die is afgeweken, niet onderworpen aan de hogere macrokosmos. Van Rijckenborgh stelt dat neutralisatie een voorwaarde is. Er is een weg om een Golgotha-mens te worden die de kracht kent van de roos in het kruis. Door dagelijks te sterven komt de mens tot de roos van het kruis. Hij stelt dat die roos diep in het hart ligt. Dit is een nieuw genesis. Een heleboel vaste vormen moeten plaats maken voor gas vormen.

In de dialectiek krijg je dan te maken met Herodus, stelt hij, en dan moet je net als Jezus vluchten tot Egypte, en daar zou dan de oergnosis liggen. Herodus probeert je om te brengen voordat je de oergnosis hebt bereikt. Hij wijst zijn vinger op het probleem van het aangeboren bewustzijn en het ik-bewustzijn, wat hij omschrijft als illusie, namaak. De Golgotha-mens ontkomt daaraan, stelt hij. Hij laat zien dat de Gnosis komt door het dagelijks leven, niet zomaar door allerlei overdenkingen. Het is de jonge Gnosis op pad.

Door de versmelting tussen Israel en Griekenland kwam het Nieuwe Testament opzetten, en door de versmelting tussen Egypte en Griekenland kwam het hermetisme opzetten in het latere Egypte. Van Rijckenborgh bespreekt het hermetisme in zijn boek. Het hermetisme in het latere Egypte werd gebracht door de vleeswording van Thoth, de Egyptische god van het Woord, de Logos, in de persoon van Hermes Trismegistus, een samensmelting tussen de Egyptische Thoth en de Griekse Hermes. Hij wordt beschouwd als een profeet van de gnosis die de verborgen kennis tot de mens

bracht. Het kwam voort vanuit de prisca theologia, de leer die stelt dat er één ware theologie is, die zich uitdrukt door alle religies. Van Rijckenborgh legt ook de link tussen Osiris en Jezus, dat de wederkomst van Osiris, van Jezus, plaatsvindt als een ontwaken van God door het zoonschap. De lagere natuur wordt verslonden door de wedergeboorte, door de gnosis die in de mens geboren wordt. Dat is de hemetische gnosis, de aartsgnosis, stelt van Rijckenborgh, en die werd al vanaf het begin tot de mens gesproken. Nu zit de mens nog in een dialectische gevangenis.

Het plan van ontsnapping kan alleen tot zijn recht komen als de geestelijke mens zich bewust wordt van deze gevangenis, stelt van Rijckenborgh. Hij beschrijft dit pad als het ontwaken tot de gnostische ketting. Dit is een ontwaking van gedachten. Het tweevoudige gnostische leven opent dan de roos in het hart dat geopend is. Hij stelt dat de mens overdag in zijn lichaam is, en 's nachts buiten zijn lichaam is. Juist door het nachtlichaam leert de mens soberheid, wat dan ook weer toegepast kan worden overdag. De gnostische ketting leidt dan op het pad, stelt van Rijckenborgh. Nieuwe zielprincipes kunnen dan in de nacht geprojecteerd worden in de mens. De ziel brandt, stelt hij, in deze verschrikkelijke, monsterlijke realiteit om hem heen, juist opdat de ziel tot volwassenheid en openbaring zal komen, zichzelf zal uiten in hogere kennis, in oergnosis. De ziel moet geboorte geven, en hij noemt dit Pymander, en de pymandrische link tussen de ziel en het geestelijke moet hersteld worden. Het contact met Pymander, het verloren geestelijke, dient hersteld te worden. Hij eindigt dan met te zeggen : 'Uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.'

Pymander staat eigenlijk telkens centraal in zijn boek, als het herdersprincipe wat moet ontwaken, en wat ook als het verloren schaap wordt besproken wat de mens weer moet opzoeken. Het is een belangrijke gids voor de mens. De mens heeft deze lantaarn weggeworpen, weggebannen. Het verloren schaap is dus niet zomaar verloren of afgedwaald, maar daadwerkelijk door de mens weggezonden. Er was geen plaats in de herberg. Door het zoonschap bracht Pymander zichzelf weer tot leven, net zoals Osiris zichzelf tot leven bracht door zijn zoon Horus, wat ook weer het Jezus principe is. Pymander is dus een mysterieus wezen uit de oude hermetische teksten. Pymander is de alomtegenwoordige wijsheid van God die dus door alle religies heenstroomt als de prisca theologia, die zich in vele talen, vele stromen, uitdrukt. Alleen de hermetische mens kan hiermee in contact komen, naar de mate waarin hij met zijn ik-zucht heeft afgerekend, zijn elitaire en exclusieve zelf-centraliteit. Pymander is ook het Woord in het hermetisme. Pymander is het geestelijke, en Hermes het bewustzijn. Iedereen heeft Pymander in zijn binnenste. Pymander is het nachtwezen dat buiten zichzelf bestaat. Pymander onderwees aan Hermes de geschiedenis. Pymander was het Woord van den beginne, van genesis. Van Rijckenborgh bespreekt stapsgewijs de Corpus Hermetica waarin het verhaal van Hermes en Pymander beschreven wordt. De Corpus Hermetica is een soort gnostische

bijbel. Het boek wordt ook wel de Hemelse Pymander genoemd.

J. van Rijckenborgh was een gnostisch leraar die leefde van 1896-1968. Er zijn vier delen van de Egyptische oergnosis, maar hij heeft ook andere boeken geschreven.

hoofdstuk 8 van niets tot ijs

In deel 2 van ‘de Egyptische oergnosis’ bespreekt van Rijckenborgh het pad van Bethlehem tot Golgotha. Hermes Trismegistus noemde het een moeilijk pad voor de ziel, omdat de ziel in worsteling raakt met zijn lagere natuur op dit pad, wat scheiding inhoudt. Net als bij Jezus zal er dan kruisverhoor zijn door Herodus, Pilatus en het sanhedrin, wat een pad is van vernedering, het kruis en de dood, stelt van Rijckenborgh. Er komt dan een brug tussen de ziel en het geestelijke, Pymander, stelt hij. Hierop kan het medicijn plaats vinden, de esculaap, die de Griekse god van de medicijnen is, vaak afgebeeld als een slang om een paal, wat ook weer terugwijst naar de slang van Mozes in de wildernis, in de exodus. Hermes komt met Esculaap in dialoog. De mens moet zo doorbreken van het iets tot het niets, tot de leegte, waarin ook weer een strijd is, en waardoor uiteindelijk ook kristallisering plaatsvindt, in de diepte van het niets. In dit proces sterft de lagere natuur af. Als er dan kristallisering optreedt in het niets, dan moet het nog ontzegeld worden.

Van Rijckenborgh stelt dat door Pymander de ziel van de dierlijke staat kan gaan tot de menselijke staat. Dit is een pymandrisch mensenras die de zelf-centralisatie, de ik-zucht, heeft overwonnen. Dit is de betekenis van ‘in de wereld, maar niet van de wereld,’ stelt van Rijckenborgh. Achter de zegels die verbroken moeten worden ligt de kern van de eeuwigheid. Het is niet zomaar het niets waar de mens naar op zoek moet gaan, maar naar het ijs waarin kristallisatie plaatsvind, en waar een nieuwe strijd is om het te ontzegelen, en te komen tot de Logos, het Woord.

hoofdstuk 9 psalm 66 : de sleutel tot exodus

Natuurlijk zijn hemel, hel en paradijs maar metaforen, maar vroeger moest je daar letterlijk in geloven, anders had je een probleem, vooral als je een predikant was. De predikant J.B. Netelenbos (1879-1934) werd in 1919 in Middelburg door de Gereformeerde Kerk afgezet omdat hij niet in het paradijs geloofde. De indianen geloven in de eeuwige jachtvelden. Het boek Exodus en andere bijbelboeken komen uit veel oudere oertijdperken en gingen over van taal tot taal en werden steeds weer verder veranderd. Het wil dus niet zeggen dat wat er nu in de bijbel staat dat het zo ook was. Het zijn door de eeuwen heen veranderde boeken, en telkens doorvertaald. Het stroomt voort vanuit de Orion bronnen, vanuit de Exodus oerbron. Er zullen juist ook psalmen hebben tussengezeten die oorspronkelijk tot Exodus behoorden. Het is van belang vat te krijgen op de exegese van Exodus en andere boeken, want het zijn oerorakels. Juist door de exegese kan er teruggegaan worden tot de Exodus oerbronnen, tot de primitieve natuurvolkeren, de miereneters. Nu zitten we met verhalen opgezadeld die slechts terugwijzen hierop, die het verborgen houden. In Calvijn en de verdere reformatie kwamen de Orionse oerbronnen weer aan de oppervlakte, maar de daadwerkelijke Exodus werd weer waarneembaar. De exodus betekent het nomadische leven, het overwinnen van het ego, oftewel de eeuwige jachtvelden waar de primitieve oerstammen van de miereneters wonen. Natuurlijk is dat metaforisch. Natuurlijk moet de mens de betekenis kennen, de exegese, want zo niet, dan zal het letterlijke de mens grijpen.

Het is dus niet zomaar een terug naar Israel beweging, maar een terug naar de voortijden beweging, een terug naar Orion, terug naar exodus beweging. We hebben het dan over de primitieve oer-exodus. Is die bijbels ? Ja en nee, want de hedendaagse westerse bijbel valt er niet mee te vergelijken. Toch zijn de sporen duidelijk zichtbaar. Het oer-exodus loopt er doorheen, ook door de reformatie. Laten we daarom niet eenzijdig zijn. De visvangst is trouwens een beeld van de strijd tegen de eenzijdigheid. Je moet dus netten gebruiken die een beeld zijn van veelzijdigheid, van allesomhullend onderzoek, alhoewel niet roekeloos. Je moet als visvanger geoefend zijn. Er liggen ook veel gevaren op de loer. Denk bijvoorbeeld aan de krokodillen die op hun beurt op jou vissen, en denk aan gevaarlijke vissoorten die het op jou hebben gemunt, zoals de pyranha’s.

Kom je door de zee heen in de exodus, betekent : Ben je een goede visser geweest ? Heb je je

eenzijdigheid overwonnen ? Ben je dingen van genoeg andere kanten gaan bekijken ? Heb je de zee overwonnen, of ben je ten prooi gevallen aan de roofdieren van de leugen, van het grote bedrog ? In het oer waren dit dus vissersverhalen, van jagers in het oerwoud, en dit was iets psychologisch, filosofisch, en theologisch, in de kern van Orion, waarin het bewustzijn was geopend. Daarna ging de mens in slaaptoestand. Ze waren in de jacht gegrepen door een slang.

Psalm 66:5 zegt :
‘Komt en ziet de daden Gods, die voor de mensenkinderen geducht is in zijn doen.’ In het Aramees gaat dat niet zomaar over de mensenkinderen, maar over de innerlijke mens, de geestelijke mens, de ziel.

Vers 6 zegt : ‘Hij veranderde de zee in het droge, te voet gaat men de rivier door.’ Dit spreekt over de exodus. In het Aramees staat er ‘het terugkeren, het tot de zinnen komen,’ als het terugkeren tot de innerlijke mens. In het Aramees kan het ook over een meer gaan in plaats van een zee. Het ‘de rivier overgaan’ betekent in het Aramees ook het doorzoeken, het doorvorsen, als het zoeken naar vis. Het is ook een beeld van de exegese.

In een droom zag ik hoe Psalm 66 de oorspronkelijke uitleg was van Exodus, oorspronkelijk daartoe behoorde. Calvijn wijst op ‘Komt en ziet de werken God’s’ in vers 5 en stelt dat de meeste mensen de ogen sluiten voor deze dingen en ongemerkt de werken God’s voorbij laten gaan. Hij stelt dat nog geen honderdste deel van de mensheid zich er op toelegt om het na te gaan en te bestuderen. Dat komt omdat de mens zich bezig houdt met ijdele en beuzelachtige dingen.

hoofdstuk 10 lijfwachten van de soberheid

De predikant De Gier stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 13/14, over de uitverkorenen :
‘Dit zijn geen mensen van goeden wille, want die zijn er niet, want allen derven de heerlijkheid Gods en allen zijn we van en uit onszelf zondaren en vijanden Gods.’ De mens is onder de wet des

doods, en kan daar niet aan voldoen, en hoeft daar ook niet aan te voldoen, want die wet vraagt het onmogelijke van de mens. Die wet moet buiten werking gezet worden, zodat de mens in ballingschap van de soberheid komt. Paulus benoemde die strijd in zijn leden, dat hij het goede wel wilde doen, maar dat hij krijgsgevangene was gemaakt van de wet van zonde. Het vlees is niet per definitie altijd als een brullende leeuw, maar kan ook een schoonprater zijn en een verdraaier.

Wat houdt die ballingschap tot soberheid dan in ? De predikant C. Harinck stelt in het blad De Saambinder van 1970, nr. 7, dat er een groot verschil is tussen bidden en bidden : 'Dat ware roepen tot God en kermen uit de diepte is alleen daar waar wij ontdaan zijn van alle andere hoop en verwachting,' stelt hij. Hij stelt dat er voor de psalmist maar één weg meer over en dat was de weg naar boven toe. Hij stelt dat de Heere het zo laat vastlopen in het leven der Zijnen opdat zij de Naam des Heeren zouden aanroepen : 'Daar blijft maar één weg over. Dat is de weg naar boven toe.' Hierin ontstaat de ballingschap tot soberheid, dat men geen andere kant meer opkan.

C. Harinck stelt dat de mens dat bidden moet leren. Die gebeden stromen vanuit het geestelijke. Hij stelt dat dat een heel ander bidden is dan het vormelijk en koud bidden van de naamchristenen en geveinsden. C. Harinck wijst erop dat Jakob worstelde met God met gebeden en tranen (Hosea 12), en dat God zich zal wenden tot het gebed van desgenen die gans ontbloot is (Psalm 102). Worstelen wij al geheel ontbloot en in tranen met God en met het leven ? Of gaan wij trots met de borst vooruit het leven door, in grote hoogmoed, denkende alles te weten en alles te kunnen, alsof niets aan ons ontbreekt, en wij het hogere niet nodig hebben ?

In nr. 46 van 1970 zei de predikant A. Vergunst dat Luther eens had gesproken : 'Hier sta ik, ik kan niet anders.' Hij stelde dat dit gehoorzaamheid was, dat zijn geweten was gevangen in het Woord God's. Luther was ook een balling tot soberheid.

Soms vragen mensen zich af : 'Waarom wordt ik in mijn gedachten altijd weer geleid tot pijn en pijnlijkheden ?' Of : 'Waarom pieker ik toch zoveel ?' Of : 'Waarom heb ik zulke vreemde gedachten telkens. Ik kan er geen touw aan vastknopen. Wie ben ik ? Wat ben ik ? Waar ga ik naartoe ?' Laten we beseffen dat de bedachtzame, nadenkende, twijfelende, zachtmoedige mens ingebouwde lijfwachten van soberheid heeft om hem te beschermen tegen programmering. Die lijfwachten werken in en om het kruis. Het zijn regressief-gereformeerde hersenspinsels. Mensen die in zonde leven en zich daarover niet bekommeren hebben lijfwachten van het vlees. Dit land is een calvinistisch land, oftewel een land van soberheid, maar ook is het een land van vraatzucht, en het calvinisme is zeer corrupt en heel vraatzuchtig in religieuze zin. Toch is die calvinistische

oerkiem gegeven waarmee gewerkt moet worden. Het moet nog uitgewerkt worden.

hoofdstuk 11 de oproep om sober te leven

Het bloed van Jezus werd al vergoten op de achtste dag na zijn geboorte, met de besnijdenis. Zijn voorhuid werd er afgesneden. Terwijl het westen lomp ‘oud en nieuw’ viert tijdens de jaarwisseling, zonder enige betekenis, zo vieren de Syrisch-Aramese christenen het als het feest van de besnijdenis van Jezus, op de achtste dag na zijn geboorte. Elke dag moet de mens in zijn hart besneden worden, elke dag aan zijn vlees afsterven. Dit is de oproep om sober te leven.

In het bevindelijk gereformeerde blad ‘Terdege’ van 1983, nr. 6 wordt gesteld dat de Synode van Dordrecht van 1618/19 er bij de overheid op heeft aangedrongen dat ook de nieuwjaarsmorgen als vaste feestdag onderhouden zou worden, wijzende op de besnijdenis.

hoofdstuk 12 de oerbron

Ik had een droom dat ik in de supermarkt was in ons dorp, en ik stond bij de kassa, en vroeg aan de kassiere of ze ook films kende zoals de Matrix, en de Lawnmower man enzo. Ze zei toen dat ze die kende, en twee delen van de Lawnmower man. Ik zei toen : ‘Wat als je thuis komt en op de bank gaat zitten terwijl het heel wat anders is, en wat als het hier aan de kassa heel iets anders is, hele andere processen ?

De predikant J.B. Netelenbos werd in 1919 afgezet in de gereformeerde kerk in Middelburg, omdat hij niet in het paradijs geloofde. Hij geloofde wel dat er een val was geweest. In de regressief-gereformeerde theologie is er ook geen letterlijk paradijs of een letterlijke hemel, maar spreekt men

over de oerbron. Toen leefde de mens nog primitief. Nu is de mens een aangeklede aap.

Toen leefde de mens nog in diepgaand psychologisch fetishisme, maar nu leeft de mens in persoonlijkheids-cultussen.

hoofdstuk 13 Barth of Brandt ?

Soms heeft de mens hoofdkennis en is het geen hartkennis. De mens weet het met zijn hoofd, maar niet met zijn hart. De mens wordt opgevoed door tijdschriften en bewerkt voedsel. Dan kan er maar zo een laag van het vlees tussen hart en hoofd ontstaan. Dan kan het maar zo zijn dat de mens het al heel lang weet met het hoofd, maar dat het maar niet door kan dringen tot het hart. Wat kun je hieraan doen ? Sommige dingen die door gemanipuleerd en overmatig voedsel zijn ontstaan, bepaalde muren, kun je niet doorbreken dan door te vasten. Als je een keer een ochtend of avond voor jezelf hebt sla dan eens een maaltijd over, zodat het door de vleselijke muren heen tot het hart kan dalen, en dat het hart zich kan gaan openen, zodat er hartskennis gaat stromen door je leven. Dat kun je af en toe doen.

We leven nu in de grote depressie. De wereld is teruggegaan naar de dertiger jaren. De mens moet nu leren vasten, met minder genoegen nemen, opdat die muren tussen hart en hoofd daadwerkelijk doorbroken worden, zodat de mens terug kan gaan tot de tijdschriften van de oerbron. Het kan een heel verschil maken.

Kijk om je heen en zie hoe mensen gemanipuleerd worden. Weet je wat het is ? De aarde is een kippenfokkerij. De mens, de ziel van de mens, is de kip. Dat wat je om je heen ziet zijn codes van kippenhormonen die de mens worden toegediend. Dat gaat door de voeding en de tijdschriften. Dan heb je hoofdkennis en geen hartkennis. Er wordt reclame aan je opgedrongen, ideeen en gedachten. Denk niet zomaar dat het van jezelf is en bij je hoort. Het zijn kiphormonen. Het hoort bij het fokproces. Spreek de kippenboer aan. Laat je hart spreken. Zolang je het bij hoofdkennis houdt heeft hij je.

Ja, ook door sexualiteit worden kippen gefokt. Ook sexualiteit kan een code zijn voor kippenhormonen en de mens tuint er graag in. Ze zien de lijnen van het vlees niet, volgen hun driften, en hebben een romantisch wereldbeeld, of een romantisch familiebeeld. Door de romantiek denken ze er doorheen te komen. Met de roze bril op. Maar we worden gefokt, mensen. Dingen zijn niet wat ze lijken. Zorg eerst dat je de hemel vindt, de stromen van boven en de rest zal je gegeven worden, op de juiste tijd, in de juiste mate. Veel mensen leven in het vlees, en denken dat het allemaal niet uitmaakt, maar de zonde heeft nu eenmaal schadelijke gevolgen. Zware hersenschade en hartschade, en de hogere realiteiten zijn niet van steen, en vliegen dan als vogels weg, omdat hun vertrouwen is beschadigd. Schrik het niet af. Doe weer onderzoek en studeer, en laat je leiden door de oerbron, de oerinstincten, en die zijn niet zomaar romantisch en lichtzinnig, maar waakzaam.

Nog steeds leeft het westen in een roze droom, maar de grote depressie is gekomen, en wat moeten we met het raadsel van de veertiger jaren ? Karl Brandt of Karl Barth ? Wat moeten we met het raadsel van Neurenberg ? Roept dan niet de kerkgeschiedenis tot verheldering ? De mens verwierp Karl Barth, en toen moest de mensheid het doen met Karl Brandt. De mens raakte verstrikt in het zijns-tijdperk, maar wat is er gebeurt met het niet-zijn, het worden, en het jezelf onderwerpen aan het hogere ? De mens moet wat anarchister en atheistischer worden naar het overmatige, bluffende ‘zijn’ en het zichzelf laten gelden, het ego. Allereerst is er het niet-zijn, de zelfverloochening, anders kom je bij een vals zelf en een vals zijn uit. Het zijn allemaal deelwaarden, en je moet oppassen voor de absolutering van deelwaarden, want dat is sectarisch. De mens is al ver heen. Maak je cirkel wijder. Denk aan de missing links.

hoofdstuk 14 het raadsel van neurenberg

We moeten klaarkomen met het raadsel van de veertiger jaren, en het raadsel van Neurenberg. De veertiger jaren waren een van de grootste nachtmerries van de jaren 1900.

hoofdstuk 15 stromen in vele lagen

Het vuur van God, mensen, het hemelse vuur, is warm, maar niet heet. God's vuur is helemaal niet heet. Het is zacht, als hemelse watervallen. Het is prachtig, het is lieflijk. En het stroomt, mensen, het stroomt. Het stroomt in vele lagen.

Toen ik in de Gereformeerde Dogmatiek van de predikant G.H. Kersten las, van eind veertiger jaren, begonnen de hemelen open te breken, en het begon te stromen.

hoofdstuk 16 schoorl

De herder aan het kruis : alleen zo komt hij tot de schapen. In het blad 'de Saambinder' van 1977, nr. 7, stelt de predikant P. Honkoop dat de Herder geslagen moest worden om de kudde te verwerven, maar dat doordat de Herder is geslagen eerst de kudde verstrooid is geworden. Het lijden is dus iets herderlijks. In nr. 23 van 1921 stelt de predikant G. H. Kersten dat het vlees gekruisigd moet worden opdat eigen wil en zin zullen sterven van dag tot dag, en de zonde moet zo ver van ons verwijderd worden als het oosten is van het westen, zoals psalm 103 spreekt. Hij spreekt in nr. 7 van 1923 dat als we een gebroken en verslagen hart hebben dat we dan niet door God worden veracht, maar dat de wereld dan over ons gaat liegen.

Het boek Exodus is beeldspraak. Oorspronkelijk kwamen daar de psalmen uit voort, lag daar de kiem van de psalmen. Het volk leefde in de slavernij van de zonde, de leugen en de onwetendheid, en door het kruis van slavernij kon het volk door het water heengroeien tot de overkant, als het onderzoeken van de wateren, opdat het vlees zou sterven, de vis, de eenzijdigheid, gevangen zou worden in het net van de meerzijdigheid. Zo staat dat ook in psalm 1, want de boom, de ates in het hebreeuws, is ook het kruis of een galg, en die zou vruchtdragen op zijn tijd, en die is geplant aan

waterstromen. De vrucht is in het Aramees ook de regressie, de terugkeer. Dan staat er in vers 5 in het Aramees dat het goddeloze geen stand houdt in de interpretatie, de exegese.

Psalm 2 gaat over het belang van de hemelse banden, als een beeld van leiding. ‘Kust de zoon’ is daar ook een beeld van, wat ook nauwverbonden is in de Israelitische talen aan het aandoen van het kind zijn. De mens moet weer als een kind worden om er doorheen te komen, en ook dat is een beeld van het geleid zijn. De slang is een ander beeld daarvan, van het touw, het geleid worden, binnen de hemelse restricties, zoals we zien in Exodus. De stok van Mozes veranderde in een slang. De mens zou geleid worden. Eerst moest het valse zoonschap afsterven, het vleselijke kind zijn, want dat is er ook. Heel vaak waar mensen zouden moeten groeien worden ze tot verwende kinderen. Ook psalm 2 behoort dus tot de exodus.

Ik had een droom dat een overleden gebedsgenezeres die ik kende tot mij kwam. Ze had het moeilijk vanwege de aanvallen in het hiernamaals. Ik wees haar toen op het kruis. Ook hielp ik haar. Ze had het toen over Schoorl, waar een hemelse clownmachine stond waar alle mensen getest moeten worden, om los te komen van het nazi-vlees. Schoorl was het Nederlandse Neurenberg, het geestelijke Neurenberg van de eindtijd.

Ik kwam toen mijn pas overleden oom tegen in een vakantiepark aan de Loosdrechtse plassen, waar we hem vroeger ook eens bezochten. Hij had daar met zijn gezin een heel mooi huisje in de natuur. Hij was daar nu weer. Ik omhelsde hem. Ook hij had het over Schoorl, dat het het Nederlandse Neurenberg was.

Hier is de donderdag avond overdenking. De duivel is zeer sluw en zal hen grijpen die zich niet vastklampen aan de kennis, die de kennis niet zoeken, en die lauw zijn in deze dingen, die andere prioriteiten hebben gesteld boven de hemelse prioriteiten. Moge de Heere u rijkelijk zegenen wanneer u luistert naar het Woord voor vandaag, en moge de Heere u waakzaam maken. Laten we onthouden : 'Waar openbaringskennis ontbreekt dwaalt het volk af. Zonder kennis gaat het volk te gronde.'

hoofdstuk 17 licht of leiding ?

Er zijn allerlei seizoenen in een mensenleven. Voor de seizoenen en wisseling van de seizoenen moet fundament zijn. Gebed mag nooit het luisteren in de weg staan. Het begint met luisteren en met je hart, dat je hart op orde is en zuiver. Zo kan het gebed vanuit het hart, vanuit het luisteren, opborrelen, maar het mag niet in de weg staan van het luisteren en het hart. Kapers staan op de kust. Hier gaat het vaak fout. Mensen bidden vaak vanuit hun vlees, terwijl het erom gaat geleid te worden, en er is een tijd voor alle dingen. Er is een tijd om te bidden en een tijd om stil te zijn. Er is een tijd om te vluchten en een tijd om aan te vallen en te strijden. Er is een tijd om atheistisch te zijn (naar de goden van het vlees) en een tijd om religieus te zijn (als metafoor), maar geleide geestelijkheid moet altijd het fundament zijn.

Als je wordt aangevallen dan is het ook belangrijk om niet door het vlees te reageren, maar om je te laten leiden. Je mag contact maken met de oerbron, met God, en bidden : ‘Heer, leid mij.’ Wacht dus op die leiding, en ga niet vanuit je vlees aan de gang. Je mag ook bidden voor een schuilplaats : ‘Heer, geef mij een schuilplaats.’ Door te bidden mag je jezelf opbouwen, maar dat moet dus een geleid gebed zijn, en mag het luisteren nooit in de weg staan, maar moet voortborrelen vanuit het luisteren, vanuit het hart, opdat je niet vanuit je vlees bidt. Ook stilte mag niet van het vlees zijn, en ook het luisteren niet. Laat het luisteren opborrelen vanuit je hart. Dat is een belangrijke eerste stap. Daarvoor moet je leeg worden, en zorgen dat je niet in vleselijke leegtes komt. Daarom is de geleide leegte en het geleide luisteren, het geleide hart zo belangrijk. Bid erom dat je geleid mag worden door de hemel.

Als het gebed te vleselijk is dan is het belangrijk juist niet te bidden voor een seizoen, als de mens moet leren luisteren. Dat kan een heel lang seizoen zijn. Het vleselijke gebed moet afsterven, alles wat het luisteren in de weg staat, en wat de leiding in de weg staat, moet sterven. Onderzoek je hart, zuiver je hart, dat je niet vanuit een onrein hart zal bidden, niet vanuit een vleselijk hart met allerlei

reserves en menselijke eigenaardigheden.

‘Heer, geef mij een schuilplaats tegen de duivelen en geesten die mij aanvallen. U overziet alles. Leidt mij. Leer mij de juiste wapens te gebruiken, de juiste muren te bouwen.’ Uiteindelijk is de kennis het ware gevecht. De mens wordt alleen bevrijd door de waarheid, door te groeien in kennis. Dat geeft hemelse banden. Dat geeft hemelse restricties en daarvoor een kruis, een doorn in het vlees. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Dan is er iets mis. Als we het goede doen, dan worden we vervolgd. Laat het woord diep in u zinken. Diep in uw hart. Er is een weg hier doorheen, een exodus, een nomadisch leven. Soms keer je er naar terug om een les te leren. Het kan heel moeilijk zijn, maar de mens moet leren luisteren en niet in het vlees eindigen. Het is een gevecht tegen het vlees. Het gaat niet zonder slag of stoot. We komen er niet al fluitend. Het bloed moet stromen van het kwaad en van de leugen. De speer moet diep gaan. Het is een varkensjacht, en een vistocht, om af te rekenen met hebzucht en eenzijdigheid. Het is een strijd tegen trotse gehoornde beesten, en zij komen ook als onschuldige lammetjes. Wees dus op uw hoede. De duivel is een meestervermommer.

Blijf waken en doe uw werk goed. Laat het u niet bevreemden als u aangevallen wordt. Dat hoort bij het werk. Dat hoort bij de tocht. Denk niet dat het iets vreemds is, zo van : ‘Waarom moet mij dat nu overkomen ?’ Het kan maar zo gebeuren dat je je zo voelt, en dat kan ook bij de aanval horen, het zelfbeklag en zelfmedelijden. ‘Waarom ik, waarom ik ?’ Maar wij zeggen altijd : Hoe groter de aanval, des te groter het plan wat de Heer met u heeft. De duivelen zien het als de Heer aan iemand werkt, en dan worden de ergsten van de ergsten op zoiemand afgestuurd, soms zelfs de hoge pieten in het koninkrijk van de duisternis, en dan ga je een territoriale oorlog binnen. Dat zijn vaak de koppigste geesten, zeer chronisch, die niet zomaar loslaten, en die sluw zijn in het misleiden. En wij mogen dan roepen tot de hemel, om versterking, want dit betekent dat we tot de ware leiders dienen te gaan om hier doorheen te komen, de hemelse geestelijke leiders, de oerbronnen die boven de gebieden zijn aangesteld. Het gaat dan niet om licht, maar om leiding.

hoofdstuk 18 persoonlijkheid als beeld van de verfijning

Waarom bespreken we deze dingen ?
Stel vragen aan de kennis. Iemand zei eens : ‘Ask questions and question answers.’
Stel vragen aan het Wezen van de kennis. Het principe wordt ook tot persoon. Alles moet verfijnd worden, en persoonlijkheid is een beeld van die verfijning, anders zou het te klinisch en steriel worden. Kan de geestelijke wereld betreden worden ? Is er een weg tot de geestelijke wereld ? Ja, dat is de soberheid. Zo kan de geestelijkheid iets heel practisch en bereikbaars worden. In de Israelitische talen is het geestelijke gewoon het sobere en het primitieve. Daarom is er vandaag zoveel vleselijke geestelijkheid, zoveel valse geestelijkheid, omdat die soberheid er niet is. Het is niet natuurlijk. Daarom zeiden we altijd al : We zijn er niet als we tot het heilige geestelijke gaan. We moeten tot Moeder Armoe gaan, het Wezen van het Sobere. Dat is een hele franciscaanse, maar ook Hussische gedachte, en dus een gereformeerde gedachte.

Ken uw geestelijke leiders. Ken het hemelse mechanisme. Wees niet te anarchistisch, want dat leidt uiteindelijk tot het vlees. Wees dus ook niet te atheistisch, want dan ben je losgeslagen. Overal waar ‘te’ voor staat is niet goed. Als je alle territoriale demonen kent, maar je kent niet de territoriale hemelse oerbronnen, dan heb je er niets tegenover staan, en wordt je alsnog ingenomen. Dat zijn basisprincipes en velen hebben het overboord gegooid. Je moet dus ook de territoriale engelen kennen, de territoriale amazones en natuurmoeders. Allereerst zijn dat principes. Die principes zijn we aan het bespreken.

We moeten psalm 3 zien in de context van de exodus. Het heeft veel diepere wortels. Mozes ging de berg op om leiding te zoeken, en die vond hij, want alleen in hemelse leiding is de ware exodus, anders zou het slechts de vleselijke exodus zijn. Het op de berg gaan betekent ook het naderen tot de geestelijke leiders, de hemelse leiders, door promotie. Als we niet zelf groeien in de hemelse leiders, dan wordt de leiding tot luiheid, en eindigt het in vleselijke, gemakszuchtige leiding.

hoofdstuk 19 het paleo-calvinisme

Als we het in Nederland over ‘Heere’ hebben, dan is dat geen typisch Nederlandse eigenzinnigheid. In Duitsland gebruiken ze ‘Herr’, maar het komt uit het stoicijnse gedachtengoed. Here was Ionisch en Homerisch Grieks voor de godin van de moeders en de vrouwen, godin van de kinderen, van vruchtbaarheid, relaties en familie. Het ligt ten grondslag aan het Nieuwe Testament, want ook de discipelen en apostelen brachten het stoicijnse gedachtengoed, evenals Jezus. Zij waren volgelingen van Arete, of Areta, de deugd, de geoefendheid. Ook de oude profeten waren in de Septuagint, de Griekse vertaling van het Oude Testament, volgelingen van Areta, van dit principe. Het stoicijnse gedachtengoed stond voor soberheid en ascese. Het hield de mens verbonden aan de minderende oerbronnen van de primitieve natuur. Wie denkt dat dit iets Grieks is heeft het mis. Het Griekse wereldrijk plunderde het, bracht het naar boven en vergriekste het. In Israel was Areta, in het Aramees, een woord voor omhulling, als een voorhangsel van raffia, een woord voor het zware leven van angst, woede en depressie, als het kruis wat de mens oefent. Het kruis is ook niet zomaar iets van het Nieuwe Testament. Het kwam al voor in de stoicijnse mythologie, en in het Oude Testament. De psalmist was de gekruisigde in Psalm 22. Het woord Areta (yareta) kwam al voor in het boek Exodus als de voorhangsels van de hemelse tent. Ook het woord Heer is Israelitisch. In het Aramees heeft dit ook de betekenis van een hard leven, als van het kruis, en het is een woord voor berg en promotie. Hr, Heer, is in principe gewoon een afkorting van Yareta van Hereta.

De Halal schrijft hierover :

‘Hooglied 1 : 5, Aramees : Ik ben UKKAM, donker, zoals de nomadische tenten van Kedar, zoals de wildernissen van Kedar, zoals de YARETA, ARETA, voorhangsels, van Salomo.

Kedar betekent donker, en vuil in de wortels, en is een stam, nakomeling, van Ismael. Kedar betekent ook zwaar. Dit zijn allemaal eigenschappen van Areta. Dit betekent in de wortels van het Hebreeuws het beven van uithongering. Alleen de uitgehongerden, de verzwakten, kunnen tot haar komen, zij die geen tekenen van mannelijke suprematie meer vertonen. In trillen en beven van de honger komen zij tot haar, door haar tenten en voorhangsels.

Yareta, areta, wat in het Syrisch-Aramees zowel de tenten als de voorhangsels betekenen, zijn in de wortel tekst niet alleen honger, maar ook woede, jaloersheid en verdriet. De tenten en voorhangsels van de moeder zijn de opwekkers hiervan. Zij die tot Areta kunnen komen trillen en beven van gebrokenheid. Zij is de Grote Breker.’

We zien hier een bespreking van het Oude Testamentische kruis, wat gefundeerd is op de hemelse vreze, de hemelse woede, en de hemelse depressie. Het is de betekenis van het sobere leven. De oude profeten waren stoicijnen, volgelingen van het kruis, van de ascese, van Areta. Later ging dat zich steeds meer vergrieksen, en uiteindelijk kwam het grote Rome van de vraatzucht. Alles heeft zich lopen romaniseren en moderniseren, waar Kuyper ook over sprak. Kuyper stelde in zijn boek ‘Het calvinisme’ uit 1899 dat eerst het paganisme kwam, toen het islamisme, toen het romanisme, toen het calvinisme, en toen het modernisme. Hij stelde dat het modernisme voortkwam vanuit de Franse revolutie, dat dit leidde tot extreem liberalisme. Het calvinisme, stelde hij, bestond al bij Augustinus, en loopt van Paulus en de oude profeten terug tot de tenten van de exodus, dus het bestond al in Israel. Hij noemt het romanisme een vermenging tussen Israelitisch priesterschap, het kruis van Golgotha en de wereldorganisatie van het Roomse keizerrijk, dus we moeten oppassen. Daarom gaan we diep terug, en daarom was Kuyper een neo-calvinist. (p. 26)

De fundamenten van het kruis, daar gaat het om, de Aretaitische fundamenten, want anders kom je bij een heidens, romaans of modernistisch kruis terecht.

De drie-deling van het kruis van Areta komen we ook tegen in psalm 4 :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)
Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)
Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Dat zijn de drie woordbetekenissen in het hebreeuws van ragaz.

Spreekt met uw hart op uw legerstede staat er dan, en wacht, wees stil, luister.

hoofdstuk 20 hekkenwerk

Ik was op weg naar het centrum om naar de supermarkt te gaan. Het was al avond, wat schemerig. Ik liep langs de huizen en de tuinen, langs de straten, en toen ik de bocht omging kwam ik een jongen tegen die ik kende maar al een tijd niet gezien had. Ik vroeg : ‘Ben jij dat ?’ en toen noemde ik zijn naam. ‘Ja,’ zei hij. Ik vroeg hoe het met hem ging, want hij wilde alweer verder lopen na het groeten. Hij draaide zich toen weer terug naar mij, en zei : ‘Niet zo goed.’ Hij kon geen werk vinden en hij moest en zou werken, maar hij werd maar niet aangenomen, en hij werd zelfs gewaarschuwd, en toen volgde er een of ander wild verhaal. Hij vroeg toen aan mij of het goed ging met zijn hart. Ik zei toen : ‘Nee.’ Ik vroeg ook waarom hij dat vroeg, en toen kwam er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Een paar dagen ervoor was ik nog aangesproken door iemand van de hartstichting of ik hen wilde steunen, en of ik een formulier met hen wilde invullen met een presentje erbij, maar ik vroeg toen om hun website. Toen ik de winkel uitkwam vroeg diezelfde persoon of ik er al over nagedacht had, en ik zei toen dat ik hun website zou opzoeken. Maar in ieder geval had nu deze jongen het weer over dat hij geen werk kon vinden. Hij wilde misschien ook schrijver worden, of bij hekkenwerk werken. Hij was er zwaar over gefrustreerd dat hij geen werk kon krijgen. Hij zei ook dat hij alleen was, dat hij een goede vriendenkring had opgebouwd, dacht hij, maar dat niemand hem bezocht. Ik zei : Misschien vinden mensen dat lastig, dat ze dan denken dat ze storend zijn. Toen zei hij : ‘Ja, dat zou kunnen.’ Hij had het ook telkens over dat hij het van boven moest verwachten. Ik zei dat ik dat met hem eens was, en dat ik hem helemaal begreep, dat hij graag wilde werken, maar dat hij gewoon niet aan de bak kwam, telkens werd afgewezen, en dat dat dan frustrerend kan zijn, dat dat dan tegen valt. Maar hij zei toen : ‘Niemand begrijpt mij. Ik wil ook niet begrepen worden.’ Toen volgde er weer een wild verhaal wat ik niet kon volgen. Ik vroeg of hij zijn e-mail adres nog had, maar hij zei dat alles van hem was afgenomen, ook post. Telkens zei hij dat hij verder wilde lopen om een rondje te maken, maar hij bleef maar doorpraten, en ik hield hem ook aan de praat, en toen uiteindelijk is hij met me meegelopen naar het centrum. En daar ging hij verder met zijn rondje, terwijl ik de supermarkt in ging. Ik dacht : ‘Wat een wervelstorm.’ Ik had het gevoel alsof ik had gesproken met de brandende braamstruik.

Hij was in vuur en vlam op een vreemde manier. Ik herkende hem bijna niet meer terug. Hij zei ook telkens dat omdat hij geen werk kon vinden hij telkens weer in de spiegel moest kijken. Hij wilde ook verhuizen. Hij woonde ergens boven de winkels in het centrum. Er was gewoon geen speld

tussen te krijgen in zijn verhaal. Hij draafde maar door, alsof hij bang was om te luisteren, alsof hij ergens voor op de vlucht was. Hij wilde maar weg, maar telkens bleef hij staan. Hij zei ook als het van boven niet gegeven wordt dan zij het zo. Boven beslist alles. Boven bepaalde of hij er doorheen zou komen, en hij was verbaasd dat hij nog leefde.

hoofdstuk 21 vijanden van het kruis

De psychiatrie is nr. 2 op het lijstje geestelijke hoofdvijanden, tandartserij op nr. 1.
Het is allemaal al uitgestippeld in de 25 boeken van het nieuwe onderwijs, hoe dat werkt en wat voor geesten dat zijn.
Die systemen zijn de dementors, want ze zijn een bedreiging voor kinderen met gaven, en ja ook door psychotrope drugs. Ze noemen zichzelf geestelijk, maar dat zijn ze niet, dat is een truukje, want het is een markt, en het zijn brein-kolonisten, die geld verdienen aan het leed van anderen, en het is zware mindcontrol, want zij bepalen alles, de denk en droom politie. Er zijn vele vormen van bestaan, maar ze willen alles in de fles drukken. Het gaat alleen om hun realiteit, dus als je er van afwijkt, dan komen ze met de etiketten. Zij zijn dus niet geestelijk. Het is psychiatrie versus pastoraat. Zijzelf hebben psychoses omdat ze alles door tunnelvisie bekijken, in de letterlijkheids-tiranie, terwijl er ook sprake kan zijn van kunst, dichterlijkheid, symboliek.

Om maar een voorbeeldje te noemen : je moet in de psychiatrie dus ook oppassen met symbolen te gebruiken, want zelfs dat bestempelen ze dan al heel snel als psychisch ziek, terwijl ze zelf wel symbolen gebruiken. Ze luisteren niet naar de andere kant van het verhaal, dus als kind wordt je helemaal vastgeluld, en bij volwassenen doen ze dit ook. Ze willen ook niet dat kinderen in contact komen met buitenaardsen.

Ze werken voor de markt en moeten hun medicijnen kwijt, dus ze 'pushen' de hele tijd. Die kinderen moeten snel ziek bestempeld worden, anders verliezen ze marktterrein. Het is heel duister. en ze

geven zelf toe dat het niet wetenschappelijk is onderbouwd maar allemaal natte vinger werk. We leven in de geestelijke wereld, dus het is goed om dingen te zien, en als we dingen zien en ervaren die niet goed zijn, dan is dat een stukje geestelijke strijd. Die gasten gaan totaal maar dan ook totaal voorbij aan demonologie, geestelijke strijd, territoriale oorlogsvoering, het profetische en shamanisme. Contact met overledenen mag ook niet. Gedachten zijn al stemmen, geestelijke stemmen. Dat gaat ook met beelden. Iedereen heeft die input. Zij horen ook stemmen, en een psychose wil zeggen als je de leugens van het vlees volgt, en alles gaat lopen verstarren en daar ook nog eens een markt van gaat maken om jouw wil aan anderen op te leggen, jouw zienswijze. Het is dus een zware secte. Ze verwoesten ook familie na familie, die zetten ze allemaal tegen elkaar op.

Dus iemand heeft drugs gebruikt, en beleeft nu alles door een lens, heeft dat wat ze realiteit noemen afgezworen en leeft in de andere, hogere realiteit, cryptisch. Natuurlijk zijn die dingen waar, en het is de geestelijke realiteit. Dat is hun keuze. Er is niet maar één waarheid of één zienswijze. Het profetische is ook niet lineair, en een kind moet zich ook kunnen verdedigen tegen mindcontrol. Als mensen eenmaal in dat circuit terecht zijn gekomen worden ze voortdurend in de gaten gehouden, voortdurend met een scheef oog aangekeken, alles wordt op een gouden weegschaaltje gewogen, terwijl het juist die behandelaars zijn die dan paranoide en achterdochtig worden. en trouwens : wie is er niet paranoide vandaag de dag met alles wat de wereld bedreigt, en de wereld is al diep gezonken. Het gaat nu puur om overleven. Iedereen spreekt al in code. En ja, dan is het het vleselijke tegen het geestelijke, en het geestelijke zal niet door het vleselijke begrepen worden, en ze maken er dan wat anders van. Het geestelijke moet rare sprongen maken vandaag de dag, het profetische, en dat zijn ook de wetten van de demonologie, dus een 'dwaas zijn voor de heer' om het zomaar eens te zeggen, of voor de hemel. De profeten zijn de jokers die het vlees om de tuin dienen te leiden, maar de jokers worden opgepakt en in de gevangenissen geworpen en gaan aan de galg, omdat ze het volk waarschuwen en het volk wakker willen maken met hun opvoeringen. Dus laat iedereen maar eens naar zichzelf kijken. Die psychiatrische systemen is dus allemaal projectie. De mankementen die ze zelf hebben willen ze niet overwinnen maar die projecteren ze lekker op iemand anders. Dat is pas dement, en dat zijn die dementoren. Sta er ook bij stil hoeveel kinderen en volwassenen al om zeep zijn geholpen door die zware gevaarlijke chemische 'medicijnen' (voor door de psychiatrie ingebeelde ziekten, schijnziektes etc.), of die hierdoor zelfmoord hebben gepleegd. Dus die lui van de psychiatrie, die behandelaren, die wanen zelf, en ze wanen met die 'medicijnen' (gevaarlijke drugs dus) die ze zelf niet slikken, maar de ander moet eraan geloven, ethisch gezien onverantwoord, op dieren getest, en ze hebben geen idee wat het allemaal voor uitwerking kan hebben op iemand. Ook zijn ze er goed in om van 'moment-opnames' ongenezelijke ziektes te maken, dus dat is 'hup, kassa'. Juist hierdoor plegen mensen zelfmoord, omdat ze denken

dat ze hun brein niet meer kunnen vertrouwen, en nooit meer kunnen vertrouwen, want ze zijn immers 'ongenezelijk ziek'. Zo worden ze dus niet geholpen, en de daders noemen zichzelf dokter.

Dus ja, de nazi's zijn er nog steeds, maar ze zijn ondergronds gegaan, hebben zich vermomd als dokters, en het is nu nog wel erger. Mensen worden gemarteld hun hele leven lang in zulke concentratie kampen. In het pastoraat leer je mensen van de geestelijke realiteit, van de kunst, contacten met andere levensvormen, hoe dat werkt, en leer je de geestelijke strijd, dus dan praat je al helemaal niet zoals die psychiaters, want die willen alleen maar drama maken en mensen afhankelijk maken. Het is te ziek voor woorden, dus : 'the lunatics have taken over the asylum', waar medi wars ook over gaat, over het knor gesticht, dat er ook allerlei tuig in was gekomen, en die zich omhoog hadden gewerkt tot hoge functies. Alles is al in handen van de psychiatrie, en veelal is 'het gesticht' dus wat ze zelf zijn, wat allemaal vrij buiten loopt.

hoofdstuk 22 literaire waarden

Het literaire Wezen achter het bestaan is niet makkelijk, niet simpel. Mensen zijn literaire personages. Mensen zijn lenzen, gezichtspunten, geen engelen, ‘angels’, maar ‘angles’, gezichtshoeken. God is dus het hoe en waarom van literatuur, alles wat erbij komt kijken. Ieder mens heeft dus een literaire waarde, een literaire kwaliteit, ook al is er ‘goed en kwaad’. Alles heeft zijn eigen verhaal. De literaire mens duikt hierin, en gaat niet zomaar vanaf de veilige kade alles bevooroordelen. Maar de beste stuurlui die aan wal staan zijn ook weer literaire karakters en personages, hoe eigenaardig ze ook zijn. Ze horen erbij. Dat wil niet zeggen dat we dan de geestelijke strijd kunnen wegschuiven. De literaire mens werkt aan zijn verhalen, verfijnt zijn verhalen, en waar het obscuur moet zijn is het obscuur. Dat hoort er allemaal bij. Ook de geestelijke strijd is een literaire eigenaardigheid, factor en kwaliteit, en heeft waarde. Het is allemaal zwaar dialectisch, anders zou er ook geen literatuur zijn, en ook geen leven. Zonder literatuur is het bestaan onmogelijk.

Je wil je leven toch niet behouden ? Je wil toch deelhebben aan de hogere realiteit ? Daarom gaat de

mens soms door dingen heen.

hoofdstuk 23 het ontvangen van ragnarok

Psalm 5 is een morgengebed. De psalmist buigt weer voor de hemelse leer, zoals in psalm 1, als beeld van de verlustiging in de beproeving, in zijn zwakheden en smarten, want zo komt hij dichter bij het hemels geheim. Hij heeft gezaaid in luisteren, en zal zo ook een luisterende hemel treffen, wat niets anders is dan de oogst van zijn eigen luisteren. Oor zoekt oor, en oor opent oor.

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen, o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een schild, doornenkroon.

Schild, sinna, kan ook doornen betekenen, en omgeven is nauwverbonden aan het omgeven van het hoofd en het kronen, als een doornenkroon, wat een beeld is van de besnijdenis van het verstand. Serket, suri-k't, de egyptische schorpioenen moeder van de schepping omgeeft het kind dus. Het is een beeld van tucht en zorg. Het is ook een beeld van leiding. De mens wordt dus doorboort, opdat het vlees geen ingang heeft, de mens wordt verstandelijk besneden, gescalpeerd, opdat er geen vleselijke inmeng is. Psalm 22 is de psalm over de kruisiging, en psalm 5 is de psalm over de doornenkroon, van de doorn of pin in het vlees. In het aramees wordt de sinna doornenkroon de skr genoemd, wat ook een egyptische godheid is in de re-seth woestijn (restau), in een grot die tot het levenswater leidt.

De sinna, de doornenheg of doornenkroon, is ook verbonden aan de seneh, de doornenstruik waartoe Mozes kwam. De doornenstruik zou de weg leiden tot het beloofde land in de exodus. het is een beeld van het zoonschap, van de wedergeboorte en de wederopvoeding. Dat is wat psalm 5 in de grondtekst is.

In de naam van de honger, in de naam van de exodus :

We moeten steen worden tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons.
Door de geheimenissen van de psalmen komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.
Wij moeten geboren worden uit hemels steen, uit een rots. Versteend tegen de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee kanten, in de theologische dialectiek.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De doornenkroon is het beeld van de besnijdenis, en van de besnijdenis van het verstand, om zo hemels vrucht te dragen. Zo zullen zij hemelse stenen voortbrengen, rollende stenen. Wie zaait met stenen zal stenen oogsten. Psalm 5 is een psalm over de doornenkroon, over de besnijdenis. De psalmen hadden al hun eigen evangelie, en het had een hele andere betekenis dan wat ze er in het christendom van hebben gemaakt. In het aramees is de omgeving ook de terugkeer, de kanttekeningen, de exegese. Dat is wat de besnijdenis in het verstand doet. De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris,

van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Ra komt bij het graf van osiris aan in de woestijngrotten van skr, waar zowel hij en osiris, suri, worden wedergeboren en verjongd, opkomen als de kever, wat een beeld is van recycling door natuurprocessen. Ze moeten dan door een hele smalle gang, een beeld van het smalle pad, hun boot voortgetrokken door een touw, als beeld van de hemelse leiding door hun lasten. Dan wordt de boot voortgetrokken door zeven godinnen. Hierin komt ra tot rust, want in deze nauwe gangen wordt het vleselijke afgedaan en vernietigd. Re komt hier dus tot de sabbatsrust, en wordt opgenomen tot de hemel.

Psalm 5 staat voor het verhardings-toetsen van Ragnarok, het verharden tegen het verharden tegen het verharden tegen het verharden, etc. als het overlappend verharden, zodat je alles toetst en niet zomaar meewaait met allerlei vreemde winden. Je moet een bepaalde security hebben. Eerst moet je je hemels verharden, overlappend verharden, dus ook tegen de verharding zelf, want anders heeft het vlees inmeng. Ook het verharden moet getest worden. De mens is voor zijn redding dus afhankelijk van de steenreuzen in het ragnarok, die staan voor het overlappende verhardings-toetsen. Zo kan de mens ragnarok ontvangen. Boven alles dient de mens het ragnarok te ontvangen.

Mozes sloeg tweemaal op de rots in de woestijn van Sin bij Kadesh, en het water van Meriba stroomde. Meriba komt van het egyptische meri-b, de lieflijke voeten van hen die de goede boodschap brengen. Meri is de beminde, de lieflijke, wat ook een bijnaam was van Isis. En het water van Meriba wat uit de rots stroomde is mayim in het Hebreeuws, wat ook het water van de voeten van de hemel is, van zowel de schepping als de zondvloed, oftewel water uit de natuurbron, het water van het paradijs. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen, zegt Jesaja 52, en hoe lieflijk zijn de voeten geschoeid met het evangelie des vredes in Efeze 6. Als de charis wederkomt, oftewel als wij wederkeren tot de charis, tot het werkverbond, wat in het egyptisch ook een toerusting was, dan zullen de voeten van de charis staan op de olijfberg, en die zal splitsen, en stromende levenswateren zullen uit Jeruzalem stromen, en deze wateren zullen eerlijk verdeeld worden (Zacharia 14).

Melk zal stromen uit de borsten van de natuurvrouw, water des levens uit haar voeten, op de

paradijs aarde. De bergen zullen splitsen en in de dalen zullen de rechtvaardigen een schuilplaats hebben die zal reiken tot Asel, wat gereserveerdheid betekent (Zach. 14:5).

De Sin woestijn betekent in het hebreeuws het steken. Hier moesten de Israelieten in de exodus doorheen, en ze kwamen daar aan bij Kadesh waar de rots van het meriba was, van het water des levens. Psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon, de sinna (sin, sen, steken, als wortelwoord)

Psalm 5 gaat over de sin woestijn, en over de strijd omtrend deze woestijntocht. Ook gaat Psalm 5 over de schuilplaats besproken in Zacharia 14. Hier ontvangt de rechtvaardige de doornenkroon, de besnijdenis van het verstand, wat in het egyptisch ook duidt op de besnijdenis van het pad, de besnijdenis van de voet, opdat de mens tot het levenswater komt in de grotten van seker.

De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en

vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Seker is sukki-oru in de voortijden, wat betekent : de volharding (sukki) aan het kruis (oru). Van die volharding is de steen een metafoor, een beeld.

Mozes was opgevoed en geschoold in de egyptologie, dus de pentateuch, de boeken van mozes, kan alleen begrepen worden in de egyptologische context. Er was al een exodus in de egyptologie, want er was zowel een lager egypte als een hoger egypte, zowel een goed egypte als een slecht egypte, net zoals in Israel, en het lagere egypte zou ook een beeld kunnen zijn van de omliggende volkeren. Ra en zijn volk hadden een strijd te voeren tegen de slang ap'p, of p'peh, peh. Ap'p betekent de aarde, de afgrond, zoals ook peh in het hebreeuws. Ra kon er nooit geheel aan ontsnappen, want hij moest er elke nacht weer doorheen, maar hij kon er wel een ander zicht opkrijgen. De enige tijdelijke weg eruit was de wedergeboorte. Ook ra moest door de woestijn, de re-seth woestijn, om zo tot serket te gaan, de schorpioenen vrouw, als beeld van de doornenkroon, voor de besnijdenis van het pad, van de voet, en voor wedergeboorte, net zoals de israelieten tot de woestijn sin moesten gaan, de steker, verbonden aan sinna, de doornenkroon, in psalm 5, wat in het aramees de skr is, een beeld van wedergeboorte en het levenswater, als vijfkoppige slang een beeld van de voet.

De mens moet hemels verstenen, tot een steen aan waterstromen. Psalm 5 gaat over de hemelse verstening.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,

altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,

en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).

13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,

Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding. In zijn boek 'honig uit den rotssteen' uit 1880 noemt Kuyper een ander vers uit psalm 41 :

De Heere zal hem ondersteunen op het ziekbed : in zijne krankheid verandert Gij zijn gansehe leger, psalm 41 : 4

Hij zegt hierover : 'Pijn is zoo diep smartelijk. En dan die lange pijnen. Dat er geen eind aan komt. En dat het zoo diep invlijmt en als knaagt aan ons gebeente. o, Er hangt een sluier over.'

Het stopt hier namelijk niet. Het is bedoeld om het aardse bedriegelijke laagje weg te kauwen opdat wij de hemel geopenbaard zien. Dat is wat ik zag in mijn droom. We moeten dus door de sluier van alle pijn en drama in Nederland wat door verraad is gekomen heenprikken. Het mag hier niet eindigen. Pijn, drama en verraad heeft nooit het laatste woord. De verraders hebben het land in totale wanhoop gebracht. Maar hier mag het niet ophouden. Hier mag het niet stoppen. Kuyper spreekt nog steeds. Hij is nu in de wolk van getuigen, en strijdt voor het land. De derde laag kwam er om de tweede laag te zuivere, en de tweede laag kan zo ook de derde laag zuiveren. Dat is de opdracht van de wilde jongens.

Dan bespreekt hij een ander vers in dat verband, een vers van wederkeer, van de regressie :

Vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, zoo zult gij rust vinden voor uwe ziele, Jer. 6 : 16.

De exodus gaat dus niet alleen vooruit, maar ook terug, de cyclische exodus dus, de dialectische exodus, die biofeedback geeft aan het geheel. Het is dus geen steriele exodus. We moeten terug, terug ! roept Abraham Kuyper. Dieper, dieper !

hoofdstuk 24 het worden van ragnarok en het probleem van de anti-ragnarok

Het probleem : de anti-ragnarok. In principe is dat gewoon een valse ragnarok. Het heeft zijn eigen ragnarok. Het is het aangekoekte, vastgeplakte vlees. En het ijlt en raaskalt. Je ziet het om je heen, in de muziek, in de reclame, in de bladen. Meisjes die snel praten, over oppervlakkige dingen, dingen die er niet toe doen. Het wordt hevig en koortsachtig verkocht. Overal wordt er reclame voor gemaakt. Zo wordt het bekend en beroemd, maar het is niks. Het is een afleider. En mensen hebben excuses : ‘Ja, het gaat ook over goede dingen. Ja, het gaat ook diep, het gaat ook over verzet.’ Natuurlijk, sneeuw je geweten maar onder, koop het maar af. Maskers op. Er zullen altijd weer mensen intrappen. Het wordt verkocht als frituurvet. Wees maar blij als je een doorn in het vlees hebt, want het wordt niet slechts verkocht, maar ingespoten als botox. Plastische chirurgie. Opgedrongen. ‘Wij kiezen wel voor u. Wij beslissen uw leven. Trust us. We know how to do it.’

De mens is bezig met symptoom-bestrijding. Ze hebben allemaal hun verzetsgroepjes als ratten bij elkaar, arm in arm. Ze vechten tegen de Russen en de regering, denkende dat dit de hoofdoorzaak is. Jeremia riep : ‘Gaat uit de stad, aanvaard het juk van Babylon.’ Ga niet zomaar met de botte bijl strijden, als een blinde vuistvechter, want dan spring je zo goed als in een wespennest. Zo vergeten ze de territoriale oorlogsvoering, de machten achter de machten, en zo dweilen ze met de kraan open. Natuurlijk mag je je verzetten, natuurlijk, maar onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de machten achter de machten, anders dweil je met de kraan open. Wij hebben al lang geleden aangetoond wat de hoofdmachten zijn achter de schermen : nr. 2 de psychiatrie. nr. 1 de tandartserij. Dat zijn de hoofdmachten, die systemen. Daar zitten we allemaal onder. Zij blijven spuiten. Zij verdraaien het wereldbeeld. Zij zitten al diep in de botten. En dit loopt allemaal door de kerkgeschiedenis heen, dus dat is prioriteit.

En mensen : Dit kunnen we niet rechtstreeks doen zomaar. We moeten daar heel voorzichtig omheen werken. Vandaar : Ragnarok Ontsluierd. Daar gaan we mee verder. We moeten klaar komen met de geschiedenis. Daar ligt de strijd. Er is een oproep om te stoppen met vlees eten. Dat willen de vleselijken niet. Ze vechten voor het vlees, niet tegen het vlees, dus ze zijn ook niet geestelijk. Er wordt opgeroepen om voorzichtig te zijn met corona. Het hele internet ligt vol met horror verhalen van mensen met langdurige klachten vanwege corona, maar hen van het valse

ragnarok willen dat niet horen. Ze hebben geen empathie, alleen maar voor hun dikke zelf. Ze willen vrij zijn, blij zijn, kop in het zand, als holocaust ontkenners. De Russen en de regeringen zijn slechts uitvoerende machten. Het zijn marionetten. Zowel God als de duivel werken door regeringen, dus dan moet je bij de poppenbazen zijn. Natuurlijk mag je opstaan, natuurlijk mag je je verzetten, maar het zijn slechts kanalen. Je moet naar de bron. Niet door macht, noch door geweld, maar door het geestelijke, het sobere, door ragnarok dus. En Ragnarok is een stotteraar. Ragnarok is de gekruisigde. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden. Wij moeten zelf Ragnarok worden.

hoofdstuk 25 the dutch dream – you have to be asleep to believe it

De machten van psychiatrie en tandartserij hebben zich ingeknoopt door de kerkgeschiedenis heen. De mens wil dit niet zien, en is verslaafd aan de drugs van het grote ‘nu’. Ze willen zich nu goed voelen. Ze willen de kerkgeschiedenis niet kennen. Ze willen het riool niet in om de verstoppingen onder ogen te komen. Ze willen aan de drugs en in de matrix rechtstreeks strijden tegen alles wat hen in de weg staat, wat hun vleeseterij en vleselijk gedrag in de weg staat. De mens wil friet bakken, met het frituurvet van het actuele. Ze laten zich opfokken door toneelstukjes, de vingerpoppetjes van het gemaskerde bal, zodat ze het gevoel hebben dat ze iets doen, om hun geweten af te kopen, maar de poppenbazen blijven buiten spel. Ze kijken niet achter de schermen. Zo hebben ze vrij spel. Schijnvrijheid is wat ze willen, schijnzekerheden, schijnveiligheid, schijnwerk, waarachter ze zich kunnen verstoppen en waarachter ze zich vleselijk te goed kunnen doen. Maar de matrix heeft barsten. Het druipt en het lekt. Ze kunnen de poppenkast niet meer ophouden. Schijnwerkelijkheid, schijnvrede willen ze. Om zich lekker aan het vlees tegoed kunnen doen. Ze dansen een dansje. Ze lopen warm voor de dagelijkse of wekelijkse kroket. Ze willen het kruis niet, het juk niet, het sobere niet, de territoriale oorlogsvoering niet, de natuur niet, het vegetarisme niet, en doen alsof corona niet bestaat, alsof de natuur niet gesproken heeft, alsof de natuur hen geen halt heeft toegebracht. Ze willen de wilde roep niet horen. Ze lopen met grote koptelefoons op, en maar boren naar het geluk, hup aan de mentale anabole steroiden, om maar

dieper te kunnen boren. Schijngeluk, schijnvrede, het grote comfort, the Dutch Dream, een beetje zoals ‘the American Dream’, waarvoor je slapende moet zijn om het te kunnen geloven, zoals George Carlin zei. Het is drugs, mensen. Nederland Drugsland. En nee, het ligt niet voor de hand. Het zijn niet de mensen op tv die iedereen kan zien die het allemaal gedaan hebben. Dat zou te makkelijk zijn. De poppetjes die op uw beeldscherm dansen zijn de rode doek van de matador, niet de matador zelf. Wees niet dom als stieren, mensen. Ze hebben u bij de ballen met hun opvoeringen. Heel ergens anders ligt het Spaanse zwaard wat ze door u heen willen steken. Niet op de tv. Neen.

Ergens diep onder de kerken is de oorlog waarvan iedereen is weggehold. Ik zeg het nogmaals : De matador is niet op tv. Die houdt zich goed verscholen. De mens is als een domme schildpad die achter de wortel aanzwemt die ze hem voorhouden. De mens wil zijn brein niet ontwikkelen, maar wil deuren intrappen die helemaal niet openkunnen. Er zijn andere deuren waardoor de mens kan gaan. Verdoe je tijd niet.

Maar er is verandering in Nederland. Ik heb het zelf gezien. Je kunt vegetarisch eten uit de muur halen nu. Dat is een keuze. Het ligt naast het vlees. Welk vakje gaat u opentrekken ?

Een heleboel kan de mens niet op de luie slof ontmaskeren. Daar moet je voor vasten. Maar de mens wil niet vasten. De mens wil niet leven in de dertiger jaren. De mens wil niet lijden. Wat is er zo verkeerd aan lijden, aan het kruis ? Wat wil je dan ? In vals geluk leven ? Is lijden geen andere materie, geen andere wereld, die nog niet is begrepen ? Is het lijden niet het enige wat we hebben, de enige weg eruit ? Zij die al lange tijd met een doorn in het vlees leven leven al die tijd al in de dertiger jaren, en het heeft hun leven verdiept. Lijden en gebreken is van een andere materie. Soberheid is het ware leven, het eerlijke, en eeuwige leven. Daarbuiten speelt de mens spelletjes, rooft men van elkaar. Niet minderen betekent een gebrek aan empathie, een gebrek aan eerlijkheid. Je mindert opdat de ander ook iets kan hebben. Dat is allereerst een energetisch principe. Dat is niet slechts iets materieels.

hoofdstuk 26 het hongerpad tot de moederschoot

Psalm 6 is een nachtpsalm. In de nachten weent de psalmist altijd, wat een teken is van wedergeboorte. Hij is in de nachten vermoeid, afgemat door zijn zuchten, waardoor hij kan afsterven aan de lagere werelden, als in een opname. Hij moet hierin geduld en volharding leren. De tranen zijn al de waterstromen en zaadstromen waaraan de boom, het kruis, kan groeien. Hij weent 's nachts zoveel totdat hij zelf deze tranen, deze levensstromen is geworden. Zo zal het kruis ook bloeien en vruchtdragen.

Psalm 6
7 Ik ben moede van mijn zuchten; ik maak mijn bed den gansen nacht nat; ik doorweek mijn bed met mijn tranen.
3 Ik ben verzwakt; mijn beenderen zijn verschrikt.

4 Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; hoe lang?

8 Mijn oog is doorknaagd van verdriet, verzwakt, vanwege al mijn tegenstanders.
11 Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

Psalm 6 is een diep duister gat van nachtmerries, waarin de psalmist neerdaalt op zijn bed. Hij is omsingeld door de werkers van de ongerechtigheid, de "wil niet" en "weet niet" generatie. Hij wordt vals berecht, maar hij weet dat de ware uitverkiezing veel dieper ligt, en dat door dit hemelse metaal de vijand toch uiteindelijk moet loslaten en beschaamd zal worden.

Psalm 6 is het gebed in doodsgevaar. Hier is de psalmist in gevangenschap van de vijand, of het andere deel van God, een andere dynamiek van de kennis. Hier moet zijn ego door afsterven en hij moet ingewijd worden in deze duistere kennis die hij nog niet kent. Het gaat heel diep, want David weent hier, en zegt dat God zijn wenen heeft gehoord, dus God is wel bij hem, maar de tegenstander is niet verwijderd. God houdt een zekere afstand. De tent van de "vijand" staat gewoon naast de tent van God. Wat doet God eraan ? Wat doet de kennis eraan ? De kennis doet niet altijd wat. De kennis wil ons onderwijzen. Wij moeten beseffen wat er gaande is. Wij moeten de diepte gaan zien.

Psalm 6

1 Voor de koorleider. Bij snarenspel. Op de wijze van: De achtste. Een psalm van David.

We gaan in deze psalm de angsten zien van de psalmist. De psychiatrie probeert munt te slaan uit de angsten en pijnen van de mens, zoals de vleesindustrie munt probeert te slaan uit dierenleed, en de gedeformeerden doen dit ook, met dodelijke, klinische, steriele pseudo-precisie. Zij weten alles het best en bedreigen en chanteren de mens, vaak kinderen, en als die kinderen daar dan bang van worden, dan krijgt het kind een merkteken en slaan ze er munt uit. Het zijn kinderjagers, kinderlokkers. De Israelitische literatuur geeft een veel grotere waarde aan angst, depressie en boosheid, en beziet ze in een veel grotere context.

2 O Here, straf mij niet in uw toorn,
en kastijd mij niet in uw grimmigheid.

De psalmist veracht zijn visioenen van toorn niet, en herkent hierin de woede tegen de zonde. De gedeformeerden en de psychiatrie rekenen niet met zulke visioenen en met de demonologie, want omdat ze zelf namelijk demonisch bezet zijn en de demonen zulke systemen als schuilplaats gebruiken willen ze niks weten van God's toorn over het vlees en verachten ze de demonologie, en ontkennen deze. Zij maken hun opleiding af en steriliseren dan alles om lekker voortijdig met pensioen te gaan en te gaan rentenieren. Zij worden dan zogeheten woekeraars die van woekerrente leven, oftewel ze vragen van de mens ziekelijk hoge rente. Dat ze zichzelf hiermee ten gronde richten mag duidelijk zijn, want het is een tikkende tijdbom. Ze maken gebruik van kunstmatige hulpmiddelen die geen eenheid vormen met de natuur, en daarom op een bepaald moment uitgeworpen worden door de natuur. De natuur pikt het niet. De woede van de natuur is al heel duidelijk voelbaar. Deze systemen moeten vallen.

3 Wees mij genadig, Here, want ik kwijn weg;
genees mij, Here, want mijn gebeente is verschrikt.

Hier zien we woede samenwerken met vrees. De woede tegen het vlees zorgt ervoor dat de mens zich afscheidt van het vlees, door verlammende vrees. Dit staat allemaal duidelijk beschreven in de bijbel, die de gedeformeerden en de psychiatrie kennelijk niet lezen. Het is een kenmerk van iedere volgeling van het kruis, wat al in het Oude Testament begon.

4 Ja, mijn ziel is ten zeerste verschrikt,
en Gij, Here, hoelang nog?

Ook Paulus had zo'n ervaring, ook wel genaamd de Damuscus ervaring wat in principe zijn roeping was. Dit mag niet stoppen voordat het fundament is gelegd.

5 Keer weder, Here, red mijn ziel,
verlos mij om uwer goedertierenheid wil.

De ziel wordt juist gered als het vlees sterft. Door het vlees te laten leven zou de ziel hopeloos verloren zijn, en dit zijn natuurwetten. Daar kan niemand wat aan doen, zelfs God niet. Dit is de gnosis.

6 Want in de dood is Uwer geen gedachtenis;
wie zou U loven in het dodenrijk?

Hij moet kiezen tussen het goede en het slechte, tussen boven of beneden, en hij zoekt de dingen van boven, zoals in Psalm 1, en zal zo zijn als een boom geplant aan waterstromen, oftewel vruchtbaar zijn. De gedeformeerden en de psychiatrie zijn zo impotent dat hun macht slechts tijdelijk is. Hun zaad zal uitsterven omdat het ten dode leidt.

7 Ik ben afgemat van mijn zuchten;
elke nacht doorweek ik mijn sponde,
doe ik mijn bed van tranen vloeien.

Wees blij dat je nog kan huilen. De psychiatrie kan het niet meer. Ze zien huilen ook als een ziekte. Ze zien alles als een ziekte. Ze zijn totaal geobsedeerd met henzelf en met geld. Het is een bolwerk van demonie, net zoals de gedeformeerden, en daarom is artikel 28 zo belangrijk van de voortdurende afscheiding van de goedelozen, zoals ook beschreven staat in psalm 1.

8 Mijn oog is dof geworden van verdriet,
verzwakt door allen die mij benauwen.

Je raakt enorm gedesorienteerd door alle zware aanvallen en vervolgingen, en raakt bij tijd en wijle geheel de grip en controle kwijt op de valse werkelijkheid, opdat je in de hogere context wordt opgezogen, los van alles. Dit is een opname, en dit is cryptisch, omdat het vleselijke valse waarden en definities heeft, genaamd het letterlijke. De mens moet dus wel eerst zwak worden om zo

onttrokken te worden aan de zonde, zoals ook Jezus dat was. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.

9 Wijkt van mij, al gij bedrijvers van ongerechtigheid,
want de Here heeft mijn wenen gehoord;

De psychiatrie heeft voor alles drugs. Drugsdealers zijn het. Zij zijn onder de vloek van het positieve. Ze hebben smetvrees, en dus labellen ze alles al heel snel als negatief en ziek, als een immuunziekte die tegen zichzelf gekeerd is. Ze vreten hun eigen immuunsysteem aan als de geestelijke aids.

10 de Here heeft mijn smeking gehoord,
de Here neemt mijn bede aan.

Als psalm 1 het gebed is, dan is psalm 6 het antwoord op de paasmorgen.

11 Al mijn vijanden zullen beschaamd staan,
ten zeerste verschrikt,
zij zullen in een oogwenk beschaamd afdeinzen.

Dit gaat over de opname. Ze zullen gaan zien wie ze hebben doorstoken, namelijk het zoonschap en studentenschap, en elke knie zal buigen en elke tong zal belijden. Het vlees zal achterblijven, want hun woekerrentenieren is ten einde gekomen. Het is tegen hen gaan keren, en ze hebben geen vleugels om mee te gaan met het geestelijke, omdat ze altijd de studie hebben tegengewerkt en nu geen 'know how' hebben. Zij zijn niet voorbereid op de toekomst. Zij hebben altijd roddelfabels geloofd. Nu werkt het tegen hen. Ze worden niet doorgelaten door het systeem. De natuur herkent hen niet als haar eigen. Er is iets verschrikkelijks misgegaan. Dan kun je je afvragen ? Wanneer gaat dit gebeuren, en hoe gaat dit gebeuren ? In de studie, waarin leugen van waarheid wordt gescheiden. Alles wordt verdiept en teruggedraaid. Er is een nieuwe werkelijkheid. De oude werkelijkheid is vergaan, is niet meer. De mens heeft inzicht gekregen.

Kimhi stelt dat sommigen deze psalm voor de besnijdenis gebruikten, als besnijdenis-psalm. Anderen stellen dat het een ballingsschaps-psalm was van de verbrokenheid van Israel. Kimhi stelt dat de mens hier doorheen moet, wat een zwaar werk is, om loon te verdienen voor het hiernamaals. Er gebeurt niks zomaar. Er zijn geen slappe westers christelijke praatjes over dat Jezus alles wel

doet. Yeshua was een woord wat David al gebruikte en het betekende de opname of hemelvaart door te sterven aan je vlees op het slagveld. Kristos waren de priesters, wat ook weer een beeld was van het persoonlijk sterven aan het vlees. Vandaar dat de rabbijnse commentaren belangrijk zijn, want die gebeuren vanuit de grondtekst en niet vanuit de westerse pseudo-christelijke fabeltjes. Kimhi stelt dat het zielenloon is dus geen slappe genade, gratis geloofsgoederen, en ook geen vleselijk loon. De mens moet hard werken, onderwezen worden, om zo op te kunnen stijgen tot de hogere niveau's van het leven. Uiteindelijk werd dit al door de germanen gepredikt, maar het westerse christendom heeft zowel de israelitische als de germaanse fundamenten uitgebannen. Dat allemaal door materialisme, dus daar heeft de reformatie als eerste tegen gestreden, maar toen moest de regressie nog komen om terug te gaan tot de oude natuurfundamenten van Israel en de germanen.

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : de vleselijke muur tussen de psalmen en Exodus. De psalmen komen namelijk van veel dieper, van de exodus. Het zijn dus Exodische psalmen. Zo krijgen de psalmen weer diepte en komen ze tot leven. Psalm 6 gaat over de ballingschap, over de macht die het volk niet wil laten gaan. Mozes is wanhopig. Genesis behoorde oorspronkelijk ook tot Exodus, dus deze psalmen gaan nog wel veel dieper. Het zijn psalmen van de wildernis. De exodus is het nomadische leven, de jachtroutine.

Jezus was in Israel een werkwoord, geen afgod. Psalm 6 is een psalm van tranen, van verbrokenheid, van ballingschap. Het is een psalm van de besnijdenis van hoofd en hart. Kimhi noemt de psalm een hyperbool, oftewel door figuurlijk overdrijven ergens de nadruk op te leggen. Ook de eeuwige verdoemenis is een hyperbool.

Op het bed gemaakt van dierenhuiden, wordt de rituele oorlogs-verf, osub, aangebracht in verschillende patronen (oorlog, jacht, slacht). In het Hebreeuws is dit macah, consumeren, laten verdwijnen, intimideren, nat maken. In het Aramees gebeurt dat met damat, wat voorvocht, zaad en tranen betekent. Als er dus een zaadlozing plaatsvindt, of de uitstorting van voorvocht, dan staat dat gelijk aan wenen. Dit gebeurt aan de teswi, de natuurvoeten van de hemel, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden, door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen. Psalm 6 is dus een exodische psalm.

Mosy is de Aramese diepte van het woord Mozes, en veel accurater voor de persoon van Mozes, als zijnde zwakheid, verhongering. Mosy moest het volk hier naartoe leiden, naar de honger in de

wildernis om het volk zwak te maken, leeg te maken, zodat het de openbaringen van God kon ontvangen. Dit was ook om het volk te testen en te ziften. Mosy is het pad door de wildernis, ook voor de psalmist van psalm 6. In Psalm 6 wordt Mosy besproken als het proces om tot Teswi, te leiden, de hemelse voeten, het hemelse fundament, ook als een bed. De psalmist maakt de hemelse voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt.

We hebben dus te maken met Mosy, het hongerpad tot de moeder schoot, en Aaron wijst op Orion.

hoofdstuk 27 de slang in het paradijs

De darm bestaat uit vele segmenten. De mens mist verschillende darmen, waarover de tweede bijbel spreekt. Daarom zijn er nog steeds slangen. Daarom was er in het paradijs een slang, en daarom wees Mozes op de slang in de wildernis : De mens moest terug naar de verloren darm. Dat is wat sexualiteit is, en dat is het vraagstuk wat de zogeheten ‘eeuwige verdoemenis’ is. Het laat zien dat er nog wat moet gebeuren. Er moet recycling komen, wedergeboorte. Dat is waar de vagina op wijst, want zij is een beeld van die extra darm.

De segmenten van de verloren darm moeten stap voor stap komen. Het is een leerproces. Deze segmenten zijn de psalmen die bij de exodus hoorden.

Ik had vannacht een droom over een naderende slang, en ik moest naar een literair museum. Ik zag daar ook familie die ik eigenlijk niet wilde zien. Ze waren een stuk jonger. Ik stond bij een boekenstellage die aan twee kanten bekeken kon worden. Ik wilde me verstoppen, en hoopte dat ze me niet zouden zien, maar ik kon me niet bewegen. Plotseling merkte ik wel dat ik kon wegzweven. Ik ben toen uit de zaal gegaan en ging over een stenen trap naar een verhoging waar een andere kamer was. Tegen de muur stond een stellage met tijdschriften. Toen kwam de familie ook naar boven, maar ik zweefde nog steeds, en gelukkig gingen ze mijn kamer niet binnen. Ze hadden me niet gezien, en ze konden me ook niet zien. Er kwamen andere mensen binnen en die zagen me ook niet. Ik wilde ze vertellen dat ik zweefde, maar ik kon niet spreken. Ik was achter een onzichtbare muur. Ik keek naar de tijdschriften, en het waren allerlei soorten, bijvoorbeeld medische

tijdschriften, maar ook sport. Ik keek toen naar een voetbal tijdschrift en werd er helemaal in meegezogen. Ik zag toen een voetbalveld waarop brand was uitgebroken, en er stond ook een ambulance op het veld. Het was echt een chaos. Er kwam toen een heel groot monster het veld op, van veraf leek het op een grote gorilla, maar van dichterbij leek het op een wolf die op twee poten stond, maar reusachtig groot. Die richtte ravage aan op het voetbalveld en ging toen ook de stad in om daar ook ravage aan te richten.

Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen.
Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.
Het is heel dialectisch. Ragnarok leeft langs alles heen, in een andere materie.
Ragnarok houdt van het kruis. Mensen hebben zoveel begrip, teveel begrip, denken dat ze alles weten en alles kunnen. Ze hebben overkennis, overmatig veel. Ze hebben geen doorn in het vlees, en als ze het hebben gaat de doorn niet diep.

Laat het tot u doordringen : Ragnarok begrijpt het niet, en wil het ook niet begrijpen. Hij leeft in een andere wereld. Ragnarok wordt niet begrepen en wil ook niet begrepen worden.

hoofdstuk 28 jagers van mensen

Jezus, oftewel Yeshua, is een woord wat al vanaf het begin van de bijbel wordt gebruikt, al in Genesis. Als Genesis 49:18 zegt : ‘Uw heil verwacht ik,’ dan wordt er in het Hebreeuws het woord ‘yeshua’ gebruikt voor heil, yeshuwah. Het waren de woorden van Jakob. Ook Mozes gebruikte het woord ‘yeshua’ in Exodus 14 :
Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet. Blijft staan en aanschouwt de redding, yeshua, die de Heer u heden zal aanbrengen; want zo als gij de Egyptenaren heden gezien hebt zult gij hen nooit weder zien.

Mozes wees dus op Jezus, maar wat betekende het ? Eenzelfde woord als yeshua, yasha, werd gebruikt, als de primitieve vorm van het yeshua-woord, wat ook het wortelwoord is van yeshua. Mozes gebruikt ook het woord ‘yeshua’ in zijn psalm van Exodus 15. God is mijn yeshua, zegt hij.

In psalm 116 staat : Ik neem de beker van yeshua. Yeshua Masiah, oftewel Jezus de Messias, wordt al genoemd in de Hebreeuwse grondtekst van Psalm 28:8. Dit staat niet op zichzelf. Mozes werd al Yasha Moshe genoemd, de primitieve vorm van Yeshua Masiah. Yasha is een titel en een werkwoord, een principe. Mozes was bijvoorbeeld een yasha tot de herderinnen van Midian (Exodus 2), maar het heeft ook betrekking op de exodus (ex. 14:30). De yasha is het overwinnen van het vlees, een jachtsprincipe dus, zoals Ezau, of suw in het aramees, eshe, daar een wortelwoord van is, en dit is een jachtsprincipe. Ezau is Edom, wat ook weer een Grieks en Ethiopisch woord is voor het paradijs, ook een wortelwoord van Adam, terugleidend tot de pre-adamitische Zakar of Sukker, de mens van het eerste scheppingsverhaal (vgl. de Egyptische Seker, skr). In psalm 66 is de exodus in de grondtekst een vistocht. Als Jezus het over vissers van mensen heeft, dan staat er in het Aramees ook ‘jagers van mensen’.

Yasha komt van de jacht en het is een metafoor voor onderzoek. Moshe komt van het Egyptische Meseh, wat slachten en scheiden betekent. Yasha is de jager, en Moshe, Masiah, is de slager, en de slager is een metafoor voor de exegese. Moshe komt ook van het Aramese ‘mosy’ wat in psalm 6 wordt gebruikt als het minderen, de honger.

hoofdstuk 29 de oerwoudsbloemen

Wat is het zogenaamde gemaks-bidden ? Natuurlijk, er is niks mis met positief denken en visualisatie, maar er moet fundament voor zijn. Je kunt niet alles oplossen met zomaar ‘word-faith’, met belijden en claimen. Er moet grond voor zijn. Je moet aan de voorwaarden en regels voldoen. Natuurlijk zijn die er. Het universum is gen chaotische janboel waar alles maar mag en kan. Dan zou het een zootje worden. Je kunt niet zomaar op de losse slof een pijl visualiseren en dan denken dat je het kunt afschieten, onbeperkt, want waar komt die pijl vandaan ? Wat is het voor een pijl, en kun je dat zomaar in gedachten als met een druk op de knop vermenigvuldigen in het oneindige en maar er op los blijven schieten ? En hoe kom je aan je boog ?

Heb je bestaansrecht, heb je bezitsrecht, heb je werkrecht, heb je strijdrecht ? Wie ben je ? De pijl moet gemaakt worden. De juiste materialen moeten bij elkaar bezocht worden. Of kun je die zomaar ergens kopen, iemand anders die het wel even voor je regelt ? Er komt een heleboel bij kijken. Heb je het wel eerlijk verdiend, of heb je lopen gappen en sjoemelen om de pijl te krijgen, en wat is het voor pijl ? Waar ga je het voor gebruiken ? Zijn je doelen zuiver ?

Sommige mensen visualiseren ruimteschepen waarmee ze geestelijk reizen. Natuurlijk, een mooie gedachte, maar hoe kom je aan het ruimteschip ? Pluk je dat zo even uit de lucht, of bouw je het steen bij steen ? Om elke steen wordt gevochten. Heb je het eerlijk verdiend ? Zit er hart in de zaak of moeten we stellen dat het positieve het hart heeft verblind ?

Durf je het te toetsen, of vindt je het eigenlijk te mooi om te toetsen ? Je wilt het liever niet kwijt. Je wilt geen risico nemen. Je zou zo’n mooi ding maar eens moeten verliezen door het te toetsen. ‘Dan liever niet,’ denkt de levensgenietende mens. ‘Het moet wel leuk blijven.’ En zo is er geen kruisfundament. De mens heeft dan niet de waarde ingezien van het lijden, het kruis, en het toetsen. En zo gaat de mens van waanwereld tot waanwereld. Het zijn de levensgenieters versus de asceten. Voor elke pijl moet er gewerkt worden. Elke pijl moet grondig getoetst worden. Het moet gemaakt zijn van de juiste materialen, en ook voor die materialen moet er gewerkt worden.

Er is geen ‘druk-op-de-knop’ geestelijk leven. Men gaat van A naar B, maar er zitten nog heel veel letters en cijfers tussen. Men maakt snelle verbindingen in de hersenen, en zo komt er kortsluiting. De levensgenietende gemaks-biddende en gemaks-denkende mens gaat van kortsluiting tot kortsluiting, om er vervolgens nog makkelijker en sneller over te denken, want er blijft zo niet veel meer over. Hoe klein is de hersencapaciteit vandaag de dag ? Om maar niet te spreken van hartcapaciteit. En zo waant de mens kerken en organisaties, grote systemen, als monsters waar de samenleving aan geofferd wordt. Van kortsluiting tot kortsluiting, en het circuit wordt steeds korter. Het is het onmiddellijkheids-denken. De mens kan zo niet ademen. De mens wordt dan slechts voortgedreven door een parasiet. De mens is dan al dood.

‘Hoofd zo vol met allerlei dingen,’ zegt de mens dan. Laat je hart spreken, laat je hoofd leeglopen door je hart. Je hart is je ventiel voor frisse lucht. Het moet ademen. In de diepte van het hart is ruimte. ‘Ja, maar ik kan niet meer,’ zegt de mens dan. ‘Zo moe, zo afgebrand. Ik kan geen contact maken met mijn hart. Het is te ver weg.’ Leer luisteren en wachten, leer volharden door je te concentreren op je hart. Houdt het vast, houdt het vol. Dan zal het eens beginnen te stromen. Je

moet eerst jezelf geheel laten vastgroeien aan het hart, in je relatie met je hart. Het hart is de enige weg eruit, de enige weg erdoor, en dan moet je diep gaan, en blijven vasthouden, blijven klemmen. Verlies je het hart, dan is alles verloren. Het hoofd zonder het hart is een monster.

‘Ik wil harts-mensen zien,’ zegt God, ‘mensen die dingen overdacht hebben, die niet zomaar overal inspringen, maar met hun hart te rade gaan, mensen die gevoelig hebben durven zijn, niet macho en onbreekbaar, niet kauwende op de vleesresten. Ik wil volledige mensen zien, die hebben volhard, mensen die de zonde achter zich hebben gelaten, die blijven strijden. Ja, zulke mensen wil ik bij Mij hebben. Ik heb ze uitgekozen, Ik heb ze geteld, omdat ze met Mij hebben geteld, met hun hart hebben geteld. Is dat niet de Waarheid ? De Waarheid gaat diep, en heeft grote oogsten. Overal kun je die oogsten om je heen zien, door de geschiedenis en de kerkgeschiedenis heen, maar de hoofd-mens slaapt, en deze waant zichzelf het hoofd, over alle dingen. Ze hebben zichzelf boven Mij en boven ieder mens en dier gesteld. Zij willen Mijn wilde roep niet horen, maar zie, Ik jaag een pijl door hun hart. Zij hebben zich niet bekeerd, niet naar de slagen geluisterd. Tevergeefs heb ik hen getuchtigd, en daarom jaagt er een pijl door hun hart, een snelle pijl, die hen achtervolgt en doordringt, tot in het diepste van hun wezen, tot in het diepste van hun botten. Want zie, zij hebben vele slachtoffers gemaakt, en vele pijlen afgeschoten die velen hebben geraakt. Zij hebben hun rijk gebouwd op botten, op veel bloed, maar Ik jaag een pijl door hun hart. Het is achterhaald. Het gaat allemaal over hetzelfde. Het is niks nieuws. Je ziet ze lopen, maar ze verwelken snel. Ze komen en gaan. Ik heb geroepen, maar dit geslacht hoort niet. Toch ben Ik het getal aan het volmaken met hen die wel met Mij geteld hebben. En het zal zijn als een dichtgenaaide wond. De scheur zal dichten. En mijn woorden zullen voortleiden en leven brengen, nieuw leven, als uit oerbronnen der zaligheid. De oerwoudsbloemen zullen opgroeien en tot volle bloei komen, taai wezen, en sterk. En zij zullen het volk leiden tot de vergeten en verloren bronnen en rivieren van de eeuwigheid. Sta op, Mijn volk, en laat je niets meer gezeggen. Houdt vast aan Mijn gegeven Woord en de diepte daarvan, opdat gij tot de ware en zuivere moedermelk komt. De valse moeders van dit geslacht zijn Mij niet ontgaan en zullen niet aan Mij ontkomen.’

Als we het over de zondagen hebben van de Heidelbergse catechismus uit de jaren 1500, die met de reformatie kwamen, dan moeten we die ook bezien in de context van Exodus, waar het zijn bronnen heeft. Het gaat dus om de exodische zondagen. De muren tussen Exodus en de Zondagen moeten afgebroken worden. Dit is het geheim van de oerwoudsbloemen. Als we kijken naar de eerste zondag, dan zien we dat we moeten bezien hoe groot de zonde is. We moeten dus gaan zien hoeveel vis er in de rivieren van de wildernis zijn die gevangen moeten worden. Eerst moet er dus een diagnose gesteld worden, moet de vijand onder ogen gekomen worden. Ken uw vijand.

hoofdstuk 30 de weg ten leven versus the dutch dream van het flutro-mannetje en flutro-vrouwtje

De liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde zorgen er beiden voor dat elke valse romantiek eraan afsterft. Het gaat om de wijsbegeerte die gelijkstaat aan de godsbegeerte, de theologie. Er is maar een dunne lijn tussen filosofie en theologie. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is corrupt, gevaarlijk. Drugs snuiven doen ze op alle hoeken van de straat. Ze springen uit doosjes de hele tijd, komen van de muren af waaraan ze waren vastgeplakt. Ze springen zo uit het houtwerk. Godsbegeerte zonder wijsbegeerte is een trol, en wijsbegeerte zonder godsbegeerte is een trol. Er zijn vele wegen mogelijk om af te wijken, allemaal trollen, en het is door de mens heen gaan groeien. Kinderen worden erdoor vastgehouden, zitten tussen trollenklauwen. Het moet allemaal afsterven aan de liefde voor de kennis, en de kennis van de liefde. Liefde op zichzelf is een gevaarlijk woord. De corrupte liefde heeft al deze afgeweken realiteiten geschapen. Men heeft van alles lief, behalve de liefde zelf. Men houdt niet van de kennis, en heeft geen kennis over wat houden van eigenlijk betekent. Daarom is een goede verhouding tussen filosofie en theologie belangrijk in deze tijd, als je twee vleugels, en die moeten diepte krijgen in de filosofie-geschiedenis en theologie-geschiedenis, oftewel de kerkgeschiedenis. Je ontkomt dan niet aan de bijbel waar deze lijnen doorheen lopen. Er is een seizoen van vluchten, en er is een seizoen van ‘anderen helpen vluchten’. Er zijn seizoenen van bouw en wederopbouw. Er zijn ook seizoenen van afbraak. Verbouwen en verplaatsen. Loskomen van de trollen.

De wereld waar wij vandaan komen, waarin wij opgroeiden, is een wereld van de flutroman, goedkoop plezier, goedkope romantiek. Het wordt goed verkocht op elke hoek van de straat. Men roept en krijgt direct antwoord. De mens is aan de drugs. Nederland Drugsland. The dutch dream. You have to be asleep to believe in it. Flutromannetje op het nachtkastje, altijd bij de hand. Lees het in de bus en in de tram. Romantisch. Staren en staren in de letters en dan wordt het als een boos-iale media. Iedereen is boos. Iedereen loopt ergens op te vitten. Staren in het flutromannetje, naar de letters, naar de romantiek, en dan wordt het als een mobieltje, heb je zo contact met de goden van deze tijd. Zo is er vleselijke omgang. Altijd flutromannetje bij de hand, pijpje roken. En dan maar vechten en boos zijn tegen alles wat niet romantisch is. Zand in de ogen strooien, kop in het romantische zand. Altijd flutro-mannetje bij de hand, of flutro-vrouwtje. Ze zullen je precies vertellen waarvoor je moet strijden en waartegen je moet strijden. De boos-iale media weet alles,

weet precies hoe het zit, wie de grote boosdoener is. Die kunnen ze zo aanwijzen. Zij weten precies wie aan de goede kant staat en wie aan de slechte kant staat. Maar hebben ze liefde voor de waarheid, hebben ze wijsbegeerte en godsbegeerte ? Nee hoor. Ze zijn aan de drugs. Aan de drugs van de boos-iale media. Ze fokken elkaar allemaal op, met gebalde vuisten, tegen het grote onrecht, alles wat niet romantisch is, tegen alles wat ascetisch en minimalistisch is, tegen het grote 'NEE', want ze willen alleen het woordje 'ja' horen. Ze willen ook niet het woordje 'STRAKS' horen. Nee, ze willen het NU. NU of nooit. Er is geen tussenweg. Ze zijn radicaal voor de romantiek. De boeken van wijsbegeerte en godsbegeerte hebben ze weggesmeten, en zijn kerks of zwaar liberaal. Alles moet kunnen …. toch ?

En zo geloven ze dat de duivel tegen hen strijdt, terwijl God tegen hen strijdt. God heeft ze als kinderen in de box gestopt met tralies, om ze te beschermen, om ze van de drugs af te houden, maar ze noemen het de duivel. De duivel is in hun ogen alles wat niet romantisch is, alles wat niet comfortabel is. Ze zijn boos, en ja je mag boos zijn. De bijbel zegt : 'Wees boos, maar zondig niet.' Wij mogen boos zijn, wij moeten zelfs boos zijn, maar laat het een geleide en gerichte boosheid zijn. Weet waar je tegen strijdt. Heb het tot op de bodem uitgezocht, anders is het slechts een ijdele, romantische boosheid van het vlees, en vlees verwekt vlees, en plant zich voort en bevolkt de aarde, eindeloos en eindeloos door. Het is zoals in de dagen van Noach : 'Laten we eten en drinken, en huwen, flutromannetje erbij, want morgen sterven wij.' Nederland is teruggegaan naar de dertiger jaren, en ja, laat Nederland daar van leren. Wallstreet is gecrashed zoals in 1929, ook in Nederland, ook in Nederland. De yuppenhaag is ingestort. Er is een barst gekomen in de matrix en het is gaan roesten, en het blijft maar druppelen. De barst krijgen ze niet meer weg. Ze moeten ermee leren leven. Een ventiel is belangrijk. Het bewaart tegen ontploffingen.

Zie hier maar romantiek te maken, maar overdrijf het niet. Neem van alles kleine beetjes. Flutromannetjes gaan de brug niet bouwen, of toch ? Zijn er ook goede flutromannetjes ? De proza gaat diep, dwars door alle flutromannetjes heen, daar loopt het spoor. De bijbel is de gouden flutroman van het westen, maar er staat ook veel goeds in. Het spoor loopt er doorheen. Er valt veel voor te strijden, veel tegen te strijden, veel af te breken en veel op te bouwen, en het roept om het blootleggen van de fundamenten. De bijbel als boos-iale media, en als boos-iale media mobieltje. Ze houden het dichtbij hun hart, misschien wel te dicht. Waar het om gaat is er bovenuit te vliegen, en er dan dieper in te gaan, terug te gaan, om de doorweg te vinden. De mens moet zijn wegvinden in de flutroman, de grootste flutroman aller tijden. Prachtige flutroman, zeer zeker, prachtige verhalen, maar ook zoveel gevaarlijke randjes. De hele samenleving is gebouwd op de krachten en machten van de bijbel. Wonderlijk ook, maar zwaar corrupt. Hier worden wat suikerbollen en

soezen afgebakken. Hier worden de oren doof gemaakt, maar ook worden er oren geopend, en ogen, en gaan de lammen wandelen. Waarom ? Omdat het een geschenk van de voorouders is, zowel goed als slecht. Het is een verzameling. Daarom ontkom je niet aan de flutroman. Ieder mocht zijn zinnetje toevoegen : 'Voor het nageslacht.' Dan ontkom je er niet aan. Wat hebben ze gegeven ? Wat moeten we ermee ? Kunnen wij dit verbeteren, in elkaar puzzelen, en hen er ook nog mee helpen ?

Ze voegden allemaal hun zinnetjes toe voor het nageslacht, en gingen toen in deze grote, monsterlijke democratische machine ten onder. Het slurpte hen totaal op, als een puzzel voor het nageslacht. Daarom stelde Hegel dat elke leugen en verkeerde, bloederige beweging in de geschiedenis zijn eigen al dan niet abstracte kern van waarheid had waarnaar gezocht moest worden, onder het mom van leer op een intellectuele manier van de vijand.

De flutroman : Je ontkomt er niet aan. Het hele leven is een flutroman, alles om je heen. Laat het je inspireren om dieper te gaan. Het is het monster van flutdemocratie die alles heeft opgeslokt, en de hoofden hangen in de kermis van het bestaan. Doe er alles voor om je hoofd terug te krijgen, en bovenal je hart.

Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes, rovers eigenlijk, zoals het woord al zegt, strijden voor 'the dutch dream', en slapen dus om het te kunnen geloven. Daar hebben ze een driedubbele overdosis voor ingenomen, anders zouden ze nooit op het peil van de flutroman komen, en hadden ze het zelf nooit kunnen worden. Het vergt nogal wat exotische pilletjes en dodelijke cocktails om te veranderen in een ware flutroman. Het leest weg als een roddelblad. Strip na strip, bloedlust, de lust naar leugens. Geen wijsbegeerte, maar leugenbegeerte. Men krijst hevig begerend naar de vooroordelen, naar de leugen. Men wil het bezitten. Men wil het worden. Veilig in die warme kokon van de eeuwige leugen, want dan zou al het verdere gezeik en gedram afgelopen zijn, en telkens weer moeten ze ervoor betalen, en de huur wordt telkens opgehoogd. Het schijnt niet te werken. Het schijnt een valstrik te zijn. Het schijnt nogal veeleisend te zijn. Je betaalt een hoge prijs die steeds hoger wordt, steeds hoger. Het valt allemaal niet meer te betalen mensen, die dromen die jullie jezelf hebben uitverkozen. Waar hebben jullie je hart mee gevuld ? Uiteindelijk was het slechts stro, met een gouden laagje. Velen laten zich bedriegen door de gouden laagjes. Ja, zelfs stront verkopen ze met gemak vandaag de dag, simpel met een gouden laagje er overheen. Dat is hoe de flutroman werkt. Het is de vijand die weet hoe te bedriegen. Het is makkelijker een mens te bedriegen dan een mens te overtuigen dat ze bedrogen zijn.

Ontwaakt gij die slaap. Ontwaakt. Een leger flutro-mannetjes en flutro-vrouwtjes betalen elke prijs om maar een stukje van ‘the dutch dream’ te bemachtigen. En als ze een stukje hebben bemachtigd, of alleen maar denken dat ze het hebben bemachtigd, dan vieren ze hun feestjes, maar er valt helemaal niets te vieren. Er valt heel wat te werken en te leren, heel wat te ontwaken. De grote oceanen van wijsbegeerte en godsbegeerte moeten het allemaal wegspoelen. Zinnetje van zinnetje moeten van elkaar losgebroken worden, woord van woord, letter van letter. De grote duivels van the dutch dream, de grote nederlandse droom, moeten afgebroken worden, zullen afgebroken worden, door deze oceanen. De mens kan wel aanliegen, heel wat aanliegen, maar deze oceanen zullen hoe dan ook blijven bestaan en komen.

De flutroman zal versnipperen. Er ligt iets veel diepers onder verborgen, iets wat slaapt, iets wat wakker aan het worden is : onze moeder natuur, onze moeder wildernis, onze moeder aarde. Haar opvoeding is geen flutroman. We zien de wilde Areta die Heracles onderwijst in de Griekse mythologie, een bitter onderwijs dat heil brengt. Discipline die doorbraak brengt. Gevechten die diepte brengen. Brillen worden afgerukt, vaak roze brillen, lenzen die de mens zichzelf hebben aangemeten om alles romantisch te beschouwen. De mens moet oog in oog staan met de wilde Areta, want zij beschermt de mens tegen de leugen. Is het dan zomaar een strijd tussen goed en kwaad, tussen waarheid en leugen ? Nee, de mens moet veel dieper. Vaak zijn deze begrippen omgedraaid. Het is een strijd tussen het weinige en het vele, tussen het diepe en het oppervlakkige, tussen het gemakszuchtige en het volhardende, en daarvoor moet je afgezonderd zijn zoals Heracles. Laten we blij en dankbaar zijn voor deze afzondering, dat we apart zijn gesteld, misschien wel achter tralies, dat we uniek zijn, en anders. Dat is een teken dat we zijn uitverkoren door Moeder Areta, maar zij heeft ons vlees verdoemd. Dat is haar liefde en haar zorg. Dat is haar kennis. Haar wijsbegeerte en theologie, en die sporen liggen door de gehele kerkgeschiedenis heen, als de aderen van ons wezen. En dit lichaam moet antistoffen aanmaken, en zich disciplineren, in haar opvoeding. Ik kan de lezer geen ander pad wijzen.

hoofdstuk 31 collega-romantiek

Een van de grootste complotten tegen de mensheid : het genesis complot, oftewel het genesis isolatie probleem waarin Genesis werd afgescheiden van Exodus. Ik sprak met een man genaamd

‘Genesis’, en hij was opgeblazen. De Heere sprak toen : ‘Weet je waarom hij opgeblazen is ? Omdat Genesis werd afgesneden van Exodus, en zo ging het zich opblazen.’ Het gaat dus om het Exodische Genesis in het oer. De psalmen komen voort vanuit de context van Exodus en dus ook vanuit de contact van Genesis, omdat Genesis bij Exodus hoort. Genesis was er doorheen gewoven, net zoals Leviticus, en net zoals de Psalmen. Het Genesis Complot heeft daar muren tussen gebouwd en heeft het losgesneden. Een heleboel hedendaagse systemen putten uit deze scheuring, wat een bron voor hen is. Ik had eens een droom over deze breuk, die als een pomp ergens ver en diep in de zee lag, en waar allerlei ratten en muizen uit voortkwamen, en die waren opgeblazen. Het waren zeemuizen en zeeratten, als romanters. Er was romantiek dus binnen hun eigen professie, maar eeuwige verdoemenis naar hen buiten hun professie, en veel grooming naar hun fans. De psychiatrie en tandartserij putten uit deze bronnen. Dat komt van een andere planeet, de planeet Genesis, die zich dus had losgescheurd van Exodus. Het ging een leven op zichzelf leiden. Het zijn monniken die heel langzaam voortschuivelen.

We moeten de psalmen dus in een eerder tijdperk zoeken. Het gaat om de psalmen van Abraham, de psalmen van Jakob, van Sukker, en van Jozef.

hoofdstuk 32 geplant aan waterstromen

De psalmen komen dus van veel dieper. Door het Genesis complot werden ze afgekapt van hun wortels. Het waren exodische genesis psalmen. In die context moet het bekeken worden, en zullen de psalmen weer tot leven komen, zul je de natuur weer voelen stromen, ook in jezelf, en zul je zelf weer tot leven komen, jezelf weer kunnen voelen. We hebben het dus ook over de psalmen van Jozef. Jozef leefde in slavernij. Hij was als slaaf verkocht en onder meesteressen gesteld in een vreemd land. Toch moest Jozef haar dienen als aan de Heere. Psalm 6 zal één van de belangrijkste Psalmen zijn. Jozef maakt Haar voeten nat met tranen, waar hij ook tot zwakheid komt. Dit proces is msy, mosy, waar ook het woord Mosheh vandaan komt, Mozes. Mozes moest het volk uitleiden, door de wildernis, waar ze verzwakt en uitgehongerd worden, om zo in de kracht van God te komen (Zie de strijd tegen zaralahm in de halal, hoofdstuk 19, sleutels van psalm 6 in de aramese grondtekst).

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 7, geheimenissen van leviticus 5

‘In Leviticus 5 : 9 moet het bloed op het lichaam, Qiyr, besprenkeld of uitgegoten worden. Dit kan zowel het lichaam van de grote moeder of de priester of de stam zijn. Daarna moet het bloed wat er nog over is over de voeten worden uitgestort, in het Aramees, maar dat kan ook met rok vertaald worden, of geslachtsdelen, of billen. In het Hebreeuws wordt dit yecowd genoemd. In het Aramees staat er niet alleen uitgegoten, maar ook opzuigen, in de zin dat het bloed gedronken moet worden. De vijandelijke prooi moest in het Aramees droog-gezogen worden, msy. Hier kwam ook het woordje messias vandaan, wat gebruikt werd voor priesters en koningen, overwinnaars. Dit betekende dus : zij die leegzuigen. Door het christendom werd dit helemaal verkeerd voorgesteld, alles werd omgedraaid, zodat het vampirisme werd en kannibalisme.

msy was in het Aramees waardoor geslachtsdelen opzwollen voor vruchtbaarheids-rituelen. Dit gebeurde dus door het bloed van de vijandelijke prooi. Ook de Mozes mythe kwam hier uit voort, msy als Mose, Moshe, Mozes, de valse Messias van het OT, die ook deels voortkwam uit de Ma'at mythe van Egypte, de godin van de wet en het recht. Deze mythe was overgenomen van verschillende Egyptische voorvormen. Dit was om de dieptes van Judah te bedekken. Judah leidde namelijk terug tot het oorspronkelijke paradijselijke geslachtsdeel, yad, wat ook het wortel woord van Judah is. De Mozes mythe was om Abraham en Sarah te bedekken. In de grondteksten was Abraham onderworpen aan Sarah, wat in de wortel tekst ook matriarchie betekent. Ook was zij de grote moeder in de wortel tekst (sar). Zij hield in de wortel tekst het volk in heilige gevangenschap.

Judah had een verbinding met Naphtaliy, visserij, met Aries, lokaas, valstrik, wat bedekt werd door de Mozes-Aaron verhouding. Judah moest voorbereid worden op de buffeljacht, maar de Mozes mythe kwam er tussenin.

In de grondtekst moest Abraham een fokker worden. De grote moeder maakte een verbond, beriyth, van bara, vetmesten, vetmesting, wat Abraham moest bewaken, gebonden houden, als in een fokkerij waarin boze geesten werden gefokt voor het oordeel. Ook was dit de opdracht voor zijn zaad, de generaties na hem. (Genesis 17 : 9)

Genesis 17

11 gij zult het vlees van uw voorhuid laten besnijden, en dat zal tot een teken van het verbond zijn tussen Mij en u.

ook :

11 gij zult het vee, basar, van uw eerste vruchten, eerstelingen, laten snijden, en dat zal tot een teken, merkteken, van het verbond, beriyth, fokkerij-slavernij, zijn tussen Mij en u.

Dit is dus weer een verwijzing naar het pinksterfeest. De besnijdenis had de betekenis in de wortel tekst van een oogst. Het pinksterfeest was een feest van voorbereiding op de buffeljacht. De mythe van Mozes probeerde hier tussenin te komen. De besnijdenis was dus een teken van vetmesting in de grondtekst, van de vijandelijke prooi in de daartoe aangestelde fokkerij. De eerstelingen van de vijandelijke prooi moest geofferd worden, of gesneden, als een teken daarvan. Ook was dit een beeld van het zwellen van de geslachtsdelen, vetmesting, om dit plaatselijk in het lichaam te vertonen. Dit komt ook weer terug in de indiaanse mythologie, dat de geslachtsdelen of teelballen van de man de verdoemde krijgsgevangenen voorstellen, als een beeld dus van de vijandelijke prooi. De geslachtsdelen waren dus heel erg strategisch om een verhaal uit te beelden. Zo werd de vijand dus in het lichaam verwerkt, want ook het bloed van de vijand moest door het lichaam binnengenomen worden, en daartoe was het geslachtsdeel de pomp, dus die was onmisbaar.

Om deel te hebben in de stam van Abraham moest iedere zakar, dekra, eerste, oorspronkelijke, pre-adamitische man, zijn eerstelingen offeren, snijden, en zelf besneden zijn. Iedere zakar, dekra, had zijn eigen fokkerij met vee (Genesis 17 : 14). Het was dus daadwerkelijk zo dat de boom van kennis de mens had geleid tot het westen van Eden, dieper in het paradijs, in het oudere, pre-adamitische deel.

In Suw, het Taurus teken, werd de buffeljacht gestart.’

De halal zegt in de strijd tegen lazar, deel 2, in hoofdstuk 19, de strijd tegen lazar :

‘Daar waar er gesproken wordt over 'het slachten van een lam', wordt in de Aramese grondtekst gesproken over 'ingewijd worden in Aries', wat dus heel anders is, namelijk het ingewijd worden in visserij, wat juist gaat over tot de diepte komen van heilige slavernij. De Mozes mythe was het tegenovergestelde. Het was de uittocht uit slavernij, maar men kwam tot een nieuwe slavernij : de slavernij tot de Mozes mythe.’

Als we het over zakar hebben, dan hebben we het dus over sukker, en ook over de psalmen van sukker. Dit zijn de wortels van Adam, van Edom, wat het wortelwoord is van Adam en de naam van het paradijs in de griekse en ethiopische geschriften. We hebben het dus over een voortijdse Ezau, van suw (aramees), en dat zijn dus ook wortels van yeshua, van yasha, oftewel van Jezus.

Jozef werd gezaaid in de put, en groeide daar op als een boom, en werd toen geplant in een vreemd land, aan waterstromen, aan de Nijl. We hebben het dan over psalm 1. Aan de rivieren van babylon zat het in ballingschap gegane volk Israel en zij weenden omdat zij Sion herinnerden. Zo ging dat ook met Jozef. De mens moet opgroeien als het kruis, geplant aan waterstromen, in een vreemd land. In die omstandigheden groeit de mens. Hier begon Jozef vrucht te dragen, en verwelkte zijn loof niet. Hij liet zich leiden en zwichtte niet voor de zonde.

hoofdstuk 33 democratia hysteria : the lunatics have taken over the asylum

Het vlees is geniepig, sluw en uitgekookt, zeer uitgekookt. Het is een ster in het maken van valse beschuldigingen, in de verdraaiing van feiten, in van een mug een olifant maken, in het projecteren om zichzelf te maskeren. Dat is een zaakje van dieven.

Als de reuzen van het ragnarok komen, en die zijn inmiddels gekomen, om de afgoden van deze tijd neer te halen, dan zullen daar ook slechte reuzen tussenzitten. De reus kan een beeld zijn van het goede, maar ook van het slechte, als zijnde opgeblazenheid, zoals we kunnen zien in Genesis 6 waarin in de dagen van Noach de gevallen engelen tot de aarde waren gekomen als opgeblazen reuzen en reuzenzonen. Het gaat in Genesis 6 om de hoogmoedigen, hen die de macht hebben gegrepen over de ruggen van anderen, zij die zichzelf verhoogd hebben, en zij kwamen tot een

ander demonisch geslacht wat al eerder tot de aarde was gekomen, namelijk ‘de dochters der mensen’.

We hebben het dan niet zomaar over aardse regeringen. We hebben het over het Genesis complot. De man neemt geen genoegen met het feit dat de vrouw borsten en heupen heeft, en hij alleen maar een fallus. De man neemt geen genoegen met zijn platte borst. Juist dat de vrouw borsten en heupen heeft, en de man een platte, ingezonken borst is de schoonheid van de natuur, want zo kan de man de vrouw ontvangen, zoals de vrouw de man kan ontvangen omdat hij een fallus heeft, en zij een ingezonken geslachtsdeel. Merk het verschil op, en dat verschil moet er zijn. Maar de man nam daar geen genoegen mee. De man wilde pronken en protsen, terwijl er helemaal niets te pronken viel, en hij maakte zichzelf alleen maar belachelijk, omdat hij de meeste wilde zijn. We kennen het verhaal : lucifer of de satan die zijn troon boven die van God wilde stellen, boven de sterren. Dat verhaal heeft twee kanten, een goede kant en een slechte kant. Ook de reuzen kwamen in het ragnarok om hun tronen te plaatsen boven die van de afgoden. De ware reuzen zijn zwarte gaten die zijn ontstaan door het minderen. Less is more. De ware reuzen zijn het beeld van het afstand nemen van alles om het te onderzoeken. Ze lopen niet met zichzelf te koop, maar zijn bezig met studie en werk.

De vrouw heeft borsten en heupen, wat een gegeven is in de natuur, en een ingezonken geslachtsdeel, een geopend geslachtsorgaan, waar de man in kan afdalen. De man heeft een platte, ingezonken borst, waardoor de vrouw tot hem kan indalen met haar melk. Dat is niet iets persoonlijks van ‘kijk mij nou.’ Het is absolute noodzaak om te kunnen overleven, en vandaag de dag met al die protsers werkt dat niet meer, want ze hebben hun borsten zo vooruit gestoken dat de vrouw hen niet meer kan bereiken. Het is nu borst tegen borst. De man protst tegen de moedermelk met grote godslasteringen. Men heeft het lopen verletterlijken en men oordeelt overmatig. Er is altijd de factor van genetica, en de factor van misleiding. Mensen zien er vandaag de dag op allerlei manieren uit, maar het is iets geestelijks. Je mag niemand niet oordelen op het uiterlijk, omdat het om het hart gaat, en de aarde is bedrieglijk, dat wat je op je scherm krijgt. Geloof je het ? Een heleboel mensen voelen zich als vrouw niet meer vrouw, en een heleboel mannen voelen zich niet meer man. Er is een totale geslachtsverwarring en die moet er zijn, want de mens is natuurgrenzen overgegaan. Dingen moeten op zijn plaats teruggezet worden.

Moet je in de matrix geloven, hoe alles op het scherm wordt gezet ? Maar er moet wel gewaarschuwd worden voor deze dingen. Mannen mogen vrouwen niet overlappen, want dat is als de engelenval van Genesis 6, en we leven weer in de dagen van Genesis 6. Het mannelijke vlees denkt te heersen, maar Ragnarok is gekomen. We zien die strijd. Je wordt er dagelijks mee

geconfronteerd. Het is een harde strijd. Hoe is het zover gekomen ? Wat is hieraan vooraf gegaan ? Wie zijn die godenzonen en reuzenzonen van Genesis 6, de opgeblazenen van hart ?

Mensen kijken om zich heen en geven af op de russen en de regeringen, en dat mag. Daar is niks mis mee, maar laten we wel beseffen dat als dat onze hoofd-focus is, dan missen we ons doel, want het zijn slechts kanalen, slechts uitvoerders van de democratische machine. Ze zijn zelf door deze machine uitverkoren, als de democratische uitverkorenen. En wat is die machine in diepte ? We hebben het vaker gezegd : mindcontrol and mouthcontrol, oftewel de systemen van psychiatrie (mind) en dentistrie (mouth). Zo is de mens tot een pop geworden. De mind en mouth inspectie is het en dat is een religieuze inquisitie, jawel. We hebben het over een cultus, van SRA (satanic ritual abuse), of DRA, demonic ritual abuse. We hebben het over het Genesis complot. Deze strijd wordt dus gestreden op het gebied van religie. Het zijn monniken die langzaam schuivelen. Ze hebben kappen over hun hoofd, met lange pijen. En ze laten een spoor van bloed achter.

Het is een inquisitie, en werkt door de democratie, niet de filosofie. Het werkt door sex, en helaas zijn de meeste mensen geen s-experts. De meeste mensen weten niet wat sex is en hoe gevaarlijk het is. Ze noemen dingen kriskras ‘sexy’ en weten niet wat ze ermee op hun hals halen. Het is vaak het vlees, het oversexte vlees wat alles gesexualiseerd heeft. Zo werkt de machine van democratie, zichzelf hevig voortplantend, allemaal opgemaakt, dikke lagen make up, waarachter alle goorheid zich verschuild. ‘We maken een kringetje van jongens en van meisjes.’ Ja, ja. Gisteren was ik in het dorp. Het was sint maarten. De jongens en meisjes liepen met hun lampionnetjes en zongen liedjes. ‘Sinte sinte maarten, de koeien hebben staarten.’ En : ‘11 november is de dag, dat mijn lichtje branden mag.’ En zo gingen ze de supermarkten in, stonden ze voor de bakkerskraam, en gingen de slagerij binnen. Iemand in de supermarkt bij de kassa zei tegen hen : ‘Dan moet je ergens anders wezen waar ze een snoepje voor je hebben.’ Op straat was het vol met kinderen. Eentje riep heel blij : ‘Sint Maarten’, alsof sint Maarten zelf was gekomen. Ja, wonderlijk, en een mooi sprookje, maar wat hebben ze dit sprookje lopen verletterlijken en verkankeren, want deze kinderen worden volgepropt met smerig snoep, om ze rijp te maken om een slaaf te worden van de tandartserij, waar hun mondjes worden gebrandmerkt, om ze zo rijp te maken voor de psychiatrie. Zo wordt het volk getemd en gefokt, zo wordt het volk bestuurd door de mind and mouth inspectie, 1984. Zij bepalen wat je moet zeggen en wat je moet denken.

‘Het oog wil ook wat,’ zegt de mens, en zo raakt de mens aan gevaarlijke drugs van ‘the evil eye’. Oogdrugs, niet te onderschatten. Het schijnt het hele lichaam te kunnen besturen. En die oogdrugs is niet gebaseerd op ‘less is more’, maar op ‘more is even more’, en men waant er maar op los, ten

koste van alles en iedereen om het dikke ego te spekken. ‘Het oog wil ook wat,’ de dikke demoon wil ook wat. Mind en mouth control is als een allesverslindend en allesverwoestend oog, zeer vraatzuchtige drugs, vreet alles weg. Het houdt alles in de gaten. Alles is voor het oog, alles wordt aan dit oog getest, en het is een democratisch oog, dus voor je eeuwig heil ben je ineens afhankelijk van je buurman. Wat een zieke, zieke samenleving is het, en dit wordt niet onderwezen. Nee, daar wordt stil over gehouden. Stttt, mondje dicht, daar mag niet over gesproken worden. Er staat straf op, doodstraf, je wordt gebanned, alles in beslag genomen. Het is het alziende oog van de mind and mouth democratie. De meerderheid beslist wat jij moet denken, dromen en zeggen. Je bent allang niet meer van jezelf. Je mind is van de psychiatrie, door de democratie aangesteld, en je mouth is van de dentistrie, door de democratie aangesteld. Je twee goede vrienden. Dat zijn de vleugels waarmee je moet vliegen. Het boze oog van de boos-iale media waarin je hart is vervangen door een mobieltje. Soulless ghouls zijn het. Sttttttt, mondje dicht, er staan wat inquisiteurs van dit religieuze systeem van mind and mouth control om de hoek. Jij moet eten wat zij willen dat je eet. Dat wordt gewoon in je gespoten. Het wordt gewoon in je geinstalleerd.

Vijand nr. 2 : psychiatrie, vijand nr. 1 dentistrie, tezamen het grote boze oog van de democratie, de boos-iale democratische media, geen hart meer, maar een mobieltje. En het intellectueel niveau blijft maar dalen. Het boze oog spuwt vuur, als je het waagt iets er tegenin te brengen. Stttt, mondje dicht.

Waar mind en mouth kruizen : het oog, en dan moet je wel heel goed weten waar je mee bezig bent. Het oog bewaakt sex, het oog bepaalt sex. Het oog is de monitor, waar mind en mouth kruizen. Het is een oogbewaking, een droombewaking. Daar marcheren ze, die ogen, de inquisitie. Er wordt je een lap voorgehouden. De spaanse inquisitie is er niks bij. Gruwelijk martelen ze de mensheid. Het gaat eindeloos door. Het oog weet van geen ophouden. De eeuwige verdoemenis is er niks bij. Het leed wordt alleen maar groter. Het vlees is onverzadigbaar in zijn bloedzucht. Zie, daar zoekt het door de straten. Ouders, houdt je kinderen binnen. Het beest is op zoek naar bloed. In deze stad ben je nergens veilig.

Dit oog is nooit verzadigd, nooit, maar gelukkig voor ons : stekeblind. Het waant, het is aan de drugs, en zo vreet het oog ook zichzelf op. Wat een belachelijk sprookje. Je ziet het voor je ogen gebeuren. Oh, hoe de groten oprijzen, en oh, hoe ze diep, en diep neerstorten. Wat een belachelijke en ridicule vertoning. Dit oog is zwaar, zwaar krankzinnig, en heeft zich lopen opwerken tot de top in dit gesticht. ‘The lunatics have taken over the asylum.’ Democratia hysteria.

‘Meer’ is de norm van vandaag, steeds meer en meer, maar er is niet genoeg, en er is steeds minder, en de prijzen worden telkens hoger. Welkom in de jaren dertig. Hier ligt het schip voor anker. Niet meer zeggen : ‘Meer, meer,’ maar : ‘Leer, leer’. Het is maar één letter verschil.

hoofdstuk 34 beauty-police in de bible belt

Het boze oog gilt en schreeuwt. Het eist totale overgave en totale gehoorzaamheid. De eeuwige verdoemenis is er niks bij, want dit is niet slechts eindeloos, maar groeit ook, telkens meer leed, meer en meer. Het boze oog gilt en schreeuwt, en doet iedereen gillen en schreeuwen, in de boos-iale media. Je hart wordt geamputeerd, en je krijgt er een mobieltje voor in de plaats, en als je lief bent krijg je een gratis sixpack erbij. Het boze oog is bezeten. Er valt niets uit te praten. Het is als als het proberen de dorpsgek ergens van te overtuigen. Je komt er niet doorheen. Dit ding schreeuwt en krijst totdat de traan valt, neemt met niets minder genoegen. Dit ding wil en moet bloed zien. Dit ding is bloedsgeil.

Het boze oog gilt, krijst, schopt en slaat, want het wil het grote geheim verborgen houden. Het boze oog is labiel en trekt zo een mes als het zijn zin niet krijgt, dus voorzichtigheid is geboden, en je moet er omheen werken, veel slikken en veel kruisdragen, totdat er een inwendige oplossing komt. Van binnenuit moet het gebeuren. Extern kun je niet veel beginnen.

Het superdun schoonheidsideaal in het westen verslaat zijn miljoenen, hetzelfde als het superwit schoonheids ideaal van ‘blond en blank’. De mens is geobsedeerd door schoon, maar weet niet wat het is of betekent. Denk aan al die meisjes die zelfmoord pleegden omdat ze in andermans, democratische ogen ‘te dik’ waren. Superdunne mensen kunnen erover meepraten hoe ze als goden zijn behandeld vanwege hun dunheid, maar daarmee hebben ze de schreeuw : ‘Alsjeblieft, kijk niet naar mijn uiterlijk, maar leer mij kennen.’ Er zijn altijd verzetsgroepen geweest tegen bedrieglijke, uit de context gerukte schoonheids-idealen, zoals die van ‘body positivity’, waarin je je lichaam leert accepteren. Hoe dan ook is het een strijd, want er is hier op aarde ook het lichaam des doods, waar Paulus het ook over had, dus hoe ver moet en mag je gaan in het accepteren van je lichaam ? Alsjeblieft mensen : Zoek de dingen die boven zijn. Leer de psycho-analyse en de hogere hemelse

biologie, en ga weer dromen en hecht jezelf niet aan de matrix en al zijn idioterieen. Er is zoveel relativiteit ook. Maar is het lichaam ook niet ‘de tent des Heeren’ ? Natuurlijk. Je moet je lichaam, en de zinnen van het lichaam, in bedwang houden. Je kunt het niet goedpraten, maar in deze dingen moeten we geleid worden door het oog des Heeren, en niet het massa-media oog van de hyperdemocratische machine van de mind and mouth kul-cultus.

Dikke meisjes hebben het aan de lijve ondervonden. Ze krijgen beelden te zien van vrolijke superslanke, kokette Chinese meisjes die zwaaien en met parasolletjes rondlopen en ‘cute’ lopen te doen. Kawai noemen ze dat. ‘Oh, was je maar zoals die zwaaiende Chinese meisjes die mooi en slank zijn,’ krijgen de dikke meisjes telkens te horen, en telkens weer moeten ze die kawai-beelden zien. Zit daar een kern van waarheid in ? Hebben dikke meisjes zichzelf overmatig lopen volproppen met troep ? Is dikheid dan verkeerd ? Hoe zit dat precies ?

Mensen, het is waar : Hier in het westen worden mensen vetgemest met troep, maar dit is al in de genetica gaan zitten, in de bloedlijnen, en wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Er is een grote ‘maar’ waar we nog niet over uitgesproken zijn. In Nigeria zijn er de dikmakings-rituelen voor meisjes, en ik kan je verzekeren dat dat bij jongens heel anders ligt. In de stammen van Eritrea bijvoorbeeld leren ze jongens om hun borst in te houden, hun borst niet op te blazen, dus ze worden geleerd om nederig en bedachtzaam te zijn. Het staat ook wat slimmer en intelligenter. Overigens is ‘slim’ het woord voor slank in het Engels. De vreze des heeren gaat niet overal rondkijken om etiketten op mensen te drukken. Vrees voor het grote vooroordeel.

Op mannen rust die schoonheidsdruk niet, want ze zijn niet van het schone geslacht. Tenzij je dan in een ijdele familie wordt geboren, in een yuppenfamilie bijvoorbeeld, want daar wordt verwacht dat mannen aan een bepaald schoonheids-ideaal voldoen, wat voornamelijk ook te maken heeft met haar en kleding, maar dat zijn verder uitzonderingen. Normaal gesproken is het de vrouw die de druk van het schoonheids-ideaal voelt. De man is immers man. Die hoeft niet schoon te zijn, die moet werken, het gezin onderhouden, en als die vies en smerig thuiskomt is dat voor de vrouw een teken dat hij hard gewerkt heeft, maar denk dit eens in bij de vrouw. Een vieze, smerige vrouw kan echt niet in deze samenleving. En de vrouw moet dus superdun zijn, make up op, oma-knotje zou leuk zijn, zo wit mogelijk, want dat is nu eenmaal het superras in het westen. Witte mensen voelen de discriminatie in het westen niet zo. Halfbloedjes zijn bijvoorbeeld weer jaloers op witte mensen, van het zuivere ras, het superras, wat natuurlijk een leugen is, maar ja, in zo’n wereld leven we nu eenmaal, en ik doe niet meer mee. Ik heb de pesthekel aan discriminatie gehad, altijd. Als kind at ik al een bruine boterham gelegd op een witte boterham, als een protest tegen discriminatie. Mijn

vriendinnen waren ook gewoonlijks donker.

Nee, mannen hebben die druk niet van een schoonheids-ideaal, en de man kan het vaak ook niet schelen, tenzij je dus in een ijdele familie, in een yuppenfamilie, opgroeit, dan kan het nog weleens lastig wezen. En als je een donkere man bent heb je gewoon veel met racisme te maken, dat is gewoon zo. Ik groeide op met donkere vrienden, en die klaagden daar allemaal over. Ik ken hun pijn. Maar op vrouwen ligt die druk van schoonheids-idealen veel hoger, allemaal door de democratische machine. Iemand anders beslist hoe jij eruit moet zien, en als dat niet het geval is, dan wordt je leven tot een hel. Maar ja, er zijn dus van die gebieden, ijdele gebieden, waar iedereen daar onder lijdt, ook de man, en dat is met name in de bijbelbelt. Vaak als er religie in het spel komt gaat het vaak weer over uiterlijkheden. Heel typisch is dat. In religieuze kringen zijn ze gewoonlijks heel veel met het uiterlijk bezig, en juist waar geen religie is kan men elkaar gewoon accepteren. Wat religieuzen elkaar aandoen op dat gebied, dat doen atheisten elkaar vaak niet aan. Op het religieuze erf is het vaak veel en veel erger, al die schoonheids-hysterie. En mensen, het is zo lelijk, zo zo lelijk om je je daar telkens mee bezig te houden en anderen de zak te geven om dingen waar ze vaak niets aan kunnen doen, of wat gewoon nergens op slaat. De schoonheids-politie.

Beauty-police, good morning. Wat een ellende, wat een drama. Een hel op aarde. Maar ja, er is immers erf-zonde, en dan heb je hun product nodig. Hun product. De mens is er in getuind.

Zeer ijdele families betrekken de mannen er ook bij, voornamelijk families die in de belangstelling staan, waar het om het totaal-plaatje is te doen. De mannen moeten er pico bello in orde uitzien, keurig, netjes gekamd, om door een ringetje te halen. Is dat dan niet verwijfd ? Glimlachend. Moeten mannen dan niet glimlachen ? Of moeten ze meer sober zijn ? Hierover woeden oorlogen. Typische verschijnselen, met name op de bible belt. Maar het kan zich voortplanten. Het kan voortwoekeren, en zich manifesteren op plaatsen waar je het niet zou verwachten. Bij wie zitten ze onder de plak ? Wat is dit allemaal ? Och, ziet u : De wereld is onderverdeeld onder territoriale demonen.

hoofdstuk 35 de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld

Ik had een droom dat iemand begon over te geven bij het avondmaal, en vervolgens begon een

ander daardoor ook over te geven. Calvijn stelt in zijn verklaring van Exodus 12 dat het avondmaal een soort besnijdenis is. Men weet niet wat het avondmaal is. Men misbruikt het. In zijn verklaring van Exodus 4 wijst hij op de woorden van Paulus dat het geringschatten van het avondmaal grote gevolgen had. Ze hadden het avondmaal ontheiligd. Het avondmaal was vroeger gewoon armenhulp, maar kijk wat ze ervan gemaakt hebben. Ze eten de afgod, en drinken zijn bloed. Ja, wij groeiden ook zo op. Snel belijdenis doen zodat je aan het avondmaal zat. De beker werd doorgegeven en het brood. En dan zag je die gezichten. Waar dachten ze aan ? Op een gegeven moment was ik in een Joodse kerk in Amsterdam, en wij gingen aan het avondmaal. En ik kreeg de beker en dronk een slok, gewoon wijn met alcohol, en het was zo vies, zo smerig, en ik zag een slang glijden in mijn hoofd. Die kwam zo binnen. Ik dacht : ‘Dit nooit meer.’ Ik heb sindsdien alcohol ook niet meer aangeraakt, en heb er sindsdien altijd tegen gewaarschuwd. Alcohol is een schoonmaakmiddel. Het is zeer gevaarlijk, en kan de hersenen aantasten als je dat inneemt. Ik heb het zelf gezien. Er komt iets in je binnen.

Maar het avondmaal : het is eigenlijk een soort kannibalisme. Calvijn noemt het een soort besnijdenis. Je moet echt de psycho-analyse er op los laten, om er doorheen te komen. Het wijst ergens op terug. Vroeger was het dus de armenhulp, maar kijk wat het nu is. De kerk is niet dat wat we om ons heen zien, want dat is een pseudo-kerk, een schaduwbeeld. De ware kerk is de vrouw, de hemelse vrouw, die als een tent neerdaalt voor de mens. Zij is de wildernis vrouw, en zij eet de gekruisigde, zij eet het gekruisigde vlees, het lam. Dat is een beeld, mensen, wat ze verletterlijkt hebben, en verdraaid. Wij moeten het vlees kruisigen, de zondemacht overwinnen. In Israel weten ze dat. In het Westen weten ze dat niet. Het wordt hen niet geleerd. Ze zitten aan het avondmaal, drinken giftige wijn, alcohol, en eten de afgod. Het ware avondmaal is een werkwoord : psycho-analyse. Letterlijke oorlog bestaat niet. Het is een beeld van de exegese. Dat is de abstracte kern van waarheid in het kwaad van deze wereld, waar Hegel het over had. Er is in die zin geen verschil tussen slaaf en heerser, geen verschil tussen prooi en roofdier, geen verschil tussen God en mens. Het is iets in onszelf.

Wie speelt God over wie ? Het is allemaal ijdelheid en illusie. Het zijn abstracties van ons dialectische zelf.

In zijn commentaar op Leviticus 16 stelt Calvijn dat het avondmaal bedoelt is om het zoonschap te tonen, wat ook niet zo vreemd is, daar hij het een soort besnijdenis noemt. Hij stelt dat het de verdorvenheid van de mens is die niet ophoudt deze beelden te bezoedelen.

Ik was als kind negatief geobsedeerd met het verschijnsel ‘de eeuwige verdoemenis’, en later erdoor gefascineerd, vanwege de eindeloze domheid en onnozelheid van de mens omtrend dit soort dingen. De mens neemt gammele en onverschillige drugs omtrend dit soort zaken. Calvijn stelde dat God ook mensen had uitverkoren voor de eeuwige verwerping, dus in de dubbele uitverkiezingsleer, maar hij had het hier nauwelijks over. Calvijn is er enorm obscuur over. Hij stelt in principe dat het aan God is en niet aan de mens. De mens kan daar verder zelf niets aan doen. Er is dus ook niet zoiets als dat je het zou kunnen verdienen om naar de eeuwige hel te gaan in de leer van Calvijn. De mens kan immers niks. De mens heeft immers ook geen vrije wil. Dat is allemaal voorbeschikt. Calvijn is dus ook niet zozeer een ‘geloofsman’, dat je via geloof naar de hemel zou kunnen gaan, want dan wordt het allemaal weer op de mens geschoven. Het gaat immers om God, en de mens is nietig. Toch is zijn leer ontzettend tegenstrijdig. Daarom is het ook voor meerdere interpretatie vatbaar. Vandaar dat er iets mee gedaan kan worden.

Calvijn heeft het dus nauwelijks over de eeuwige verdoemenis, maar in principe was iedereen al bij voorbaat eeuwig verdoemd, en rust hier ook het uitverkiezingswerk op, want sommigen zijn dan uitverkoren. Wat de eeuwige verdoemenis dan is ? Vroeger zag ik het als iets negatiefs, als kind, maar nu zie ik het als iets positiefs, omdat het in de grondteksten ook iets positiefs betekent, ook als besnijdenis, opvoeding, zorg. Calvijn’s leer heeft als fundamenten de eeuwige verdoemenis en het metaforische kannibalisme, en dat kan ten goede gekeerd worden. Calvijn beredeneert alles vanuit de eeuwige verdoemenis, het uitverkoren zijn of niet, en in die put is er een tegenreactie. Dat heeft in principe helemaal niets met Calvijn te maken, maar met de natuur. Calvijn stelt dat alles al voorbeschikt is, buiten de mens om. De mens is nietig en tot niets goeds in staat. Alles ligt dus al besloten in de geschiedenis, dus eigenlijk gewoon preteristisch.

In psalm 8 staat dat er sterkte is gegrondvest vanuit de mond der zuigelingen en kinderen. Het kind is een beeld van de verbrokenheid, zoals op de derde dag van de schepping in de grondtekst, de scheppingsdag van de kinderen, van de verbrokenen. Dat is ook wat de metaforische eeuwige verdoemenis uitbeeldt en het metaforische kannibalisme. Op de tweede scheppingsdag werden de wateren gescheiden en uitgescheiden, waaraan al deze beelden gezuiverd mogen worden. Zo voldoen wij ook aan de oproep van Hegel. Freud had daar al gehoor aan gegeven.

Hegel bracht gezondheid in het werk van Calvijn, en riep het nageslacht op hetzelfde te doen, waarop Freud reageerde. Zo kon de reformatie besneden worden.

hoofdstuk 36 – 1953 : de wilde jongens oorlog

1953 : de dood van Stalin, de watersnood ramp en de scheuring binnen de gereformeerde gemeenten.

‘Het is alleen voor de uitverkorenen’ werd er geroepen door de afgescheidenen van de gereformeerde gemeenten, en zo werden de ‘gereformeerde gemeenten in Nederland’ geboren, de Nederlandse gereformeerde gemeenten, GGN, GGiN, en die waren veel radicaler, o.l.v. de predikant C. Steenblok. Er kon niet zomaar meer een aanbod van genade gepredikt worden wat onvoorwaardelijk en algemeen was. Nee. Eerst moest de mens zien hoe erg hij er aan toe was, in welke staat van verdoemenis en ellende, en dat was het pad tot heil, en dat was zeer voorwaardelijk en alleen voor de zogeheten ‘uitverkorenen’. Je moest daartoe geroepen zijn. Er moest dus eerst een sobere prediking zijn. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ De mens kan dat niet zomaar even bepalen, want er komen veel hogere factoren bij kijken. Het is dus niet zomaar een wachtwoord wat je uitspreekt. De zaak werd dus teruggeschoven op God, op het hogere, want het is immers geen menselijke zaak. Ook werd er vanuit de GGiN opgeroepen tot waakzaamheid vanwege ingeslopen wereldgelijkvormigheid. De mens werd dus geroepen om terug te kijken en om zich heen te kijken, hoe fout het allemaal was gegaan. Zo wordt dat ook gesteld in Zondag 1.

Er was een nog zwaardere Gereformeerde Gemeente gekomen, nl. die van 1953, de Nederlandse Gereformeerde Gemeente, of de gereformeerde gemeenten in Nederland, zoals ze heten, de ggin, wat dus iets anders is dan de nederlands gereformeerde kerk, een afscheiding binnen de vrijgemaakte kerk. Maar oh, hoe fout kan dat ook gaan. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Maar wie zijn die uitverkorenen dan, en wat is de uitverkiezing ? Hoe regelt dat zich ? Hier kan van alles foutgaan, op deze rand van het ravijn. Je kunt zo weer terugglijden. Zowel God als de duivel gingen met 1953, met de ggin, op de loop, en dat was een basisprincipe wat zich ging vervormen, en wat overal tussendoor begon te glijden. ‘Het is alleen voor de uitverkorenen.’ Ook de psychiatrie is hierop gebouwd en de dentistrie. Zij denken te kunnen beslissen over uw mond en brein, want zij wanen zich ‘uitverkorenen’, en de rest van het volk is verdoemd, want die zijn niet zo hoog en verheven, zo vol van kennis, zoals hen. En zo zien we dit verschijnsel op verdraaide ggin principes : uitverkiezingstrots. GGiN uit zijn verband gerukt, een werelds GGiN.

Je moet eerst je verdoemenis kennen, en dan pas kun je het pad begaan tot de kennis. Dat wordt in de wereldse GGiN overgeslagen, terwijl de theologische GGiN terugwijst op de Ledeboeriaanse gemeenten en de kruisgemeenten. Psychiatrie en dentistrie zijn totaal uit de hand gelopen cultussen. De psychiatrie noemt zichzelf geestelijke gezondheidszorg, maar het heeft niets met het geestelijke te maken. Ze hebben God, de geestelijke kennis, overboord gegooid, en hebben zichzelf tot god gemaakt over anderen, want zij zijn immers uitverkorenen. Ze kopen dat gewoon op, en geven elkaar lintjes. 'Het is alleen voor de uitverkorenen.' Ja, als je hen betaald hebt, en hun opleidingen hebt gevolgd. Het is de tirannie van pseudo-uitverkorenheid.

1953 : Een belangrijk jaar. Welk pad ga je op hier ? Wordt je als een verrezen Stalin van zelfbelang en uitverkiezingstrots, of luister je naar de ware roep van de GGiN om terug te keren tot de principes van de kruisgemeenten, de natuurgemeenten ? Er werd opgeroepen tot zelfvernedering, zelfverloochening en ontbloting voor de Heere. Er werd opgeroepen tot boetvaardigheid, want de mens was te ver afgeweken. Dat zijn principes die we niet bij de vuilnis kunnen zetten.

De GGiN noemde de gewone gereformeerde gemeente ineens 'de synodalen', en losbandig, en wilden zichzelf daarvan losscheuren om zo het wildernis pad verder op te kunnen, want ze waren er nog niet, en dit pad liep terug tot Ledeboer en de kruisgemeenten. We zien dus in 1953 een vierde laag verschijnen in de gereformeerde kerkgeschiedenis. Het was een oorlog tussen de stammen van wilde jongens.

hoofdstuk 37 de strijd tegen genotsgodsdienst en genotsgnosis

Veelal denkt de mens : 'Oh, ik moet dit, en ik moet dat, en het moet zus en zo.' De mens acht zichzelf overwaardig door over alles maar denken te beschikken. Allereerst moet de mens zijn onwaardigheid inzien, hoe groot zijn ellende is, en alles moet verdiend worden. H. Witsius stelde in 'de praktijk des christendoms' uit 1665 dat de mens zich onwaardig moet houden om zomaar zich te bemoeien met de dingen van God, onwaardig om het Woord te horen, anders zou de mens het

bezoedelen en in een onrein hart ontvangen, daarmee anderen kwaaddoende. De mens moet daarom ook zichzelf onwaardig rekenen tot de lichamelijke zegeningen, zelfs tot het minste stuk droog brood, en de geringste slok koud water, stelt Witsius.

C. Steenblok stelt dat het er om gaat de onwaardigheid in te zien bij de kleinste blijk van God’s gunst. Alleen de armen, de verslagenen en verbrijzelden kunnen komen, verder in de wildernis. C. Steenblok stelt dat dit door een dal gaat, daar waar de mirten groeien. Hij stelt dat hierin de lijdzaamheid kan groeien en het geduld, onder wat wegblijving van nadering, want hij leert het meer verstaan in de weg van afbreking.

De mens heeft zichzelf in het vlees overschat. De predikant F. Mallan stelde dat de mens etende en drinkende is en zich alles kan veroorloven, maar dat de mens te vrezen heeft als een rund vetgemest te worden voor de dag der slachting. Als dan iemand komt om over de schepping en de val van de mens te spreken, stelt F. Mallan, dan ziet men spotachtige blikken, dat men er niets van weten wil. Men lacht erom en spot ermee, dat er nog een man komt die zo ouderwets is, stelt hij.

De weg door de wildernis loopt anders dan de mens denkt of wil. Er zijn hele andere dingen die belangrijk zijn, waar de weg in verder gaat. De Heere zal zijn volk een hele andere weg leiden. De mens moet zichzelf onwaardig voelen tot het menselijke, om niet weer de streep over te gaan. De mens moet groeien als een onwaardige struik, langs het menselijke heen. Het is niet voor de mens om allemaal maar overmenselijk te doen. Eerst moet de mens ontmenselijkt worden, ontzelft. Het leven wat de mens grijpt is het leven helemaal niet. Het overmatige leven waar de mens telkens maar weer in wandelt is de dood zelf, en die komt verkleed en gemaskerd, opgesmukt. F. Mallan waarschuwde dat de mens een genotsgodsdienst heeft met een behagen in zichzelf. Hij noemt het een vleselijke godzaligheid, en dat is een vleselijke uitverkorenheid. Ze zijn uitverkoren geworden door bedriegende duivels, en dat loopt dwars door hun theologie heen. Hij noemt het een ingebeelde godzaligheid.

De mens loopt graag met een dikke kop overal rond, opgeblazen, de aandacht naar zich toe trekkende. F. Mallan stelt dat nederigheid betekent : geringe gedachten hebben van zichzelf. Blijf sober, blijf gering. Ga niet hoger dan je voegen. De val is de staat van verhevenheid. Heel bedrieglijk.

God zorgt voor Zijn kinderen op Zijn manier, niet op de manier van de mensen. God beschermt zijn kinderen tegen de zonde, daar is het God om te doen.

In Ezechiel 9 lezen we dat zij die kermen en zuchten over de zonden van het volk bezegeld worden door de engel. In het modernisme gebeurt dat niet. De zonde wordt weggelachen. Men houdt zich daar niet mee bezig. Men heeft andere dingen, andere bezigheden. Ze leven in een totaal andere wereld. Het is heel griezelig. Ik heb er over nagedacht hoe mensen zo kunnen zijn, zo totaal onbezonnen. Ik heb er over gezucht en geweend. Ik heb de Heere er over gezocht. Je moet leven tussen hen die aan de drugs zijn, zwaar, zwaar aan de drugs. Dat kan drugs zijn van genotsgodsdienst of genotsgnosis. Men neemt het niet meer zo nauw. Men heeft er formules voor gemaakt en wachtwoorden. Men heeft dingen tegen elkaar lopen wegstrepen. Als je van de predikingen van de gereformeerde gemeenten (ook wel ‘de synodalen’ genoemd, wat dus iets anders is dan de synodalen van de gereformeerde kerk) overgaat tot het gebied van de gereformeerde gemeenten in nederland (GGN, GGiN), dan merk je dat de predikingen een hele andere toon beginnen te krijgen, meer klagerig, zoals de oude profeten. Men acht zich niet waardig, en men kermt over de zonde. Men waarschuwt tegen wereldgelijkvormigheid. Men komt de rampzalige staat van de mens door de zonde onder ogen, zoals Zondag 1 hiertoe de opdracht had gegeven. Wat we om ons heenzien is het leven niet. Het is een waangeloof wat de mens er op na heeft gehouden, wat F. Mallan ook stelt. Scheur uw klederen, en ga in zak en as. Wees als een roepende en wenende in de wildernis. Het modernisme en moderne geloof aanbidt de zonde. Ze hebben duizend-en-een excuses en smoesjes om maar te kunnen blijven zondigen. Het is immers genade. Jezus is voor hun zonden gestorven, dus rotzooi maar raak.

Mensen, zo kunnen wij niet denken. In het OT wordt er in de grondtekst gewaarschuwd tegen de ijdele yeshua’s. Ook in het NT wordt er gewaarschuwd tegen valse christussen. Blijkbaar moet er veel meer gebeuren en is het voorwaardelijk. Ze hebben hun gouden kalf christussen gemaakt. Ze willen niet sterven aan hun zonden. Ze willen niet gewaarschuwd worden tegen de zonde, en willen ook niet waarschuwen tegen de zonde. Zo zijn zij wereldgelijkvormig geworden, gezonken in genotsgodsdienst of genotsgnosis. Het new age gevaar staat op de loer. Het new age gevaar heeft al velen gegrepen. Zij eren niet hun geestelijke vaderen en moederen. Zij willen van de geschiedenis niets weten. Zij maken hun steden zonder een greintje nostalgie. Alles is modern. Zij volgen vreemde, zeer typische afgoden. De geestelijke strijd wordt niet geleerd, maar des te meer de vleselijke strijd. Om de zonden kermen en klagen zij niet, maar als ze een tekort denken te hebben dan klagen ze daarover. Het is het klagen van het vlees, de droefheid van de wereld. Ze hebben verdriet als ze hun ego niet kunnen spekken. Krokodillen tranen. De droefheid van de wereld leidt tot de dood. Oh, komt toch tot de droefheid van de Heere. Ga terug tot de oude paden, zonder dezelfde fouten te maken. Leer van de geschiedenis.

We zien telkens weer dezelfde tendens, dat zij die de zonden van zich afschuiven en willen verdoezelen, dat die telkens weer die zonde op de ander schuiven. Vervolgens wordt er met wraak tegen opgetreden. Ja, de mens op het smalle pad wordt hier door het vlees zwaar voor gestrafd. Er is niet zomaar hulp voor hen. Zij moeten de langere weg gaan. Ook moeten zij de geestelijke strijd leren.

God is tot een genotsmiddel geworden, tot een zak-sinterklaas. Ook het brein en de mond zijn tot genotsmiddelen geworden. Het zijn producten geworden. Men denkt alles te kunnen denken en zeggen, en vergeet dat er een strijd is tegen het vleselijke, tegen bedrog. Oh mens, voordat u ergens over klaagt : Klaag over de zonde, over de zondemacht die in u leeft. Dat is een hemels klagen. Dat zijn tranen die het hart schoon kunnen vegen.

hoofdstuk 38 altijd anders

God is onverschillig naar onze wil, juist omdat God wil dat wij de kruiziging ervaren, om deel te hebben aan de andere wereld, van een hele andere stof. God geneest dus niet altijd, en hierin moeten we tussen de regels door leren lezen, want God is iets literairs. Velen lijden aan een soort RTS, religious trauma syndrome, en ook hierin is niet altijd genezing. Wat verwachten we van God ? God is altijd weer anders dan we denken. Juist door het trauma leren we God kennen, en gaan we zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God was God helemaal niet was, en we gaan dan ook zien dat een heleboel dingen waarvan we dachten dat het God niet was juist wel God was.

God kan onderdeel van de verwarring zijn, van het trauma, als we maar dieper kijken. Dingen kunnen weer veranderen. Er zijn vele invalshoeken. Wat is er mis met een beetje duisternis ? Dat is ook onderdeel van de literatuur. God is een literair Wezen. God is literatuur.

Blijf in de onwaardigheid. De mens pakt en pakt maar, veel te veel. Verneder jezelf, verhoog jezelf

niet.

hoofdstuk 39 een stukje geschiedenis en het gevaar van ‘geleide geesten van de new age’

Ik groeide op in de Nederlands Gereformeerde Kerk, een afsplitsing uit 1967 binnen de vrijmaking. Alhoewel zwaar orthodox waren ze toch van de lichtere zijde. Om mij heen had ik vriendinnetjes van de gereformeerde gemeente, en onze buren waren ook van de gereformeerde gemeente. Dat was allemaal veel zwaarder. Ze waren voorzichtiger, soberder, en hadden bijvoorbeeld ook geen televisie. Ze trokken mij aan, maar ik zou geen deel willen zijn van hun kerkgenootschap. Mijn vriendinnetjes kwamen bij ons aan de deur soms om te vragen of ik er was, en als ze dan ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze of mijn broertje er was, en zo gingen ze het hele lijstje af, maar als ze dan weer telkens ‘nee’ hoorden, dan vroegen ze : ‘Mogen we dan bij u misschien televisie kijken ?’ Ze bedelden gewoon om de televisie. Ik had wel met ze te doen. Ze groeiden op zonder televisie, maar als ze bij ons waren, dan konden ze tenminste televisie kijken. Ik heb wel goede herinneringen aan hen. Ze waren van een andere wereld. Het waren ook meer natuurmensen. Nee, ik zou niet graag bij hun kerk willen horen, vanwege dat ze geen televisie mochten. Alleen als de koningin op de televisie kwam mochten ze televisie kijken, en dat deden ze dan bij de buren. Ik had met ze te doen. Zonder televisie opgroeien leek mij een hel. Ik begreep het wel, want er kwam natuurlijk ook allerlei vuiligheid langs op de televisie.

In de Nederlands Gereformeerde Kerk mocht je wel gewoon televisie. Waarom ben ik dan daar vertrokken ? Ongelooflijke lauwheid en wereldsgezindheid daar, en de geestelijke gaven werden veracht en bespot. Er waren bij ons mensen van de vol evangelie beweging gekomen, en dat trok mij aan. Die waren radicaal. Dat was bevindelijk en persoonlijk, terwijl bij de kerk waarin ik opgroeide het vaak ver-van-mijn-bed show was, onpersoonlijk. Dat ging allemaal over heilsfeiten, en niet zozeer ervaringsfeiten. Ervaringen vonden ze eng, of dat werd enorm obscuur gehouden. De

hel brak ook los toen ik met de evangelische kerk ging flirten. Dat kon echt niet. In de evangelische kerk waren ze gewoon meer met de bijbel bezig, met bijbelse profetie, en dat vond ik interessant. Ik werd lid van het Zoeklicht, en ging naar de Evangelische Bijbelschool in Doorn. Charismatische gaven vond ik interessant, maar daar was niet echt ruimte voor op de Evangelische Bijbelschool, dus toen ging ik naar de Centrale Pinkster Bijbelschool in Lunteren. Ik merkte hoe belangrijk het was 'geleid' te worden, en dan ontkwam je niet aan profetie. In Amsterdam hebben wij toen een profetische gemeente opgezet, de enige in Nederland. Ik begon als predikant in een Afrikaanse gemeente in de Bijlmer, voordat we die gemeente opzetten. Als we over profetie spraken dan ging dat gepaard met onderwijs over het toetsen. Omdat leven in het vlees, de zonde dus, fataal zou zijn in profetie, in het geleid worden, ging het ook gepaard met demonologie, de geestelijke strijd in de hemelse gewesten, en dan ontkom je niet aan territoriale geestelijke oorlogsvoering, want als je niet strijdt tegen de heerser-demonen, dan dweil je met de kraan open, en speel je nog gewoon spelletjes. Onze profetische gemeente was dus oordeelsprofetisch, oftewel de zwaardere hoek in de charismatische beweging. Dat kon niet in de gereformeerde gemeente, want die mochten geen televisie, en die hadden de letterlijke eeuwige verdoemenis-leer vanwege misvertaling, en allerlei andere dogmatische misvertalingen, allemaal vanwege dat het toch nog allemaal erg westers was, maar eigenlijk waren wij gewoon 'de gereformeerde gemeente' van de pinkster beweging en charismatische beweging, de gereformeerde gemeente van de vol evangelie beweging.

Daarom hebben wij altijd een grote betrokkenheid gehad met de gereformeerde gemeente, maar wij waren meer redenerend vanuit Israel, vanuit de taalkunde dus, en niet westers. Vandaar dat we onszelf 'een vriendelijke afsplitsing van de gereformeerde gemeente' beschouwen. Wij zijn altijd betrokken gebleven met de gereformeerde gemeente. Uiteindelijk noemden wij onszelf 'de regressief-gereformeerde gemeente', RGG.

Binnen de gereformeerde gemeente zelf werd er gewaarschuwd dat er wereldgelijkvormigheid aan het binnensluipen was, dat er compromissen werden gesloten, dat er geen nadruk meer lag op de ellendestaat en doodstaat van de mens, en dat is fataal in de geestelijke oorlog. Daar begint juist alles bij : zondebesef, klagen over de zonde, berouw, bekering, enz. Je moet de vijand kunnen ontmaskeren, een vijandsbesef hebben, oftewel de demonologie, anders komt er bedrog. Dan ga je aan de drugs. Vaak streept geloof dan alles weg, en de vaderen en moederen hebben daar veel tegen gestreden. In 1953 hebben ze gezegd : Daar moeten we weer naar terug, en zo ontstonden de 'gereformeerde gemeenten in nederland', de ggin, of ggn, de radicalere, zwaardere gereformeerde gemeenten. In 1953 werd er dus aan de bel getrokken. Het was een noodalarm. Er waren zware engelen gekomen. Er was namelijk new age gevaar binnengeslopen, als een geestelijke

watersnoodramp. Ook al waren ze nog zwaar dogmatisch, verletterlijkt, dit moest gebeuren, ook al gingen zowel God als de duivel ermee op de loop.

Ik had vannacht een droom over 1953. Met een groep mensen bezochten we een soort arena met meerdere verdiepingen. Er waren wat meisjes bij waar ik me niet helemaal goed over voelde. Ik dacht telkens : ‘Er klopt hier iets niet.’ Ik begon me daar over uit te spreken, en toen ineens hieven die meisjes een arm op, alsof ze een hogere hand vastgrepen op daardoor geleid te worden. De rillingen gingen door me heen. Het waren ‘geleide geesten van de new age.’ Dat gevaar ligt er nog steeds. Daarom is 1953 nodig. Dat wil niet zeggen dat je geen new age boeken mag lezen, maar met mate, en heel voorzichtig, in balans. Zonde en new age betekent eigenlijk gewoon overmaat, teveel nemen van iets, zodat het uit balans gaat, en het als drugs gaat werken. Er ligt dan te weinig nadruk op de ellendestaat van de mens, en zo sust de mens in slaap. Wij zijn alarmisten, en ook dat moet voorzichtig gedaan worden, geleid.

hoofdstuk 40 new age in de kerk

Is 1953 de ontsnappingsroute ?

Zorg ervoor dat je op de 1953 trein bent, dieper de wildernis in, want de watersnood ramp was gekomen, de new age begon binnen te sijpelen, zelfs in de zwaarste kerk van Nederland : de gereformeerde gemeente.

Als er nog iets in je is wat zich niet onwaardig voelt : ban het uit.

Je hebt alleen je waardigheid in het je onwaardig voelen, de gestalte van een dienstknecht aan te nemen, jezelf te vernederen.

Deze boodschap hebben ze proberen uit te bannen, opdat ieder mens een new age geleide geest zou ontvangen voor de nieuwe wereld orde van psychiatrie en dentistrie, de P en D wereldorde, ook wel de mind and mouth control wereldorde. Zo worden consumenten gemaakt. Het is een business model.

Toen ik dieper 1953 inging en haar geschriften ging bestuderen zag ik een hemelse zwarte spin ter

grootte van een hand. Er kwam een wapenrusting tot mij. Wij moeten de geestelijke wapenrusting van 1953 aandoen, gegeven door de engelen die gegeven werden dat jaar. De hemelse zwarte spin was een engel van C. Steenblok, de grondlegger van de gereformeerde gemeenten in nederland (ggin, GGN). Als je je nog waardig voelt in het vlees : ban het uit.

hoofdstuk 41 heer der vliegen

De complotten hebben allemaal met elkaar te maken. Het is het grote complot van 1953, maar wat al veel ouder was. Het kwam slechts aan de oppervlakte. De zondagen van de catechismus waren de wilde sabbathen die losgescheurd waren van Exodus. De wilde sabbathen waren juist het werkzame deel van de Exodus. Ze waren het doodsvonnis aan de duivel. Ze vormden de eeuwige jachtvelden. Het was ook niet zo vreemd dat het boek ‘Heer der Vliegen’ in 1954 verscheen, over de wilde jongens stam. Golding had het geschreven vanwege zijn ervaringen in de tweede wereldoorlog.

Nederland was in 1953 op een kruizing terechtgekomen, als de kruizing ter Boeotia, en moest kiezen : Areta of Kakia. Hier zouden de paden scheiden. Kiest dan heden wie gij dienen zult. Niemand ontkomt aan deze keuze. Het Exodus complot bestaat uit verschillende facetten. Het kapte alle werkzame bestanddelen weg van Exodus, ook dat wat nu de Heidelbergse catechismus is. Alles werd uit zijn verband gerukt en werd tot westerse dogma. Zo raakte de mens verdwaald, en kon zijn weg niet meer terugvinden. Zo liep de mens vast. Zo werd de mens door roofvogels opgepikt en tot een vreemd land gebracht.

hoofdstuk 42 de verdienologie

De Heere is niet genadig.
De Heere bestaat niet als zodanig.
Het is een verdien-model.
De mens kan het door te sjoemelen niet rondkrijgen.
De Heere is geen man. Als we ‘hij’ zeggen bedoelen we daarmee ook niet letterlijk een man, maar dat is nu eenmaal de spreektaal. Het wordt gelezen door alle lagen van de bevolking, en om dan allerlei andere woorden telkens te gebruiken wordt te vermoeiend en te onpractisch. Ons gaat het om de diepere betekenis van de spreektaal. Wij blijven dus gewoon de normale spreektaal gebruiken.
Het is dus van belang de verdienologie te leren, niet zomaar econonomie. Je kunt klagen, schreeuwen, schelden, schoppen, maar dat verandert niets aan de zaak : Je moet het verdienen. Als we het woordje ‘genade’ gebruiken dan betekent dat dat het verdiend is, of dat ergens een vals prijskaartje aan hing, dus dan is ‘genade’ vanzelfsprekend. Vandaar dat de Heere dus wel binnen de context van de verdienologie ‘genadig’ kan zijn. Dit is hogere geestelijke wiskunde.
De krokodil is een metafoor voor ‘het verdiend hebben’. Ik had een droom over eenden met krokodillenhoofden. De eend is het symbool van het werk en de oefening.

De mens moet zich dus allereerst onwaardig voelen, zijn staat van ellende onder ogen komen, en niet gaan lopen wanen alsof er niets aan de hand is. Het onwaardig voelen hoort bij de gereformeerde gemeenten in Nederland, die zondag 1 toepassen in hun leven. Wel is het dan zo dat je die onwaardigheid ook moet betrekken op menselijke uitleggingen van de dogmatiek en de theologie, menselijke godsbeelden. Daar ontbreekt het nogal aan vaak. Vandaar : de regressief-gereformeerde gemeente, de paradijskerk. Daartoe moet de ggin op uitlopen. Als je je daadwerkelijk onwaardig voelt, en je komt de onwaardigheid van je verstand onder ogen, dan ga je vanzelf voorzichtig worden en alles toetsen. Men toetst vaak het eigen geloof en de eigen theologie niet, en dat is ook weer een gebrek aan onwaardigheid, een gebrek aan zondag 1.

‘Ja maar,’ zeggen enkele slimmerikken in de kerk dan vroom : ‘Je kunt het niet verdienen. De mens is daartoe niet in staat. Je hebt God dus nodig, anders zet je je ego op de voorgrond, en wil je eigen eer. Dan ben je een berover van God.’ Maar het één sluit het ander niet uit. Vaak is men eenkennig

in dit soort dingen. Eenkennigheid komt veel voor bij kleine kinderen, bij baby's en peuters, en de mens die nog niet is opgegroeid in theologie en filosofie e.d. heeft vaak die eenkennigheid ook. Nee, door het vlees kun je zeker niets verdienen, maar door het geestelijke wel. Er is ook een geestelijke mens, een goede mens, een hemelse mens, waaruit wij mogen leven. Valse nederigheid die niet wil opgroeien en alles liever projecteert wordt 'het misbruiken van God en genade'. Er is dus ook een valse onwaardigheid, een valse overtuiging van zonde, die eigenlijk graag het liefst nog doorzondigt. Daarom : de verdienologie. Leer het, en leer de valkuilen kennen.

hoofdstuk 43 de noodgemeenten – het overbruggen van de misvertaling en het misverstand

Ik had een droom dat er ergens in natuurgebied bij een dorp een metalband optrad die nogal bekend was, en waarvan de verwachtingen hoog waren. Bij aankomst waren ze al een stuk ouder, en in plaats van de keiharde muziek waarvan ze bekend waren, werd er gezellige, rustige muziek gespeeld. Ik keek rond en zag dat er bij een jongetje tranen over zijn wangen rolden. Dit had hij niet verwacht natuurlijk. Er was ook nog wat hoop op zijn gezicht af te lezen, zo van : 'Dit kunnen ze niet menen. Het zal wel een grap zijn. Straks komt misschien het echte werk nog.' Ze speelden toen een nummer genaamd 'Love again', en het eindigde met een lange piano solo. Ik kreeg er tranen van in mijn ogen.

Het waren voorouders van de Oud-Gereformeerde Gemeente. Zij gingen destijds niet mee met Kersten in de Gereformeerde Gemeente, toen de ledeboerianen met de kruisgezinden met elkaar verder gingen in 1907. Ze wilden toch wat vrijer zijn, en ze waren bang voor machtsspelletjes nu er een nieuwe gemeente zou komen. De predikant L. Boone richtte toen in 1907 de Oud-Gereformeerde Gemeente op, wat veel losser was. Hij wilde op Ledeboeriaanse grondvesten blijven, want die zag het allemaal slechts als noodgemeenten, omdat ze toch nomadisch waren, op doorreis dus. De Oud-Gereformeerde Gemeente moest dus ook gewoon als noodgemeente gezien worden, en waarin hij gewoon een eenvoudige herder was, en meer wilde hij ook niet wezen.

In mijn droom zeiden de oud-gereformeerde voorouders : ‘Wij zijn wat minder hard geworden.’ Ook zij zijn inmiddels wedergekeerd tot Israel, en hebben zich losgeworsteld van westers dogma, in de zin dat ze het hebben kunnen plaatsen en verdiepen. Ze hebben de misvertaling en het misverstand overbrugd. Ik was terug bij een van de moeilijkste momenten in mijn leven. Ik was slachtoffer van zware mishandeling, en lag te bibberen in mijn bed, te rillen, en kon bijna niets meer. Zelfs toen werd ik bedreigd. Ik was terug in dat moment, maar ditmaal zag ik dat het een Ragnarok moment was. Het was koud, en ik rilde, en de oud-gereformeerde voorouders waren om me heen, en hielpen mij in en door het Ragnarok.

In de jaren 1900 bij het ontstaan van de oud-gereformeerde noodgemeenten begonnen steeds meer losse en vrije gemeenten zich aan te sluiten die onafhankelijk waren. Zij hielden vast aan de wildernis kerk van vóór 1816, wat een ledeboeriaans principe was, het vastkleven aan het puin van de duits-gereformeerde moederkerk totdat herstel zou doorbreken.

hoofdstuk 44 van waangeloof tot ellende-kennis

Dat moet centraal staan : de prediking over de gevallen staat van de mens, het ellende-besef, want een dokter kan alleen genezen als hij eerst een diagnose stelt. De mens moet eerst weten hoe diep de mensheid is gevallen, anders blijft de mens in de illusie. De mens moet weten hoe groot de zonde en de ellende is, de gevolgen van de zonde, en helaas, dat weet de mens vandaag de dag niet. Dat wordt de mens niet geleerd. Prediking over de zondeval is gewoonlijks niet geliefd. Dat is te confronterend, maar het is de enige weg tot het heil, als eerst de vijand gezien wordt. Eerst moet de mens zijn onwaardigheid onder ogen komen, anders begint hij weer automatisch te grijpen. Eerst moet de mens tot wanhoop worden gedreven over zijn vlees, want zijn vlees staat hem in de weg. In sommige hele zware kerken komt het voor dat er geen avondmaal wordt gevierd, omdat niemand zich daartoe waardig voelt. Wees niet te vrijmoedig voor God dat je de zonde schoonpraat en de

leugen witwast, want dan heb je een probleem. God is op zoek naar de verbrokenen van hart en de verslagenen van ziel, die beseffen wat de grootte van de zonde is en daar niets aan afdoen. In 1953 kwamen er grote geleide geesten van de new age tot de aarde, die velen meenamen, zelfs in de gereformeerde gemeente. Wereldgezindheid was door een scheur naar binnen gekomen. En vandaag gebeurt dit ook. Als het buiten omweert en je bent op het open veld, dan moet je laag gaan liggen. De prediking waarin dit centraal staat rekent af met waangeloof.

Ernstigheid is er bijna niet meer te vinden. Daar wordt om gegniffeld. Daar wordt de spot mee bedreven. Eerst moet de mens ziek en wanhopig worden van zijn zonden, van zijn vlees. Dat was de boodschap van de oude profeten, en zij hadden hierover te strijden met de farizeeers en schriftgeleerden.

hoofdstuk 45 de wilde jongens oorlogen : oproep tot bezinning

Armoe begint toe te slaan in het westen, meer en meer. Energie prijzen omhoog, boodschappen prijzen, zorgverzekeringsprijzen etc. Velen kunnen het niet meer bijhouden, velen kunnen het niet meer betalen. Wat is er aan de hand, en wat moet de mens nu doen ? De natuur dwingt de mens om te buigen, om een stapje terug te doen, maar het vlees wil dat vaak niet. De mens is in de dertiger jaren terecht gekomen. De dreiging van de veertiger jaren hangt overal. De geschiedenis herhaalt zich. We hebben het gehad over het P en D wereldrijk, en dit ligt verwoven door de kerkgeschiedenis. De mens moet klaar komen met kerkgeschiedenis en hier een les uit leren. Deze dingen gebeuren niet voor niets.

Antwoord : afkicken, afkicken en afkicken

Het gaat niet goed in de wereld. Het gaat al een tijd niet goed in de wereld. De meeste mensen zijn

daar echt niet wakker door geworden. Sommigen wel, en sommigen half. Er ligt een oproep tot bezinning.

In religie en theologie, ook in de kerkgeschiedenis, heb je nu eenmaal met dogma's te maken, wat in principe een soort oude gebouwen zijn. Je ontkomt er niet aan. Je kunt ze wegkieperen, maar je kunt ze ook verdiepen en draaien.

De wildernis kerk van vóór 1816 werd ineens tot stadse kerk gemaakt in 1816, onder koningscontrole. Er kwam een nieuw reglement om de Dordtse leerregels te vervangen. Nee, de Dordtse leerregels mankeerde heel wat aan, maar nu was het wel erg modern en steriel geworden. Men wilde juist verder worstelen met Dordt om er het beste uit te halen. Er kwam dus een afscheiding in 1834, want men wilde terug naar de fundamenten van de moederkerk, de wilderniskerk, door de voorouders gegeven, om verder uit te werken. Dat mocht niet, onder Willem I, dus brak de vervolging los. 1834 was zeker al een eerste oorlog tussen de wilde jongens, tussen de afgescheidenen, want er was ook een groep die verder niet wilde samenwerken met de regering, dus die scheidden zich ook weer af van de afgescheidenen, en vormden de gereformeerde kerken onder het kruis, die later weer met andere afgescheidenen de christelijke gereformeerde kerk vormden, in 1869. In 1840 trad Willem I af, waardoor de vervolgingen minder werden, en uiteindelijk hielden die op in 1848 vanwege een verandering in de grondwet. Willem I was inmiddels in 1843 overleden.

In 1907 was er een tweede grote oorlog van wilde jongens, van afgescheidenen. Er was een grote samenkomst van kruisgezinden en ledeboerianen, en die zouden de gereformeerde gemeenten vormen, een nieuw kerkgenootschap, maar verschillenden huiverden hiervoor, vanwege kerkorganisatorische zaken. Dus al voordat deze gemeente van start ging begon het al te scheuren, en zo ontstond er de oud gereformeerde gemeente van rebellen en verschoppelingen die zich niet thuisvoelden in de gereformeerde gemeente, die hierin een nieuw machtssysteem zagen. De mens moest zich veel dieper vernederen, veel dieper de natuur in, loskomen van allerlei menselijke structuren en kerkstructuren. Het moest een nomadische kerk blijven, een noodgemeente slechts. Dit liep allemaal door tot er in 1953 een nieuwe scheuring was in de gereformeerde gemeente, een derde grote wilde jongens oorlog. De 'gereformeerde gemeenten in nederland' ontstonden, die de nadruk legden op onwaardigheids-oefening, de ellende staat van de mens, dat de mens zich niets moest inbeelden. Laten we even naar een tabelletje kijken van de kerkgeschiedenis, de zogenaamde 'lagen', verdiepingen :

laag 1. koningskerk (hervormde kerk) – 1816

laag 2. gereformeerde (synodale) kerk – Kuyper – 1886
kruisgezinden tussenlaag – christelijk gereformeerde kerk – Bavinck
laag 3. gereformeerde gemeenten – Kersten – 1907
oud gereformeerde tussenlaag – Boone
laag 4. gereformeerde gemeenten in Nederland – Steenblok – 1953

Door die lagen kom je dan uiteindelijk aan in de ‘gereformeerde underground’, dus de regressief-gereformeerde gemeente. Hoe dieper je gaat, hoe zwaarder, hoe ‘oordeelsprofetischer’. Dat oordeel gaat over het vlees, en dat moet wel. Zo niet, dan is het allemaal te gevaarlijk en kom je in de moderne new age. Nooit maar dan ook nooit is het de bedoeling geweest terug te keren tot het verdwaasde vlees van de voorouders. Zij hadden hun eigen oorlog te voeren, maar wij spreken hier over een nodige ‘exegetische reformatie’, die dus nog verder teruggaat, tot Israel, want daar kwamen die verhalen allemaal vandaan, en hoe verder er van Israel werd afgeweken, hoe meer die verhalen verdraaid werden. Er was wildernis literatuur gegeven, maar die werd corrupt gemaakt in de stad. Daarom kunnen we stellen : die oud gereformeerde factor van het nomadisch zijn is belangrijk. De mens is er nog niet, en moet niet de oude fout maken door allerlei vestigingen te maken terwijl men nog onderweg is. Een tentje opzetten mag, maar overdrijf het niet.

De trap is belangrijk. Ga over de trap naar beneden, blijf nergens vasthaken, maar leer de trap kennen, en geef feedback aan het geheel. Hier zijn mensen vastgegroeid. Hier zijn delen van jezelf vastgegroeid.

Onwaardigheids-oefening, waarom is het zo belangrijk ? Je kunt misschien zeggen dat je een goed mens bent, dat je goed je best doet met alles, dus waarom zou onwaardigheids-oefening dan nodig zijn ? Is het niet juist belangrijk om je waardig te voelen ? Is dat niet een veel betere basis voor een gezond en gelukkig leven ? Onwaardigheids-oefening ? Klinkt dat niet een beetje negatief ? Past dat nog wel in deze tijd van positief denken en zelf-ontwikkeling ? Waarom moet dat dan, of waarom is dat zo belangrijk ?

Vanwege het vlees, wat in ieder mens zit, en waar ieder mens mee geboren wordt, waar ieder mens mee te strijden heeft, wat ieder mens dient te overwinnen, zijn oude natuur. Je hebt te maken met een vleselijk zelf, of je daar nu iets aan kon doen of niet. Dat werd er gewoon ingespoten, dat erfde je gewoon over. Niet dat je daadwerkelijke schuld erft, maar de zonde zeer zeker wel, en zo groei je verslaafd op, aan de kettingen. De geest van vanzelfsprekendheid heerst. Het schijnt normaal te zijn,

vanzelfsprekend te zijn, dat je kunt ademen, lopen, bewegen, kunt zien en horen. De mens is er zo aan gewend dat de mens er niet eens meer van opkijkt. Dat je kunt spreken en denken, allemaal vanzelfsprekend denkt de mens, maar dat is helemaal niet zo. En omdat de mens er mee omgaat alsof het allemaal zo vanzelfsprekend is is het vaak ook zo vleselijk. Men floept alles er maar uit alsof het niks kost. De mens is vandaag de dag overwaardig geworden, de mens van vandaag leeft in grote bluf, en het is allemaal opschepperij, aanmatigend gedrag. Dat begint al in het klein.

De mens moet loskomen van valse waarde, het valse aanmatigen, dat de mens alles maar denkt te kunnen denken en zeggen. Daarom moet de mens zichzelf vernederen, en niet verhogen. De mens is geconditioneerd met hoogmoedswaanzin en meerderwaardigheidswaanzin in de stad, met een heleboel dingen. Dan moet die waarde omlaag. Dan moet je jezelf herprogrammeren. Dat kan met woorden en gebeden. De mens heeft zichzelf dingen lopen toeeigenen die niet van de mens zijn, ook op het gebied van de relatie met God, en met al die overwaardigheid heeft de mens God verkracht, heeft de mens van God geroofd.

De mens moet weer zeggen : ‘Ik ben het niet waard te denken, te spreken, te bewegen, te zien, te horen, te wandelen. Gaat uit van mij, oh Heere, want ik ben het niet waard dat U bij mij bent.’ Vernedert u voor de Heere, probeer het maar. Dan zal de Heere u leiden, en zal de Heere tot u komen. De Heere is dichtbij de verslagenen van ziel, en de verbrokene van hart, dichtbij die beeft en weent voor zijn Woord, die zich niet waardig acht. De mens zit stikvol met zowel negatieve als positieve vooroordelen, en dat moet eraf. Zo kan de natuur in balans komen en herstellen. Leer van de onwaardigheids-oefening. Ga deze reis nu beginnen. Het zal dieper de wildernis in leiden en helpen in het minderen en hongeren, om tot de Heere te komen.

Kan dat dan niet vervallen tot slechts lippendienst ? Oh ja, zeker wel. Maar je mag je hart toespreken. Het hart mag zich uiten. Het hart gaat samen met het Woord, want het is immers het Woord van het hart, en je mag jezelf zo opbouwen. Steeds meer vlees zal er zo afsterven in de onwaardigheids-oefening, hoe dieper je gaat. Ook elke vorm van lippendienst mag zo afsterven.

Sommige mensen die dit horen zullen dan misschien denken : ‘Nou, dat klinkt wel erg overdreven, die onwaardigheids-oefening. Ik ben heel waardig en bla bla.’ Maar het vlees is niet waardig, en bekleed allerlei waardigheids-posities in de mens en de samenleving. Het vlees troont en is verdeeld, en daarom moet de mens dieper gaan.

‘He bah, wat akelig allemaal,’ zullen sommige mensen dan misschien denken. Weet u wat dat voor

soort mensen zijn ? Vaak zijn juist dat soort mensen degenen die zichzelf hoger achten dan de ander, op anderen neerkijken, anderen minderwaardig achten en zichzelf meerderwaardig, en daarom willen ze in hun vleselijke stijfkoppigheid die boodschap niet horen.

God werd ontvoerd en in een doosje gestopt, niet alleen maar door christenen, maar ook door atheisten, die een negatief godsbeeld hebben. De mens voelt zichzelf te waardig om hier dingen over te zeggen en ze vechten om wie het ware godsbeeld heeft, en daarom ontbreekt er heel wat aan de zogenaamde ‘waardigheid van de mens’ en moet de mens onwaardigheids-oefeningen doen. Wacht niet op de ander, maar ga zelf. Begin bij jezelf.

hoofdstuk 46 van verloren zoon tot dagloner – het belang van de onwaardigheids-oefening in het instorten van het moderne tijdperk van overwaardigheid

Veel mensen worstelen met allerlei minderwaardigheids-complexen. So what ? Ik zal u vertellen dat hier in het westen zelfs de minderwaardigheids-complexen nog gewoon meerderwaardigheids-complexen zijn. De valse overwaardigheid is al overal ingebakken. Er is veel meer nodig, zelfs meer dan gewoon maar boetvaardigheid. De mens heeft de onwaardigheidsvaardigheid nodig. De mens moet zich onwaardig achten voor elke druppel geluk en elke druppel leven, want de mens heeft het van de ander lopen afgrissen, en zo ontstond het rijke, bluffende westen.

Het is een overwaardering en overschatting van het menselijk geslacht en het menselijk kunnen, en daarom moet eerst de waarde en waardering drastisch terug, naar beneden. Het westen is een waanparadijs van het vlees, en het vlees gaat zich te buiten aan bedrieglijke overwaarde, en dat moet eraf. Ja, u leest het goed : U bent hier in het parasieten paradijs, niemand uitgezonderd. U bent een parasiet. Zo is iedereen hier geconditioneerd. Dat wordt met de paplepel ingegoten. Ook het godsbeeld is parasitair. Dat kun je allemaal wegwerpen, onwaardig achten. Paulus zei : ‘Ik beschouw alles als vuilnis, alles als verlies, wat ik als winst achtte.’ Er is in het westen niet alleen negatieve etikettering, maar ook positieve etikettering. In hun dolle gekte geven sommige mensen

alles een lintje. Het gaat helemaal verkeerd. Sommigen staan hoog te protsen. Onwaardigheids-oefening is van cruciaal belang. De mens weet het, maar doet er niks mee.

‘Ik ben niet waard om …’ en vul maar in. Dat leidt u veel verder. Zo kan het overwaardige vlees afsterven. Lees hierover aandachtig Filippenzen 2 en 3, want dat is absolute basis van de onwaardigheidsvaardigheid. Juist ook de religieuze oefening van de mens is onwaardig. Het moet dus ook op zichzelf toegepast worden. Daar ontbreekt het vaak aan. Mensen werken met dit soort teksten graag om heilige huisjes heen, en zo kan het vlees rustig blijven voortwoekeren.

Maar wil je geleid worden en wil je in contact komen met de wolk van getuigen dan moet je onwaardigheidsvaardigheid leren en niet zomaar als lippendienst. Door de onwaardigheids-oefening kon ik uiteindelijk veel beter contact maken met de voorouders, en ik kon hen helpen, en zij konden mij helpen.

Er is zoveel overgeluk in het westen dat het een vloek is geworden, zoveel overwaardigheid dat het een leugen is geworden, en daarom moet de mens beginnen te zeggen : ‘Ik ben niet waard gelukkig te zijn, niet waard om allerlei dingen te ‘hebben’ en te ‘zijn’. Vernederd uzelf. God is bij een verbroken hart en een verslagen ziel. God is bij de innerlijk verscheurden. Niet bij hen die zich overwaardig voelen. ‘Ik ben niet waard de waarheid te hebben.’ Sommige mensen hebben zoveel waarheid dat ze zich niet meer kunnen inleven in de ander. Dan staat je kennis je in de weg.

Wees niet te wijs, want de wijsheid van de wereld is dwaasheid voor God. Je kunt zeggen wat je wil, over de dogma’s van de kerk, maar ik heb altijd de waarde ingezien van zekere dingen van Paulus, van de onwaardigheids-oefeningen. Dat staat als een paal boven water, dat is onze waarde. Jouw waarde zit in je onwaardigheidsvaardigheid.

Ja, u leest het goed : Waarde kunt u opbouwen door onwaardigheidsoefeningen. Dat is een heel andere waarde. Niet meer de waarde van het vlees, geen wereldse waarde, maar een hemelse waarde.

‘Ik ben het niet waard om te herinneren, ik ben het niet waard om te denken, ik ben het niet waard om te zingen en te spreken, niet waard om te schrijven en lezen,’ en zo groeit juist je waarde, want zo verdien je het. Zoek de dingen die boven zijn en de rest zal je gegeven worden, en dan ga je zien wat je daadwerkelijk nodig hebt. Zo ga je geleid worden en krijg je dingen in het geestelijke en hemelse. De vleselijke vormen ervan kunnen zo afsterven. Je gaat zo voorzichtiger met dingen om,

en neemt het niet meer als vanzelfsprekend. De valse genade heeft het droomimperium van het westen gebouwd, wat in principe gewoon een nachtmerrie is.

Het is te ver gegaan, mensen. En dan moet eerst de waardigheid afgebroken worden, als het vals is. De fundamenten zijn niet goed. Het is het gebed van de verloren zoon : ‘Ik ben het niet waard uw kind te zijn.’ Hij bad om te zijn als een dagloner, opdat hij alles zelf zou terugverdienen. Dat is waar het om gaat en waar de onwaardigheids-oefening goed voor is. ‘Ik ben het niet waard om …’ Ga het maar toepassen en ga alles maar eerlijk verdienen. De mens is onbevoegd te diep in de hemel doorgedrongen en heeft de hemel verkracht, en daarom moet de mens zich terugtrekken door de onwaardigheids-oefeningen, en zo onwaardigheidsvaardigheid te leren om zo hemelse waarde te ontdekken in het leven.

hoofdstuk 47 het ravijn tussen mens en verlossing

In zijn verklaring van de Heidelbergse catechismus beschrijft C. Steenblok (1894-1966), de vader van de 1953se afsplitsing van de gereformeerde gemeente, genaamd ‘de gereformeerde gemeenten in Nederland’ het ravijn wat er ligt tussen de mens en de verlossing. Dit ravijn is niet te onderschatten, en moet overbrugt worden. Dat is waar zondag 1 over gaat. Eerst moet de mens aan zijn staat van ellende ontdekt zijn. Het hoogste goed staat tegenover het hoogste kwaad, de staat van ellende en de dood, en dat moet eerst onder ogen gekomen worden. Hij beschrijft in principe gewoon wat de bevrijdingsgemeenten in de charismatische beweging geestelijke territoriale oorlogsvoering noemen. De mens komt niet zomaar om het hoogste kwaad heen. Het is het ravijn wat voor de verlossing ligt. De mens moet loskomen van de dode werken van het vlees, en ook van dood geloof. Steenblok waarschuwt dat zonder de ellende kennis, zonder de leer der ellende, er geen sprake kan zijn van verlossing van de zonde, want de mens vervalt dan slechts tot opgeblazen verwaandheid en ingebeelde eigenwaan, of hij zal de genade misbruiken tot ongebondenheid. De mens gaat zich dan roekeloos en eigenmachtig beloften toeeigenen en verhard zo in de zonde. Weer dus : eerst diagnose, dan medicijn. Dat mag niet omgedraaid worden. Steenblok noemt het een

waanwijsheid als die dingen worden weggemoffeld. Hij roept de mens op om trouw met hun kostbare zielen te handelen. Hij waarschuwt tegen de valse troost en vrede van de duivel, die ook eeuwig leven aanbiedt. Daarom moet er gevraagd worden naar de oude paden. Ook de voorvaderen hebben hierover gepredikt. Steenblok stelt dat dit een strijd is tegen een driehoofdige vijand.

hoofdstuk 48 ellende-kennis : onderdeel van de literatuur

Het leven is literatuur.
Daarom is het leven gevarieerd, en is er geen ontkomen aan.
Het brengt allemaal uitdrukking aan de literatuur die diep van binnen ligt, in het diepste van het hart.
Het leven dringt zich aan ons op, juist vanwege deze wetmatigheden.
Wij moeten eten wat de pot schaft.
Er is beveiliging op deze manier, anders zou het echt een zootje zijn, en het is al zo'n zootje.
Wat we om ons heen zien is de creativiteit van literatuur.
In de diepte wordt er niets aan het toeval overgelaten.
De hoogste vormen kwamen al voort vanuit de teruggaande eeuwigheid.
Bedenk je dat tijd er altijd al geweest is. Hoe ver je ook teruggaat : er was altijd al tijd.
Bedenk je al die diepgaande processen tussen de cellen.
We hebben te maken met oerprocessen, en die gingen zo diep dat de toekomst allang is geweest.
Ook de vooruitgaande eeuwigheid is allang geweest.
De hoogste vormen van literatuur drijven alles voort.
Het beveiligt ons tegen eenzijdigheid, maar heeft zijn eigen eenzijdigheid.

C. Steenblok stelt in zijn verklaring van zondag 2, de kernbron van ellende, dat de zonde 'overtreding' betekent. Zo wordt de mens zowel verbannen als in hechtenis genomen. Dit is waar de oude profeten over predikten. Het kan niet zomaar overgeslagen worden. Het is onderdeel van de

literatuur. Daarom moet de mens ellendekennis hebben. Steenblok stelt dat de mens hier niet zomaar overheen mag springen, want dan komt de mens bedrogen uit, en men mag zich niet bruutweg toe-eigenen wat hen niet toekomt. Ellende-kennis moet dus de grondslag zijn, stelt hij, want anders beroofd men God, en onteerd men God. Er moet daarom weer onderwijs komen over de doodstaat van de mens, stelt hij. Gebrek hierin is verwaarlozing.

hoofdstuk 49 de hemel is omgeven met de ellende kennis

1953 is een belangrijk jaar in de kerkgeschiedenis. De noodzaak van de uitstorting van de ellende-kennis werd duidelijk, want juist dat was sleutel-kennis tot het geestelijke, als je eerst gaat zien hoe diep alles gezonken is, want anders ben je nog gewoon ‘van nature blind voor je ellendige staat en toestand’ zoals C. Steenblok het stelt in zijn verklaring van zondag 2. 1953 klinkt door in de kerkgeschiedenis : ‘De kerk is te ver afgedwaald in waangeloven vanwege gebrek aan ellende-kennis.’ Er kwam toen een grote oorlog in de kerk, wat op een grote scheuring uitliep. Niet iedereen wilde de ellende-kennis onder ogen komen. De predikant M. van Beek (1921-1983) stelde dat de kerk niet alleen was weggelopen van de hemelse kennis, maar ook was doorgelopen, om nooit meer terug te keren. De mens moest weer terugkeren tot de hemelse leerregels. Hij stelde in zijn verklaring van zondag 2 dat hij die zijn ellende ten diepste zal kennen daardoor allereerst boetvaardig wordt. Dat is geen hersenwerk maar hartenwerk, stelt hij, want het hart is dan gebroken. Deze droefheid naar de hemelse kennis bewerkt dan een onberouwelijke bekering. Eerst moet de mens beschaamd worden, schaamrood, stelt de predikant M. van Beek, want daarbuiten zal de mens nooit de ware hemelse kennis vinden. De hemel is dus omgeven met de ellende kennis, en die dient ten volle geleerd te worden, anders is er geen sleutel. Deze leerregels zijn in literatuur en natuur te vinden.

hoofdstuk 50 bang, boos en depressief – maar zondig niet

‘Wees boos en zondig niet,’ zegt de bijbel in psalm 4, en ook in efeze 4, wat dus duidelijk uit de psalmen is genomen, en zo is dat met heel veel dingen in het Nieuwe Testament. Je mag dus boos zijn en moet soms ook wel boos zijn, zolang het maar getoetst en gericht is, als uiting van je empathie. Zij die nooit boos zijn zijn gewoon onverschillig, hebben een gebrek aan empathie. Er is dus wel zondig boos zijn, de boosheid van het vlees, en daar moet je voor oppassen. Deze twee vormen van boosheid staan tegen elkaar. Het vleselijke tegen het geestelijke, onverschilligheid tegenover empathie.

In de grondtekst zijn overigens drie verschillende vertalingen :

Wees toornig en zondig niet (vgl. Lutherse vert.)

Wees bang en zondig niet (vgl. Leidse vert.)

Wees depressief en zondig niet (vgl. Statenvert.)

Het is goed om bang te zijn, oftewel voorzichtig, wat een onderdeel en basis is van het toetsen, en dat is ook weer om balans te brengen in je boosheid, want als je niet in de hemelse vreze bent dan kan je boosheid roekeloos worden en ongegrond. Hemelse vreze is dus om het te kanaliseren en richting te geven, ook om het in de juiste mate te brengen. Boven de maat is niet goed, maar onder de maat is ook niet goed. De mens moet dus leren zijn hemelse boosheid te richten en te doseren. Als je geen gezonde angst hebt, geen tederheid dus, dan vlieg je uit de bocht. De gezonde angst die alles toetst is dus ook een goede afremmer. Wees altijd boos met mate. Overdrijf het niet. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse woede-uitbarstingen zijn. Jeremia was apart gezet in hemelse toorn. Het is vooral belangrijk goed en voldoende afzonderingen te zoeken als die uitbarstingen plaatsvinden. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke machten en

bolwerken van zonde en leugen. Het gaat dus over een open boosheid, d.w.z. laat ruimte vrij voor communicatie. Het is een onderzoekende, studerende boosheid, dus de boosheid is open, luisterend. Ook in angst kan er zonde optreden, namelijk de lafheid. Ook in depressie kan zonde optreden, namelijk de droefheid der wereld, de droefheid van het vlees, dus eigenlijk een soort luie depressie die niet aan zichzelf werkt en die niet meer open staat voor hemels onderwijs.

Ook depressie kan een afremmer zijn van boosheid. Soms is het geen tijd om boos te zijn, maar om het lijden te aanvaarden en de diepte in te gaan. Depressie heeft met loslaten en aanvaarden te maken. Soms is het geen tijd om te strijden, maar om te lijden. Soms moet het eerst wortel schieten, moet je eerst fundament krijgen, bewijsvoering. Oordeel niet boven de maat, en loop ook niet vooruit op de maat. Depressie kan soms nodig zijn om terug te keren tot je ware zelf, om los te komen van het zelf wat anderen van je hebben gemaakt. Als je boos, bang, of depressief bent, keer dan terug tot je innerlijke bron. Veel mensen zijn op zoek naar een aardse partner of vriend, maar laten wij bovenal op zoek gaan naar de hemelse ‘partner’ in de vorm van goede principes en balanzen. Je kunt ook het rijtje van boven verder uitwerken door psalm 4 en het boek efeze verder te lezen.

hoofdstuk 51 bronmatig denken

Ik had een droom dat ik op een heel groot schip was met vele verdiepingen, als een wereld, als een wereldschip. Hoe verder ik naar voren liep hoe meer dit schip in de zee overging, maar er waren telkens ramen tussen. Het waren een soort schuifdeuren. Waaghalzen waagden zich in dit gedeelte, het puntgedeelte, en het was ook een wereld op zich. Ik ging daar dus ook naartoe. Het was heel groots. Ergens aan de voorkant van het schip begon de zee dus over te lopen in het schip, maar de schuifdeuren waren de bescherming, de ramen. Het was een heel ingewikkeld systeem. Het nam

zeewater af. Ik was toen nog meer naar voren gegaan, voorbij het systeem, waar ook anderen waren. Het was hier dus wel droog, maar als we terug zouden gaan moesten we heel goed oppassen dat er niet iets verkeerds door de schuifdeuren zou glippen. Er loerden haaien en zeedraken, een soort zeeslangen, die nog net achter de ramen waren, maar die door verkeerd gebruik van de schuifdeuren naar binnen zouden kunnen glippen, om in het systeem te komen. Het waren een soort virussen, en ze loerden echt daar bij die overgang, ze aasten daar. Vlak voor dat systeem was er de mogelijkheid om ze aan te vallen, maar het leek wel dweilen met de kraan open. Ik had een speer, en doorboorde telkens weer haaien of slangen. Ik wilde weer terug door die schuifdeuren, maar het was te riskant, want telkens waren ze te dichtbij, en zouden ze door een opening kunnen heenglippen om in het systeem te gaan. Dit is de situatie hoe de wereld is : Het is nog te gevaarlijk. Pas goed op. De mens is er nog niet. Er staan dingen op de loer die overwonnen moeten worden.

Daarna had ik een droom over een vleselijke vader, die zijn hand tegen een muur had aangezet, en waggelde, helemaal uit zijn doen. Hij zei dat een hoge pief in de geestelijke wereld in Amerika was afgeschoten, ook een vleselijke macht, en dat had ook effect op die vleselijke vader, en toen zag ik een vleselijke zus, en die was ook in een soort shock toestand. Het had ook effect op haar, alsof de elementen aan het instorten waren.

Daarna droomde ik over een kat die een jong vogeltje wat uit het nest was gevallen in zijn bek pakte en meenam. De kat vrat toen het vogeltje op. Er was een jong poesje bij, maar die werd door de kat er van weggehouden. Dat is niet letterlijk. Het betekent dat een oud koninkrijk is gevallen. Een nieuw koninkrijk moet opgebouwd worden, maar er zijn veel gevaren. Denk er niet te licht over. Val niet in slaap in schijnveiligheid en schijngezondheid.

Bronmatig leren denken. Leer denken en werken vanuit de oerbron. Ook de oerbron moet gezuiverd worden, dus daarom moet je op reis tot de diepste oerbron, waar het omhoog spuit. Blijf dichtbij de oerbron. De oerbron is ongekend en onbereikbaar aan de ene kant, oncommuniceerbaar, maar aan de andere kant communiceert het ook. Het is die tweedeling die er voor zorgt dat er kennis over nodig is.

hoofdstuk 52 het pilletjesslikkers tijdperk

Breng genoeg ruimte aan in je gedachten. Laat je gedachten je niet meezuigen. Isoleer ze en omhul ze met grote ruimte. Leer het oerritme wat voldoende plaats maakt voor andere gedachten, zodat het niet eenzijdig en monotoon wordt in je hersenen. Stap uit je brainmare, wat niet gewoon een nightmare is, maar ook een mightmare, oftewel een machtmerrie. Sommige gedachten, ook al kunnen ze goed zijn, hebben teveel macht gekregen. Je moet dus leren alles met mate te gebruiken in je gedachtenleven, om het te doseren. Maak de gedachten klein genoeg zodat het inpast in de hogere systemen. Er is voor alles een tijd, een tijdstip, en dat moet je leren kennen. Eerst moet er dus voldoende ruimte in je hersenen gecreeerd worden, voldoende adem. Maak de gedachten maar kleiner, en isoleer ze maar, zodat je het grotere plaatje zien. Als dat wat in principe goed is teveel macht krijgt, ten koste van andere belangrijke goede dingen, dan wordt het slecht. Het goede wat uit proportie is, wat uit balans is, is het slechte. Zo wordt de mens bedonderd. ‘Ja, maar het is toch goed ?’

Daarom zeggen we : ‘Ga niet voor het goede, maar voor het beste.’ En : ‘Het goede is de vijand van het beste.’ De nachtmerrie is opgebouwd uit een heleboel ‘goeden’ en ‘neutralen’ die uit verband en proportie zijn gehaald, tot een machtmerrie. ‘Wij zijn toch van het goede ?’

Deze machtmerrie zal niet voor altijd duren. De mens zal in evolutie uiteindelijk hier wakker van worden, en ermee geconfronteerd worden wat ze hiervoor hebben ingeslikt. De mens gooit het soms liever op een pilletje. Dat is wat er gaande is in deze wereld van ‘pilletjesslikkers’. Voor alles is er een tijd, een regeling, en de mens moet de grote klok leren kennen. Zo zal de mens veilig op het wereldschip kunnen blijven, wat een geestelijk schip is, voortkomende vanuit de oerbron en teruggaande tot de oerbron. Telkens weer maakt het deze cirkels, om verbonden te blijven aan de oerbron.

Maak dus ruimte vrij tussen je gedachten. Zie wat er achter ligt. Lees tussen de gedachten door. De oerbron overziet alles, als de twee eeuwigheden waartussen elke gedachte ligt.

Hoe verder je teruggaat in de tijd, hoe vreemder tijd zich gaat gedragen. Het gaat vreemde sprongen maken, als vreemde oerroofdieren, en vreemde oerinsecten. Je komt dan tot de zogeheten ‘trick of time’. Tijd is dan geen constante meer, maar onberekenbaar. Het is een oerhersenspinsel.

Het leven verloopt niet zoals we denken dat het moet verlopen. Ik had vroeger ook een romantisch wereldbeeld van hoe het leven hoorde te zijn, van huisje, boompje, beestje, maar de realiteit is anders. Je wordt in het leven beroofd en mishandeld, en relaties zijn gevangenissen. Je bent in dit leven altijd de klos, of je nu denkt gezond te zijn en een gezin te hebben of niet. Je ziet je kinderdromen snel genoeg tot nachtmerries worden, tenzij je heel erg aan de drugs gaat, maar dan ben je slechts aan het ‘trippen’, en dat kan ook het geloof zijn, allerlei waanwerelden. Matig het, en laat ruimte voor andere dingen. Het leven hoeft niet te zijn zoals de mens denkt dat het moet. Er zijn veel grotere dingen. Iets anders gaat zijn weg wel. Iets anders zal overnemen. Het gedachtenleven van de mens en al zijn begeertes is maar een zucht. Er is iets veel groters aan het dringen. De mens heeft het lang proberen te onderdrukken, maar dat zal niet altijd kunnen. Ik heb het over het oer.

Het oer-ego is iets heel anders dan het moderne ego. Het oer-ego strijdt tegen alle valse zelven die zich willen opdringen. Het oer-ego strijdt voor zijn oerwoudsprincipes. Maar kolonisten namen de wilden in, en de wilde gebieden, alhoewel lang niet alles. Die kolonisten kwamen omdat de mens leerde drugs te gebruiken. De oer-hersenspinsels werden onderdrukt.

Als je opgroeit dan merk je op een dag dat je onbezorgde leventje dat je altijd had niet meer bestaat. Dat kan als een ontwaking zijn, als een wedergeboorte, maar ook als een sterven, dat je je weg door de onderwereld moet zien te vinden. Je oude leven is dan weg. Dat kan moeilijk te verkroppen zijn, maar het is zoals het is.

hoofdstuk 53 de oorlog is bacteriologisch

Bacteriën kunnen blaffen als honden. In de bacteriologie is het ook bekend dat sommige bacteriën lasso’s dragen, zodat het een wilde westen scenario kan worden. Hoe dan ook : Er gebeurt heel veel

op bacteriologisch niveau. Deze aarde of realiteit is al geheel op bacteriologisch niveau. Wat je om je heen ziet is bacteriologisch, wordt veroorzaakt door bacteriën. Er zijn zowel goede als slechte bacteriën. Feit is dat er bacteriologische oorlogen zijn. Herinneringen zijn zekere bacteriën, en de mensen om ons heen zijn ook bacteriën en worden voortgedreven door bacteriologische eigenschappen. De aarde of deze realiteit is een schouwspel van bacteriologische projecties, die niet altijd goed door de lens heenkomen. Iedereen heeft een persoonlijke strijd met bacteriën te voeren. Iedereen heeft te maken met grote bacteriologische systemen van de stad, die vaak niet goed door de lens heen zijn gekomen. Daarom moet de mens terug naar de natuur, ontsnappen via de weilanden en de bossen, om te gaan tot de Orionse vibratie bronnen. De mens moet antistoffen aanmaken, tot de juiste vibraties komen, om de bacteriën uit te schakelen. Er zijn Orionse vibratie bronnen, oerbronnen, die de genetische structuur van bacteriën kunnen vernietigen, zodat de bacteriën zich niet meer kunnen voortplanten. Daarom is het dromenleven en geestelijk leven van de mens ook zo belangrijk, want daardoor kan de mens met deze bronnen in contact komen.

Geestelijk is nog gewoon de natuurlijke wereld, de oernatuur, maar niet zichtbaar voor het menselijk oog, en niet tastbaar voor de menselijke zintuigen, omdat de mens normaal gesproken die frequentie-wijdte niet heeft, maar in Orion worden die zintuigen geopend. Dat is dus gewoon de natuur, de buitenaardse natuur, en heeft verder niks met hocus-pocus of zweverigheid te maken. Wel wordt het dus hocus pocus en zweverig als de mens hierin niet over de juiste kennis beschikt en maar wat aan gaat rotzooien. Er is dus wel een hemelse wetenschap, die gewoon een wetenschap is van de verfijnde natuur, en dan heb je ook met microscopie te maken.

Misschien ken je dat soort mensen wel :

‘Mijn God is beter dan jouw God,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Mijn realiteit is beter dan jouw realiteit,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
‘Zoals ik het zie is beter zoals jij het ziet,’ zonder dat ze daar argumenten voor hebben.
En wat blijkt dan vaak ? Ze werken voor de markt. Ze hebben het uit een boekje. Zo zijn ze geprogrammeerd. Guess what ? Je hebt te maken met bacteriën. Bacteriën kunnen sterke gedachten uitzenden, je gedachten manipuleren. Bacteriën kunnen in menselijke gedaantes komen en de zinnen bedriegen. Ze kunnen rommelen met tijd en bloedbanden. Ze rommelen met het leven en de waarnemings-lens. Vandaar : Zoek de natuur op, de verfijnde natuur, de kennis-natuur, de intelligente natuur die achter alles verborgen ligt, en dan ontkom je niet aan het buitenaardse. De aarde wordt door andere planeten bacteriologisch beinvloed en voortgedreven. De oorlog is dus bacteriologisch.

hoofdstuk 54 het verloren paleo brein

De mens is niet alleen verslaafd aan zijn afgoden, maar pleegt zelfs monotheisme en monogamie tot die afgoden, en ze noemen het rustig ‘God’. Monotheisme en monogamie is iets symbolisch, maar ze hebben het teveel lopen doorverletterlijken. Het is het werk van bacterien.

Jeremia sprak : ‘Die goden die jullie nalopen zijn helemaal het ware niet.’ Ook Mozes en de Exodus ontkwamen niet aan het oordeel wat Jeremia bracht. De hele religie was afgeweken. De schriftgeleerden hadden tot hen gelogen. ‘Jullie geschriften zijn het ware niet.’ Toch gebruikte Jeremia het soms. Het liep er allemaal dwars doorheen. Het waren leugens met halve waarheden. Daarom zei Jeremia dat de mens zich moest onderwerpen aan het vreemde juk, want dat wat als normaal werd bestempeld was helemaal niet meer normaal. Jeremia wees de mens op de exoterie en het exotheisme. De mens zou in exogamie gaan, oftewel in ballingschap tot het vreemde. Er zou een vreemde God komen, iets wat haaks op de mens stond, het tegengestelde was van de mens, wat de mens altijd had lopen wegdrukken.

De mensheid is ontspoort in het modernisme en is daar monotheistisch naar geworden, en monogaam. Het exotheisme leidt terug tot het oertheisme. De mens moet niet ergens vastgroeien maar nomadisch zijn, met een hang naar het vreemde en naar het oer. De moderne mens is zowel xenofobisch als oerfobisch.

Wat we dan in de kerken zien : mentale, psychische en psychologische bacterien.

Jeremia verwierp de religie dus niet volkomen, maar herleidde het tot de oerbronnen.

Moet je wachten totdat het vlees sterft ? Nee, je moet het vlees levend verslinden. Het vlees sterft niet zo maar. Het is een gevecht, en je moet het als een roofdier bespringen en verslinden terwijl het

nog leeft, want anders kun je wachten tot je een ons weegt. De prediker F. Mallan stelde dat onze wil eeuwig volmaakt in God's wil verslonden zal zijn. Uw wil geschiede betekent dat wij onze wil moeten buigen onder God's soevereine wil, stelt hij. Vaak zoekt de mens het op verkeerde wegen. Ja, de hemel kent carnivorisme en kannibalisme, maar dit is een metafoor van de strijd tegen de vleselijke natuur van de zondeval. De moderne mens heeft het omgedraaid en verletterlijkt, en strijdt zo aan de verkeerde kant, en leeft in het vlees. Is dat niet verschrikkelijk ? Oh, mens, klaagt toch over de zonde. Zoekt de ellende-kennis op, kom haar onder ogen, hoe ver de mensheid is afgedwaald. Kom van boetvaardigheid tot onwaardvaardigheid om de macht van het vlees te breken.

We hebben dus met de term paleotheisme te maken, en paleogamie. Paleo betekent oud in het Grieks, de prehistorie, het oer. Exotheisme en exogamie staan dus niet op zichzelf. Alles is er al, alles was er al. De moderne mens heeft dit lopen wegkappen. De moderne mens is monotheistisch en monogaam naar zijn moderne goden die hij zich heeft uitverkoren, ten koste van zijn paleo brein.

hoofdstuk 55 de oerwouds-dystopie

'Ik geloof niet in goden,' zei iemand.
Maar het is een expressie vorm.
Het is symbolisch.
Er is een fijnere natuur, waar miljoenen prachtige wezens krioelen, maar ook predators.

We leven in het Laodiceaanse tijdperk. De mens wil niet van de ellende-kennis weten, niet treuren over de zonde. Jeremia, de wenende profeet, hebben ze in het gevang geworpen.

1953 : Het jaar dat 'Heer der vliegen' werd geschreven, 'Lord of the flies', over hoe de mens ontaard is. Het gaat over een oerwouds-dystopie, op een afgezonderd eiland. Golding kon het aan de straatstenen niet kwijt. Niemand wilde het horen, maar naderhand sloeg het in als een bom.

1953 : Ook het jaar van de komst van de onwaardigheids-predikers, een grote scheuring in de kerk, een van de belangrijkste jaren in de kerkgeschiedenis. Er was wereldsgezindheid in de kerk geslopen, en de ellende-staat van de mens werd niet gepredikt, of niet genoeg gepredikt, en de mens begon in slaap te vallen, tot het nieuwe moderne tijdperk. De Steenblokkianen kwamen. Een grote schaduw kwam over de wereld. De hemelse roofvogel kwam om de soberen en wenenden een schuilplaats te geven in de wildernis, om aan de Laodiceaanse kerk te ontkomen.

hoofdstuk 56 tunnels tot de oerstof

Ik had een droom over Zondag 10, over tunnels diep onder de kerkgeschiedenis die teruggingen tot het paleotheisme, de oerstof. De zondagen leiden terug tot de oersabbathen van de exodus, het oernomadische leven van de mierenetende wilden. In 1563 kwam dit aan de oppervlakte door de heidelbergse catechismus, maar het moest nog verder ontzegeld worden.

De tunnels waren vaak vol water, dus soms moest je zwemmen, en kwam je aan op open natuurplekken. Zondag 10 spreekt erover dat alle dingen uit de hand van de Heere tot ons komen, en dat niets toevallig is. Zo kunnen wij geduld leren, omdat wat de Heere ons geeft goed is. De mens heeft een verkeerd idee van wat goed en slecht is, en neemt vaak dingen die hij niet nodig heeft en die schadelijk voor hem zijn. Zondag 9 wat eraan vooraf gaat gaat over dat de Heere de mens verzorgt, en dat al het kwaad wat de Heere de gelovigen in het jammerdal toebeschikt ten beste zal laten medewerken, dus niet zomaar ten goede. Het goede is vaak de vijand van het beste. De mens heeft geen benul wat het beste voor hem is, en draait vaak alles om. Daarom snapt de mens vaak niet wat hem overkomt. De mens heeft er vaak een heel aards beeld van. Het toebeschikte kwaad in het jammerdal zal ten beste keren, staat er. Om te kunnen wederkeren moeten we ook ons afkeren van het kwaad. Steenblok stelt dat we alles wat God haat ook moeten haten met een volle afkering (psalm 139). Onze afkering moet dus tot volheid komen, en dan hebben we volle ellende-kennis nodig, om te kunnen wederkeren. Steenblok stelt dathet er om gaat

alleen voor de Heere te leven met alle zelfverloochening en afscheiding van alle schepsel dat daarvan zoekt af te trekken, en het al voor schade en drek te achten.

In mijn droom over deze dingen kwam ik toen in een oerwoud waar een groot varken was genaamd Wervel, wat overwonnen werd, een groot beest van het vlees.

F. Mallan, de opvolger van Steenblok, de onwaardigheids-predikers van 1953, stelde in zijn commentaar op Zondag 10 dat ongeduld een gebrek aan lijdzaamheid is. De mens wil dat het lijden, het kruisdragen, niet te lang duurt, en is dus daardoor slechts maar een beetje onderworpen. Hij noemt dat het ongeloof. Hij stelt dat God met ieder een weg gaat op aarde. Het is de weg die God nuttig en nodig keurt en die hij naar zijn onnaspeurlijke wijsheid heeft afgepaald. Deze weg is voor de mens verborgen. De mens begrijpt zijn handelingen niet en tast als een blinde naar de wand, stelt F. Mallan. De mens kan veelal niet zien dat die weg die meest met doornen is betuind de weg is waarin God leidt. Hij stelt dat het bij een oppervlakkig christendom niet aan dankbaarheid ontbreekt, maar dat men echter niets weet van een wegzinken en -zakken onder God’s leiding in eigen onwaardigheid en geringheid. Hij stelt dat als men daar komt, dan zijn er geen woorden meer te vinden. Het ware geloof wordt zwaar beproefd, stelt hij.

hoofdstuk 57 het duistere gat van 1953

We hebben hier op aarde grootscheeps te maken met de geesten van overwaarde en van valse waarde, die eigenlijk bacterien zijn, mentale, psychische bacterien. Daarom is het duistere gat van 1953 belangrijk, wat tot de aarde kwam, waardoor de onwaardigheids-predikers kwamen, een grote scheuring in de kerk. De watersnoodramp was een teken van wat er dreigde. 1953 : De dood van Stalin, en men vocht om zijn doodskist, om zijn lichaam, zijn botten. Men vocht om zijn erfenis en zijn goederen. 1953 : Ook het jaar van het op schrift stellen van Lord of the Flies, van de wilde jongens op het wilde eiland.

Er is een heel gevecht, een grote oorlog, over wat ‘waarde’ is en wie die ‘waarde’ heeft. Er wordt gesproken over ‘geld met een houdbaarheidsdatum’, zodat je moet consumeren. De wereld en zijn denken heeft zichzelf overwaardig gemaakt, en daarom moet men helemaal terug. Het is een moderne geest, en de mens moet terug naar het paleotheisme om van de moderne afgoden en ongoden af te komen. Het is een moderniteits-bacterie. Het hapert in het brein van de mens. Weer is er de boodschap van de onwaardigheidspredikers van 1953 : De mens moet zijn diepe val, de zondeval, en zijn geestelijke doodstaat leren kennen : de put van Calvijn. De mens kan alleen zo loskomen van de Laodiceaanse kerk en het Laodiceaanse tijdperk van ‘ik ben rijk en heb aan niets gebrek, ik ben veilig, en gezond, superieur, en mijn denken staat boven dat van anderen, en ik heb de ware God.’

In het blad ‘De Wachter Sions’ uit 1953, van de onwaardigheidspredikers, staat in nr. 6 in het artikel ‘Het hek van de dam’ dat de wereldgelijkvormigheid aan het toenemen was, en dat de ernst van dood en eeuwigheid gewoon werd weggegalmd. Daar worden gewoon lofzangen overheen gezongen. Men wil die ernst niet onder ogen komen, men wil de zondeval niet zien. Men zingt het weg en praat het weg. Daar komt al dat overmatig zingen vandaan. Men wil zichzelf en deze wereld niet onder ogen komen. Men wil niet inzien hoe ver het al heen is.

Het boek Exodus was veel groter, maar er is door de tijden heen veel verloren gegaan en afgescheurd. In 1953 kwamen de verloren geraakte stukken terug, door de onwaardigheids-predikers.

Wij moeten zijn, een kruis waaraan het vlees ontmaskerd wordt en zo levend wordt verslonden. Het vlees schuilt in de struiken, achter bladeren. Psalm 1 stelt dat we zelf zo'n kruis moeten zijn, in de grondtekst : 'een kruis, of galg, geplant aan zaadstromen.' Steenblok's definitie van geloof is het ontdekt zijn aan de zondeval, oftewel de ellende-kennis en daar ernstig over weeklagen. Dat is een diep ravijn. Dit moet de mens doorworstelen. Keil-Delitszch stelt dat de goddelozen het tegenovergestelde daarvan zijn. Zij zijn als het kaf wat de wind voortjaagt. Zij zijn geen kruis tegen het vlees. Zij dragen dit kruis ook niet. Zo kun je ze herkennen. Ze hebben een schuilplaats gevonden tegen het kruis in het modernisme. Ze zijn achter bladeren verscholen. Probeer je het zwakker voor te stellen dan het is, de put van Calvijn, dan leef je zelf ook in het vlees, en gaat je brein haperen, en zal de leiding wegvallen.

Zonder die ellende-kennis kun je niet terug naar de geschiedenis, want dan heb je dat kruis niet, en kun je niet in die vibratie komen. Zo kun je ook niet tot het oer komen en de oerbronnen, en vergeet het Orionse oer dan ook maar.

Zonder de zondeval onder ogen te komen is er geen weg terug. Het ligt tussen de mens en God in en kan niet zomaar weggewassen worden. Het moet gekend worden.

Waar ben je met je gedachten ? Draag je het kruis van de geschiedenis, of loop je wind achterna in het modernisme ? Je kunt alleen tot een kruis worden als je het kruis kent. Luther had gezegd : 'Als de Schrift spreekt over de goddelozen, zorg er dan voor dat u het niet verwijst naar de Joden, of de heidenen, of enig ander volk, maar beef voor dit woord, want het gaat u aan en het betekent u.' De Duitse theoloog Johann Peter Lange stelde in zijn verklaring van Psalm 1 uit de jaren 1800 : 'Hij die ijverig gemeenschap met God zoekt, zal serieus omgang met de goddelozen vermijden.'

In 1953 kwam dat ravijn aan de oppervlakte, de ellende-kennis, de put van Calvijn : de dood van Stalin, de watersnoodramp, het boek 'Lord of the Flies'. Zo kon de mens die dat ravijn onder ogen zou komen, en zichzelf, zijn vlees, doemwaardig achtte, teruggaan tot de jaren 1800, waar de Duitse theologie tot een hoogtepunt was gekomen, de verklaring en verdieping van de Psalmen, en hoe ze bij de Exodus hoorden.

In psalm 2 is er afgerekend met het vlees. Het vlees is gebonden, de jacht is gelukt. Steenblok stelt dat de vijand driekoppig is : de duivel, de wereld en het eigen vlees.

hoofdstuk 59 het weven van de manden

Wij doen geen wijn bij het water. Wij veranderen ook geen water in wijn, maar wel wijn in water. Het is allemaal veel te ver gegaan. De mens rent weg van de boodschap van de onwaardvaardigheid. Wij gaan verder met het weven van de manden, anders heeft de mens straks niks. De geest van overwaardigheid, meerwaardigheid en valse waardigheid heerst. Het is een driekoppige bullebak, zoals Steenblok ook al zei dat de vijand drie koppen had (de duivel, de wereld en het eigen vlees).

hoofdstuk 60 de onwaardvaardigheid

Door onwaardigheids-oefeningen vindt de mens zijn waardigheid, verdient de mens zijn waardigheid. Zonder de onwaardigheids-oefening is het slechts sjoemelen.

hoofdstuk 61 de zonde heeft geen bewustzijn

Een van de onwaardigheids-predikers, M van Beek (1921-1983) gaf aan in zijn verklaring van zondag 50 over het dagelijkse brood dat het geestelijke niet eerst is, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke. Laten wij dit in de gaten houden, dat wij eerst door het materiele, het letterlijke heenmoeten, alvorens wij tot het geestelijke kunnen komen. Eerst komen wij tot de ruwe steen. Daar ontkomt niemand aan. Deze zondag stelt ook dat het dagelijkse brood de oerbron van het goede is waarop wij ons moeten richten, en niet op de schepselen, daar moeten wij niet op vertrouwen, want in zijn verklaring van zondag 51 stelt hij dat de godsdienst nooit anders zal doen dan u door het slijk halen, en daar moet u op rekenen. Hij stelt dat hoe men u dan ook versmaad en door het slijk der straten heenhaalt : Houdt moed. Ja, want zij hebben dit ook gedaan met hen die eerder kwamen. Zondag 51 zegt dus dat wij ons vertrouwen van alle schepselen moeten aftrekken.

Wij hebben te maken met nare schaduwen om ons heen, naargeestige schaduwen, omdat wij eerst door het materiele, het letterlijke, de afgeweken vormen ervan moeten gaan, om het geestelijke te begrijpen en tot het geestelijke te komen. Eerst worden wij door het materiele en letterlijke ingesloten, en zolang dat gebeurt is dat dus nodig, om zo het geestelijke op te wekken.

De mens kan niet tot zonde worden, maar de zonde kan wel tot mens worden. De strijd is niet persoonlijk en niet tegen vlees en bloed, maar tegen valse principes, leugens en zonden, die zich wel weer kunnen personificeren. De mens wordt in deze strijd ingesloten door de materiele vormen, maar die zijn een brandstof van het geestelijke.

F. Mallan stelt in zijn verklaring van zondag 51 dat God eeuwig moet toornen tegen elke zonde. Let wel : dit gaat niet over mensen, dit gaat niet over vlees en bloed, maar over de zonde zelf, de valse principes, de leugens. De mens vergaat weer. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Ook wij moeten dus in die zin toornen tegen de zonde, en zoals zondag 33 het stelt de zonden hoe langer hoe meer haten en ontvluchten. Natuurlijk moet dit eeuwigheids-waarde gaan krijgen, maar dat heeft niets te maken met het persoonlijke, met vlees en bloed, alleen met zekere personificaties van de zonde, wat metaforisch is, want het zijn geen echte personen. De zonde heeft namelijk nooit een volwaardig bewustzijn kunnen ontwikkelen, en heeft dus ook geen echte, ware persoonlijkheid. Er is in de mens een zondige natuur die nooit bekeerd zal worden, stelt F. Mallan. We kunnen stellen dat het daarom belangrijk is dat de zondige natuur afsterft.

Kom het ravijn in je leven onder ogen, en het ravijn van de wereld, anders kom je nooit verder.

hoofdstuk 62 de tent van de gesel

Here betekent in het Egyptisch gewoon ‘huis van Ra (Re)’, of teststeen, en het is altijd goed om tot de teststeen te gaan, en men wordt zeker beloond door tot de teststeen te gaan. Here of Heru is dus Horus als het huis van Ra, de vrucht van Ra, de teststeen. Here is de tent van het testen, waar de gesel ligt, en dit hebben ze allemaal anders lopen uitleggen in de lijnen van religie. Ra, Roe, wordt ook wel de gesel genoemd, de afweerder, waardoor Here ook wel de tent van de gesel wordt genoemd. Wij moeten voldoende ‘roe’ in ons leven ontvangen om getest te worden en om te testen. Per slot van rekening moeten wij de zonde leren doorzien, en de pijn leren vertalen. Het kan niet zomaar afgewimpeld worden door geloof. Het is een boodschap, en alleen door psycho-analyse komt de mens er doorheen.

hoofdstuk 63 het leven is een soa

Het leven is een SOA, een sexueel overdraagbare aandoening.
Toch moet de mens hierin zijn weg vinden.
In een droom was ik ontsnapt uit school, het college in Harderwijk waarop ik zat.
Ik rende de wildernis in, het Harderwijkse bos, maar kwam ergens in gevecht met een leprechaun.
Hij had naalden en breinaalden waarmee hij stak.
We moeten onze weg vinden.
Ook in het woud zijn tricksters.
Zijn naam was Gepsil.

Natuurlijk moeten we door, en alles bestrijden wat ons zo licht in de weg staat.
En dan moeten we het ook loslaten, achter ons laten, en dieper in de wildernis gaan.

Ons brein was geschoold door het collectieve vlees.
Het is een ontsnapping uit een school van het vlees.
In het bos zijn er dan zeker gevechten te voeren, want de school van het vlees wil ons niet laten gaan.

We lopen dan soms in een fuik, maar het zal ons dieper in de wildernis brengen.
De gevechten zijn om ons te doen groeien.
Er moet een overkoepelend orgaan zijn, een context, een oerbron.

hoofdstuk 64 eeuwige zorg en opvoeding

De mens heeft niet meer genezing nodig, maar een diepere dood, een dieper kruis, meer inzicht, meer opvoeding. De eeuwige verdoemenis wordt negatief uitgelegd, maar het is de eeuwige zorg, waarin het vleselijke, de oude natuur, voor eeuwig afsterft. In de israelitische talen stelt het de eeuwige opvoeding voor, en in de Egyptische talen stelt het de hoofdbesnijdenis voor, de besnijdenis van het verstand, van de kennis. Het is als een besnoeiing.

Er is een planeet van de eeuwige verdoemenis, in de kern van Orion, en er is een godin van de eeuwige verdoemenis. De mens heeft dit echt nodig. Daartoe is de tocht. Het is een tocht door het oerwoud, een tocht over de zee. Verstandelijk moet de mens ingewijd worden.

hoofdstuk 65 het leven is literatuur

Wat er om je heen gebeurt zijn je eigen reflecties.
De mens is literair niet in orde. Er zijn literaire schakels die missen. Literaire missing links.
Het leven is literatuur.
Het leven is ook de geschiedenis.
We zijn op een tocht naar het paleo brein en het paleo hart.
De mens moet leren archiveren en rangschikken om tot de verloren literaire schakels van het paleo brein en paleo hart te komen.

Vannacht had ik een droom dat ik in een parallelle natuurwereld was. Ook deze wereld was in de grote depressie gekomen. Velen hadden geldproblemen, ook mijn broer. Ik zocht hem op in zijn woning, en ik zei dat ik soms in mijn portemonnee kijk en nog weleens 3 euro 50 vindt. Hij keek me toen aan. Ik zei daarna toen : ‘naast nog wat briefgeld.’ Toen zei hij : ‘Nou, dan kun je mij misschien ook wel helpen.’ Ik vroeg hem of hij krap zat. Hij zei dat hij het zo nu en dan krap had. Hij had het gevoel dat hij op het randje leefde. Hij had zijn apparaatje van de bank. Ik plugde toen er iets in en begon het op te laden. Het was iets van 1000 euro. Maar dit geld was heel speciaal, want het was geleid geld, in de zin dat je er geen verkeerde dingen mee kon kopen. Het geld leidde je dus. Ik vond dat wel goed voor hem. Ik wilde dat hij geen vlees meer zou eten. Je zou dus met dat speciale geld ook geen vlees kunnen kopen, en dus geen andere slechte dingen.

In de droom daarna was ik in de supermarkt. Ik had een mondkapje op, en een dikke jas, en over het mondkapje droeg ik nog een soort mondkap, veel steviger. Ik was aan de kassa, maar ik wist niet aan welke kant ik moest staan. Ik was toen ook ineens mijn winkelkar kwijt. Ik zag ook anderen met mondkapjes. Toen ik naar buiten ging was het mooi weer en ik deed alles uit, maar ik had een literaire outfit, heel bijzonder, maar toch ook heel sober. Er zat roze tussen en kunstleer. Ik liep met een jongen van de kerk van vroeger die eens bij mij op de kamer logeerde omdat zijn ouders naar een ver land gingen. Maar hij veranderde soms ook in de leider van een politieke rebellen partij, en soms in een leider van een progressieve muziekband. Hij liep soms arm in arm met me, wat ik niet erg vond, maar ik zei toen wel dat hier nogal snel als mannen op die manier samenliepen je dan al snel het etiket krijgt dat je anders geaard bent, en dat er hier dus niet bepaald tolerantie voor was. Hij was een bekend iemand. Ik zei dat ik laatst nog een artikel over hem ergens gelezen had, en we hadden het erover. Hij was een shapeshifter. Hij was een nieuwe krant. Hij was een archief. Hij was genaamd : Veluws Literatuurblad. We waren blij dat we elkaar hadden gevonden.

Het was mooi weer. We liepen in het park tussen de winkelcentra. Er kwam toen ook een mevrouw

van de supermarkt langs, en ze vroeg of we misschien ook het supermarkt blad wilden hebben, maar hij sloeg dat vriendelijk af.

Mensen zijn duistere raadsels. Het hoort bij de literatuur van het leven. Blijf vechten, maar blijf ook lezen.

hoofdstuk 66 garuda

Ik had een droom dat de Garuda-vogel, een rode vogel, kwam, over de reusachtige zeeen. Hij kwam om mij op te halen en vele anderen, gewoon vanuit de huizen en de bedden, en nam hen mee over de oceanen van melk. Hij kwam van de rode kern van Rigil Kent waar hij lang opgesloten had gezeten. Het was een reusachtig grote vogel, de vogel van Vishnu. De rode kern van Rigil Kent, ook wel het hogere Rigil Kent genoemd, is de verloren kern van Orion, en iedere ziel heeft de opdracht om tot die kern terug te keren, tot het herstel van Orion. In de droom kwam ik toen aan in een dorp, in het winkelcentrum, en ik moest toen uit het winkelcentrum lopen tot de rand, allemaal natuurgebied, tot mijn nieuwe huis, waar ik een kamer had, en anderen ook een kamer hadden, en er was een gezamenlijke woonkamer. Het was het boerengebied, en de mensen spraken daar ook een beetje boers, plat. Ik was toen bijna bij het huis aangekomen, maar toen bleek het dat daar brand was uitgebroken, dus ik begon terug te rennen over de zandpaadjes richting het centrum. Halverwege kwam ik ook twee poezen tegen die in het zand aan het rollen waren, en ik zei tegen hen : ‘Kom mee, want verderop is brand uitgebroken.’ Ik kon nog steeds de brand goed ruiken, en er was rooklucht. Ik rende toen verder, en ik kwam toen ook een andere vrouw van dat huis tegen, die ook inmiddels ervan was weggerend vanwege de brand. Ze sprak ook een beetje plat, en ze zei toen dat haar zuster Lely heette, en ook wilde wegrennen, maar Lely zei toen : ‘Maar we hebben ook nog een broer.’ Toen had die vrouw tegen haar gezegd : ‘Steek hem in je kontenbal. Toch ?’

In ieder geval was Garuda dat woongebied aan het uitzuiveren en iedereen moest weg totdat het klaar zou zijn. Garuda liet me ook zien dat de mens telkens in zijn hoofd werd aangevallen, maar dat dat is omdat de mens telkens gaven van Garuda krijgt, van stilte en onzichtbaarheid, en daarom wordt de mens daarom in zijn hoofd aangevallen. Die gaven komen als rode stralen uit het hart, en daar moet de mens op gericht zijn. Door stilte en onzichtbaarheid wordt het Woord van Garuda gebouwd. En ik voelde mij als Vishnu die op Garuda reed, zijn vogel, zijn voertuig. Telkens als de mens in zijn hoofd wordt aangevallen is dat omdat Garuda met hem vanuit zijn hart wil communiceren.

hoofdstuk 67 terugkeren tot de bron

Ik had een droom over Garuda die tot de aarde kwam.
Rodenbergse vissen kwamen, met hoge vinnen, gracieuzer en eleganter dan orca's. Het waren hemelse orca's, veel groter.
Ze kwamen om het Woord van Garuda te brengen.
Alles wordt ontcijferd hogerop.
Alles wordt uitgelegd.
Een heleboel kennis is niet nodig, overbodig.
De overkennis zal afsterven.
Het gaat om het halve.
Deze werelden zijn geschapen door overmatige kennis.
De mens moet de lagere aardse kennis loslaten en terugkeren tot de bron.

Het vlees is niet bang wanneer het bang moet zijn, en is bang wanneer het niet bang moet zijn.
Het vlees vergaart kennis wanneer het geen kennis moet vergaren, en als het kennis moet vergaren, dan vergaart het niet.

hoofdstuk 68 corona

In een droom was ik in Zwolle, en ging van opvangcentrum tot opvangcentrum. In een van de kamers vond ik mijn oudste dochter die daar sprak met een vriendin. Ze scheen mij niet op te merken, en liep toen met haar vriendin de kamer uit. Ik wilde toen de leeggekomen kamer gebruiken. Ik probeerde het op slot te krijgen, maar het was nogal een ingewikkeld slot, dus ik kreeg het niet voor mekaar. Er liepen toen andere mensen binnen die daar werkten. Ook het zegel van Juda werkte daar, een lichtgekleurde vrouw. Het zegel van Juda had alle horror over de wereld gebracht. Haar naam was Paauw, en ze was de geest van ‘blindelings geloof van wat geschreven staat.’ Ik sprak met haar over corona, maar daar wilde ze niet over praten. Ik had het toen over een nieuwe uitbraak van corona in China. Ze zei dat ze er bang voor was.

hoofdstuk 69 een andere bijbel nodig

Vannacht had ik een droom over het zegel van de psalmen, de koning van de psalmen. Het was een crimineel. Hij werd ook wel de leeuw van Brazilie genoemd. Hij had een kaal hoofd. Hij sprak ergens bij een markt in een tent. Ik was daar ook, en ging toen de markt op. Een broer had een boek over hem geschreven, en ik vreesde voor zijn veiligheid. Op de markt verkochten ze ook bijbels van de nbg vertaling van 1951. Ze hadden nog steeds dezelfde kaft, maar er stond wat andere voor-info bij. Ik vroeg aan een donkerkleurige marktvrouw hoeveel het kostte. Ze zei 45 euro, maar ze zei dat als ik bijbelstudie ermee zou willen doen, dan had ik ook nog een andere bijbel nodig. Er lag ook een pakje waarop stond : ‘criminaliteit’. Het was een soort spelletje, of kaartspelletje met dobbelsteentjes, en pionnen, in een doosje.

hoofdstuk 70 de leeuwin

In een droom was ik op het sterrenbeeld Maagd, Virgo, en ik zag de oude straat, het centrum, van de stad van de voorouders, tenminste daar leek het op, terwijl ik wist dat ik ergens anders was. Het was veel keuriger en geordender, zoals in het sterrenbeeld Virgo. Ik was op een bus, op het dak, en de bus reed naar achteren, en we kwamen op een dwarsweg die veel breder was, en waar veel meer van zulke straten waren aan de zijkanten, met ook allemaal winkels, en heel keurig. Er was ook veel groen, veel kleine plantsoentjes langs de kanten van de weg, en er waren meerdere straten naast. De bus begon steeds harder te rijden. Ik was op de bus met dekens, en ik moest me snel aan een reling vastgrijpen, anders zou ik er vanaf kunnen vallen.

De dag erna las ik in de Donkere Sorsol, het Woord van Sekhmet, en daar ging het ook over de stad van Virgo. Dat begint in het boek Mitdelfia, het derde boek van de Donkere Sorsol :

1.

Meziliam, priester van Sekhmet in het Westen, tot Ashlam, geest van het Oosten: Sta dan op om uw Meester te dienen. Breng haar naar de rozentuin en de bloemenwoestijn, want dit is jouw taak en de eeuwigheid. Omhels je leider, want zij zal je leiden en je verder laten gaan, zonder gewond te raken. Haar wonden zijn jouw genoegens, aangezien ze je naar de stad van Virgo, de Maagd, heeft geleid. Haar wonden zijn jouw verlangen om te dragen, maar het zal als een flits over je heen komen en het zal niet tot je doordringen. Want jij bent de drager van haar wonden, haar genezer, en door haar wonden zul je met haar verenigd worden. Want je zou haar nooit vinden zonder haar wonden, en je zou haar stem nooit horen door haar geschreeuw. Almachtig ben jij, oh Ashlam, vriend van Geb. Je bent een deel van Haar, van Sekhmet, verenigd in rozen. Ze zal stoom op je doornen brengen, de doornen die je nog nooit hebt gevoeld. Omdat jij het geestelijke van haar bent, de drager van haar wonden. Omhels haar, Almachtige, want zij is uw Vrouwe, een ander deel van u.

Verderop staat :

Ze brachten me naar de stad Pluto, waar de sorsolpala's (de bewakers van de sorsol) me de visioenen in een droom lieten zien, maar de lichten doodden me langzaam. En ik werd weer blind, versluierd door geheimenissen. Het was mijn verlangen om aan de lichten te ontsnappen, want ze

zaten achter me aan, zelfs in blindheid. Ik ontsnapte opnieuw naar de stad van Virgo, maar het zilver kwam over me heen en probeerde me neer te halen. Ik zat in haar ketel en het wilde weer een soldaat van me maken. Waarom moet ik soldaat worden ? vroeg ik. Waarom kan ik niet gewoon een priester zijn, een kluizenaar, ver weg van de samenleving. En ze gunde me rust, omdat ik zo lang haar soldaat was.

Verderop staat :

Opnieuw werd ik naar de stad van Virgo gebracht en mijn oog zag verbazingwekkende dingen. Ze brachten me naar de tempel van Sekhmet en ze behandelden me als haar priester. Ik was geen krijger meer, maar ik moest het zwaard nemen aan het einde van elke grote cyclus. Deze cycli groeiden en ik kon zoveel meer dingen doen. Het seizoen is niet ten einde, maar wordt groter. Er was zo lang een bitterheid in mijn stem. Maar de dingen begonnen te veranderen en mijn gevoelens keerden om. Toch eet ik van bittere vruchten ergens in de groeicyclus, in een tuin genaamd Retel, ver weg van de maatschappij, waar Mura met haar zussen woont. Deze dromen brengen me soms naar een ver land, naar enge woestijnen, waar vliegende grote katten leven als slangen, waar leeuwen zijn en hun tijgers. Ze maken allemaal deel uit van Sekhmet, maar ze heeft nog steeds ruzie met hen.

Dit zijn mijn woorden om haar te kalmeren, terwijl ik ze opschrijf. Dit zijn mijn woorden, niet die van haar, terwijl ik naar haar troon kom om haar te behagen en haar woede te laten verdwijnen. Want ze kan me in een minuut vernietigen. In een seconde kan ik zoveel van mijn leven verliezen. Deze aarde heeft niet geleerd haar te kalmeren en te genezen, dus vallen ze keer op keer in haar klauwen. Leer ons, Sekhmet, hoe we je zon van angst kunnen doven, hoe we je kunnen genezen. Leer ons hoe we van je moeten houden, en hoe we je doornen kunnen wegnemen. Leer ons hoe we je zwaard van je kunnen weggrijpen, om het naar Neith te brengen. U, primitieve oorlogsvoerder, ga slapen. Laat me je in mijn armen nemen en eindelijk vrede vinden in de krachten van religie, als in een deel van de cyclus. Morgen ben je weer in de wildernis, terwijl je je zwaard niet kunt vinden. Dwalend als een verdwaald lam zul je je moeder vinden, terwijl haar tepel van zoete melk je extase brengt. Droom je droom, oh prehistorische oorlogsvoerder, verlies je mes en slaap. De groeners brengen je van de stad van Virgo naar de stad van Pluto.

Verderop staat :

Oh, Sekhmet, Krachtige, we zijn één geworden met je zus Serket, je innerlijke hart, de opslag van je

longen. We zijn bij de vazen van je dood gekomen. Voorhangsel na voorhangsel gaan wij uw hal binnen om voor uw troon neer te buigen. Ja, naar het water van de stad Virgo glijden onze zielen, naar het bos en zijn zonnewinden, ja, naar de Winden van de Hemel, de Almachtigen. We hebben hun macht gezien en we sidderen. We hebben gegeten van hun woorden en we hebben gedronken van hun wijnen, om de extase van angst binnen te gaan. Ik zal je helpen, omdat je me hebt geholpen, ik zal je haten omdat je me hebt gehaat, maar als ik je diepere hart zie, zal ik zien dat je van me hield. Je zat opgesloten in zoveel dromen, dromen die ik niet kende. Ze spraken tegen je, woorden waar ik nog nooit van had gehoord. Ze bedreigden je, begeleidden je, en nu ben je hier, bij mij. Ik wist niet van de dieren die je in een wurgende greep hielden. Ik noemde je slecht, niet wetend van de gevangenissen van het leven. Vergeef me.

Tot zover.

Mijn grootouders kwamen toen tot mij, en namen mij tot hun huis daar in Virgo. Zij zouden mijn ouders zijn. Mijn grootvader creatief, mijn grootmoeder sober en een beetje streng. Mijn andere grootvader was te onstabiel om mijn vader te kunnen zijn. Hij ging door moeilijke tijden. Hij was daar ook. Hij zou mijn oom zijn.

In het vierde gedeelte van het boek Mitdelfia staat :

Zij is de schuilplaats van de heilige armoede. Ze vernietigt de rijken door Geb, haar Roede. Terwijl Bastet de deur van haar huis opent. Haar engelen met vier vleugels staan voor de deuren van haar binnenste. Vreselijk is haar toorn tot degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is haar doorn voor degenen die haar in haar rust storen. Wees voorzichtig als je in de buurt van haar Huis komt, en wees vroom, anders zal zij je verslinden. In de hemel staat ze met vele armen, en de winden van de hemel komen voort uit haar en haar huis. Alleen priesters kunnen haar huis binnengaan, en de oorlogsvoerders die voor haar vochten.

hoofdstuk 71 het leven : een energie centrale

Het leven loopt in cycli.
Het herhaalt zich telkens.
Het verfijnt zich.
Psycho-analyse is het pad,
het gaan leren wat het betekent, wat het is,
het leren herkennen.
Het is allemaal de hogere kennis.
Gewend raken aan de patronen van het leven, maar zeker niet indutten.
Als het patroon veranderd en je begrijpt het niet meer, dan is dat nog een stukje kennis wat nog verder verdiept en verfijnd dient te worden, een stukje kennis wat je nog niet onder de knie hebt, oftewel de missing links. Als je een missing link hebt gevonden, en dat hebt leren verwerken, en ermee hebt leren werken, en het hebt toegepast in je leven, dan ben je klaar voor een volgende missing link. Het leven gaat van kraal tot kraal van de missing links, totdat de ketting klaar is, en dan ga je naar een volgende ketting. Er zijn een heleboel missing links. De kennis is oneindig, maar het zal steeds duidelijker worden, alhoewel bij elk antwoord er weer nieuwe vragen komen. Soms snap je er daarom niks meer van. Soms moet alles anders. Werk aan je hart, aan je karakter, aan je afstemming op de hemel, die de hogere kennis is, die je nodig hebt om te leven. Er is ook een heleboel wat je weer los mag laten, overbodige kennis. Een heleboel is slechts tijdelijk. De kern van de kennis is het hart, zodat je bij de juiste kennis aankomt. Er is veel pseudo-kennis voor hen wiens hart zijn afgeweken van de hemel. Iedereen krijgt te maken met pseudo-kennis. Je bent bijvoorbeeld nog te jong, of je bent slachtoffer van iets, gedwongen, gemanipuleerd, gebrainwashed, bedreigd, gechanteerd, en ga zo maar door. Je diepste hart is iets van jezelf. Ze kunnen van alles van je maken, maar wie je waarlijk bent ligt dieper in je hart waar ze niet kunnen komen.
Hart en hemel.

Het leven is energie, en een energie centrale, waarin energie omgezet wordt in andere energie, getransmuteerd. Zo kan de mens steeds hoger komen, steeds dieper, steeds verfijnder gaan leven. Er is heel veel wat omgezet moet worden, en er is heel veel om te leren over de energie centrale die het leven is.